Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 205

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65

20 maja 2022

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenie w dniu 11 listopada 2021 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

2022/C 205/01 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wzmocnienia demokracji oraz wolności i pluralizmu mediów w UE – niewłaściwe wykorzystywanie postępowań cywilnych i karnych do uciszania dziennikarzy, organizacji pozarządowych i społeczeństwa obywatelskiego (2021/2036(INI)) 2

2022/C 205/02 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie Europejskiego obszaru edukacji: wspólne całościowe podejście (2020/2243(INI)) 17

2022/C 205/03 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie planu działania w zakresie własności intelektualnej wspierającego odbudowę i odporność UE (2021/2007(INI)) 26

2022/C 205/04 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (2021/2018(INI)) 37

2022/C 205/05 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie pierwszej rocznicy faktycznego zakazu aborcji w Polsce (2021/2925(RSP)) 44

PL

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

2022/C 205/06 Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Fulvia Martusciella (2021/2049(IMM)) 53

2022/C 205/07 Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego (2021/2073(IMM)) 55

2022/C 205/08 Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Nilsa Ušakovsa (2020/2239(IMM)) 57

III *Akty przygotowawcze*

Parlament Europejski

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

2022/C 205/09 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały (09722/1/2021 – C9-0371/2021 – 2016/0107(COD)) 59

2022/C 205/10 P9_TA(2021)0447

Europejskie Partnerstwo w dziedzinie Metrologii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uczestnictwa Unii w Europejskim Partnerstwie w dziedzinie Metrologii podjętym wspólnie przez kilka państw członkowskich (COM(2021)0089 – C9-0083/2021 – 2021/0049(COD))

P9_TC1-COD(2021)0049

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 listopada 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/…w sprawie uczestnictwa Unii w Europejskim Partnerstwie w dziedzinie Metrologii podjętym wspólnie przez kilka państw członkowskich 61

2022/C 205/11 P9_TA(2021)0448

Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (COM(2016)0271 – C8-0174/2016 – 2016/0131(COD))

P9_TC1-COD(2016)0131

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 listopada 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/… ustanawiającego Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010 63

2022/C 205/12 Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 września i 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/UE (COM(2020)0727 – C9-0367/2020 – 2020/0322(COD)) 64

2022/C 205/13 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Związkiem Australijskim na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (GATT) w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06102/2021 – C9-0376/2021 – 2021/0029(NLE)) . . 157

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się ***wytłuszczonym drukiem i kursywą***. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu ▌ lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu ***wytłuszczonym drukiem i kursywą*** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenie w dniu 11 listopada 2021 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0451

Wzmocnienie demokracji oraz wolności i pluralizmu mediów w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wzmocnienia demokracji oraz wolności i pluralizmu mediów w UE – niewłaściwe wykorzystywanie postępowań cywilnych i karnych do uciszania dziennikarzy, organizacji pozarządowych i społeczeństwa obywatelskiego (2021/2036(INI))

(2022/C 205/01)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2, art. 3, art. 4 ust. 3 oraz art. 5, 6, 7 i 19,

— uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 70, 81, 82, 114 oraz art. 352,

— uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą"), a w szczególności jej art. 11, 12, 15, 20, 47, 48 i 54,

— uwzględniając Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej oraz Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, załączone do TFUE i TUE,

— uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) ([1]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Bruksela I) ([2]),

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii ([3]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/692 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Obywatele, równość, prawa i wartości" oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 i rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 ([4]),

([1]) Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 40.
([2]) Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1.
([3]) Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17.
([4]) Dz.U. L 156 z 5.5.2021, s. 1.

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/693 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Sprawiedliwość” oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1382/2013 ([5]),

— uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

— uwzględniając komunikat pt. „Program prac Komisji na 2021 r. – Dynamiczna Unia w niestabilnym świecie” (COM(2020)0690),

— uwzględniając komunikat Komisji w sprawie europejskiego planu działania na rzecz demokracji (COM(2020)0790),

— uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. pt. „Sprawozdanie na temat praworządności w 2020 r. Sytuacja w zakresie praworządności w Unii Europejskiej” (COM(2020)0580) wraz z 27 rozdziałami poświęconymi praworządności w poszczególnych państwach członkowskich (SWD(2020)0300-0326),

— uwzględniając komunikat Komisji z 12 listopada 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),

— uwzględniając zalecenie Komisji w sprawie zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa dziennikarzom i innym pracownikom sektora mediów oraz wzmocnienia ich pozycji w Unii Europejskiej (C/2021/6650),

— uwzględniając działania następcze Komisji w stosunku do rezolucji nieustawodawczej Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie pluralizmu mediów i wolności mediów w Unii Europejskiej,

— uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej pt. „Wyzwania stojące przed organizacjami społeczeństwa obywatelskiego działającymi na rzecz praw człowieka w UE” opublikowane dnia 17 stycznia 2018 r., biuletyny dotyczące wpływu pandemii koronawirusa na prawa podstawowe w UE opublikowane w 2020 r., a także inne sprawozdania, dane i narzędzia Agencji, w szczególności system informacji Unii Europejskiej o prawach podstawowych (EFRIS),

— uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, w szczególności jej art. 19,

— uwzględniając inne instrumenty ONZ dotyczące ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz zalecenia i sprawozdania z powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka ONZ, a także orzecznictwo organów traktatowych ONZ ds. praw człowieka i specjalne procedury Rady Praw Człowieka,

— uwzględniając deklarację ONZ o obrońcach praw człowieka z dnia 8 marca 1999 r.,

— uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się w sprawie SLAPP i praw do wolności zgromadzania się i zrzeszania się,

— uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Europejską kartę społeczną, orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Europejskiego Komitetu Praw Społecznych, konwencje, zalecenia, rezolucje, opinie i sprawozdania Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, Komitetu Ministrów, Komisarza Praw Człowieka, Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji, Komitetu Sterującego ds. Różnorodności, Włączenia i Przeciwdziałania Dyskryminacji, Komisji Weneckiej oraz innych organów Rady Europy,

— uwzględniając deklarację Rady Europy z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie potrzeby ustanowienia międzynarodowych standardów dotyczących „turystyki sądowej” w kontekście zniesławienia, tzw. „turystyki zniesławienia”, w celu zagwarantowania wolności słowa,

— uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony dziennikarstwa i bezpieczeństwa dziennikarzy oraz innych podmiotów zaangażowanych w działalność medialną (CM/Rec(2016)4[1]),

([5]) Dz.U. L 156 z 5.5.2021, s. 21.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

— uwzględniając zalecenie Rady Europy z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie potrzeby wzmocnienia ochrony i wspierania przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego w Europie (CM/Rec(2018)11),

— uwzględniając zalecenie Rady Europy dla państw członkowskich z dnia 7 marca 2018 r. w sprawie pluralizmu mediów i przejrzystości własności mediów (CM/Rec(2018)1),

— uwzględniając rezolucję konferencji ministerialnej Rady Europy z dnia 11 czerwca 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa dziennikarzy,

— uwzględniając artykuł Komisarza Praw Człowieka Rady Europy pt. „Human Rights Comment: Time to take action against SLAPPs" [Komentarz dotyczący praw człowieka: czas podjąć działania przeciwko SLAPP] opublikowany w dniu 27 października 2020 r.,

— uwzględniając sprawozdanie roczne za 2021 r. organizacji partnerskich Platformy Rady Europy propagującej ochronę dziennikarstwa i bezpieczeństwa dziennikarzy,

— uwzględniając zalecenia i sprawozdania Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka, przedstawiciela OBWE ds. Wolności Mediów oraz innych organów Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE),

— uwzględniając badanie sieci UE-CITZEN zatytułowane „SLAPP in the EU context" [SLAPP w kontekście UE] z dnia 29 maja 2020 r. ([6]),

— uwzględniając wezwanie koalicji organizacji pozarządowych do przyjęcia dyrektywy w sprawie przeciwdziałania SLAPP ([7]),

— uwzględniając badanie „Wykorzystanie powództw typu SLAPP do uciszania dziennikarzy, organizacji pozarządowych i społeczeństwa obywatelskiego" z czerwca 2021 r. zlecone przez Departament Polityki Parlamentu Europejskiego na wniosek Komisji Prawnej,

— uwzględniając swój briefing zatytułowany „Europejska wartość dodana mechanizmu UE na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych – ocena wstępna" z dnia 23 kwietnia 2020 r.,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie Karty praw podstawowych UE: standardy określające wolność mediów w UE ([8]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w kwestii ustanowienia unijnego mechanizmu dotyczącego demokracji, praworządności i praw podstawowych ([9]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie konieczności ustanowienia instrumentu na rzecz wartości europejskich wspierającego organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które propagują wartości podstawowe w Unii Europejskiej na poziomie lokalnym i krajowym ([10]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie ochrony dziennikarzy śledczych w Europie: przypadek słowackiego dziennikarza Jána Kuciaka i Martiny Kušnírovej ([11]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie pluralizmu mediów i wolności mediów w Unii Europejskiej ([12]),

([6]) https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/ad-hoc-literature-review-analysis-key-elements-slapp_en.pdf
([7]) https://rsf.org/en/news/rsf-and-60-other-organisations-call-eu-anti-slapp-directive
([8]) Dz.U. C 55 z 12.2.2016, s. 33.
([9]) Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 162.
([10]) Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 117.
([11]) Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 111.
([12]) Dz.U. C 41 z 6.2.2020, s. 64.

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie potrzeby utworzenia kompleksowego mechanizmu UE na rzecz ochrony demokracji, praworządności i praw podstawowych ([13]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ([14]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie stanu praworządności i zwalczania korupcji w UE, a zwłaszcza na Malcie i na Słowacji ([15]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie praworządności na Malcie po ujawnieniu najnowszych informacji w sprawie morderstwa Daphne Caruany Galizii ([16]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2018 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ([17]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2020 r. w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych ([18]),

— uwzględniając swoją rezolucję z 25 listopada 2020 r. w sprawie wzmocnienia wolności mediów: ochrona dziennikarzy w Europie, nawoływanie do nienawiści, dezinformacja i rola platform ([19]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej – sprawozdanie roczne za lata 2018–2019 ([20]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, porozumienia międzyinstytucjonalnego, Instrumentu UE na rzecz Odbudowy oraz rozporządzenia w sprawie praworządności ([21]),

— uwzględniając swoją rezolucję z 11 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia UE strefą wolności osób LGBTIQ ([22]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2092 – mechanizm warunkowości w zakresie praworządności ([23]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii i praworządności na Malcie ([24]),

— uwzględniając swoją rezolucję z 19 maja 2021 r. w sprawie wpływu zmiany klimatu na prawa człowieka i roli obrońców środowiska w tej kwestii ([25]),

— uwzględniając art. 54 Regulaminu,

— uwzględniając wyniki wspólnych posiedzeń Komisji Prawnej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które odbyły się zgodnie z art. 58 Regulaminu,

— uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Kultury i Edukacji,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0292/2021),

---

([13]) Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 45.
([14]) Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.
([15]) Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 107.
([16]) Dz.U. C 255 z 29.6.2021, s. 22.
([17]) Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 100.
([18]) Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 2.
([19]) Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 28.
([20]) Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 107.
([21]) Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 15.
([22]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0089.
([23]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0103.
([24]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0148.
([25]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0245.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

A. mając na uwadze, że prawo do wolności słowa, prawo do informacji oraz prawo do udziału społeczeństwa są fundamentami demokracji; mając na uwadze, że wolność słowa jest niezbędna do urzeczywistnienia zasad przejrzystości i odpowiedzialności; mając na uwadze, że udział społeczeństwa, polegający na zaangażowaniu się osoby fizycznej lub prawnej w sprawę leżącą w interesie publicznym, może przybierać różne formy; mając na uwadze, że udział społeczeństwa może obejmować sprawowanie kontroli publicznej w internecie i poza nim oraz rozpowszechnianie informacji publicznych, takich jak komunikaty, publikacje lub prace dziennikarskie, w tym treści redakcyjne, komunikaty, publikacje lub prace o charakterze politycznym, naukowym, akademickim i artystycznym, materiały komentujące lub satyryczne, również w przypadku gdy dotyczą one m.in. postaci podlegających kontroli publicznej, w kontekście szerszego zainteresowania otwartą dyskusją na tematy polityczne; mając na uwadze, że publikacje, które wnoszą wkład w debaty dotyczące kwestii leżących w interesie publicznym lub stanowiących przedmiot ogólnego zainteresowania, podlegają wyższemu poziomowi ochrony; mając na uwadze, że granice dopuszczalnej krytyki są szersze w przypadku osób publicznych, a zwłaszcza polityków i pracowników państwowych;

B. mając na uwadze, że niezależne, profesjonalne i odpowiedzialne dziennikarstwo oraz dostęp do pluralistycznych informacji stanowią kluczowe filary demokracji; mając na uwadze, że informacje, sprawozdania, opinie, twierdzenia, argumenty i inne oświadczenia przedstawiane przez społeczeństwo obywatelskie mają fundamentalne znaczenie dla rozwoju demokracji; mając na uwadze, że kurczenie się przestrzeni działania społeczeństwa obywatelskiego w niektórych krajach staje się coraz bardziej niepokojącą kwestią i może mieć negatywny wpływ na demokracje; mając na uwadze, że niezależne i wysokiej jakości dziennikarstwo oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają kluczową rolę jako strażnicy demokracji i praworządności, pociągając władzę do odpowiedzialności i zwalczając dezinformację i błędne informacje, a także obcą ingerencję polityczną i manipulację;

C. mając na uwadze, że w ostatnich latach dziennikarze i przedstawiciele mediów w Europie i za granicą coraz częściej są ofiarami gróźb, ataków fizycznych i zabójstw z powodu swojej pracy, zwłaszcza gdy zajmują się nadużyciami władzy, korupcją, łamaniem praw człowieka i ujawnianiem działalności przestępczej; podkreśla, że skuteczne korzystanie z wolności słowa wymaga szeregu pozytywnych środków ochrony dziennikarzy, w tym ochrony życia i prowadzenia dochodzeń w sprawie zabójstw, a także skutecznej ochrony ich źródeł; zauważa, że groźby te mają nie tylko charakter przemocy oraz że zastraszanie dziennikarzy wynika również z nacisków prawnych, politycznych, społeczno-kulturowych i gospodarczych;

D. mając na uwadze, że prawo do wolności wypowiedzi jest prawem podstawowym, z którego należy korzystać z poczuciem obowiązku i odpowiedzialności, z uwzględnieniem podstawowego prawa społeczeństwa do uzyskania bezstronnych informacji oraz poszanowaniem podstawowego prawa do ochrony dobrego imienia ([26]) i prywatności; mając na uwadze, że w przypadkach konfliktu między tymi prawami każda strona musi mieć dostęp do sądów w razie braku polubownego rozwiązania;

E. mając na uwadze, że strategiczne powództwo zmierzające do stłumienia debaty publicznej (SLAPP) polega na składaniu pozwów lub podejmowaniu innych działań prawnych (takich jak nakazy sądowe, zamrożenie aktywów) – nie tylko przez osoby i podmioty prywatne, ale również przez urzędników publicznych, organy publiczne i podmioty znajdujące się pod kontrolą publiczną – skierowanych przeciwko jednej osobie lub grupie bądź większej ich liczbie z wykorzystaniem różnych podstaw prawnych, głównie w zakresie prawa cywilnego i karnego, a także na groźbach podjęcia takich działań, w celu uniemożliwienia prowadzenia dochodzenia i informowania o naruszeniach prawa unijnego i krajowego, korupcji lub innych nieuczciwych praktykach lub zablokowania na różne sposoby udziału społeczeństwa; mając na uwadze, że ma to bezpośredni i szkodliwy wpływ na uczestnictwo w demokracji, odporność społeczną i dialog oraz jest sprzeczne z wartościami zapisanymi w art. 2 TUE;

F. mając na uwadze, że udział społeczeństwa obejmuje m.in. badanie, omawianie, prezentowanie lub ujawnianie w inny sposób spraw leżących w interesie publicznym, np. praktyk zagrażających prawom i wolnościom podstawowym, demokracji, praworządności lub dobrym rządom, jak również angażowanie się w rzecznictwo poprzez korzystanie z wolności obywatelskich, takich jak wolność zrzeszania się, wolność pokojowego zgromadzania się oraz wolność wypowiedzi i informacji;

G. mając na uwadze, że ofiary postępowań typu SLAPP są najczęściej pozywane za wyrażanie krytycznych poglądów na temat zachowania lub potępianie niewłaściwego postępowania osób i podmiotów prywatnych, a także urzędników publicznych, organów publicznych i podmiotów znajdujących się pod kontrolą publiczną, za pośrednictwem internetowych lub pozainternetowych form wypowiedzi, lub w odwecie za zaangażowanie w kampanie, sprawy

([26]) Art. 10 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

sądowe, akcje lub protesty; mając na uwadze, że postępowania typu SLAPP charakteryzują się zazwyczaj roszczeniami pozbawionymi jakiejkolwiek wartości prawnej, są w oczywisty sposób bezpodstawne, wykazują brak równowagi sił i nadużycie praw lub procesu przez powoda wysuwającego nadmierne roszczenia w sprawach, w których pozwany korzysta z prawnie chronionego prawa, a zatem wykorzystującego postępowanie sądowe do celów innych niż rzeczywiste korzystanie z prawa;

H. mając na uwadze, że według organizacji społeczeństwa obywatelskiego, pracowników naukowych, prawników praktyków oraz ofiar zajmujących się tym zagadnieniem, powództwa SLAPP stają się praktyką coraz bardziej wyrafinowaną i skuteczną, przy czym jedną z wykorzystywanych technik jest wszczynanie wielu procesów sądowych przeciwko tej samej osobie w tej samej sprawie, co sprawia, że ten sam pozwany musi zajmować się jednocześnie i równolegle wszystkimi tymi procesami oraz zapewniać sobie obronę, co nieproporcjonalnie zwiększa koszty; mając na uwadze, że SLAPP często opierają się na zarzutach o zniesławienie, zniesławienie w formie pisemnej lub pomówienie, które są przestępstwami w większości państw członkowskich, co sprawia, że ofiary SLAPP stają wobec zarzutów karnych, a jednocześnie powództw cywilnych rzekomo wynikających z tego samego czynu; mając na uwadze, że SLAPP często naruszają uznane w Karcie prawo ofiar do obrony, a być może także ich prawo do sprawiedliwego procesu i domniemania niewinności;

I. mając na uwadze, że brak spójnego i kompleksowego podejścia prawnego i sądowego w Unii nie pozwala na szybkie rozpoznawanie i skuteczne rozpatrywanie SLAPP; mając na uwadze, że poziom ochrony przed SLAPP jest bardzo zróżnicowany w państwach członkowskich, co zmniejsza pewność prawa i ogranicza prawo ofiar SLAPP do skutecznego środka odwoławczego; mając na uwadze, że jednym z głównych wyzwań przy opracowywaniu przepisów przeciwdziałających SLAPP jest sposób postępowania z pozwami stanowiącymi nadużycie, tak aby nie pozbawiać skarżących praw wynikających z konstytucji państw członkowskich i obowiązków wynikających z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i europejskiej konwencji praw człowieka;

J. mając na uwadze, że jak wskazują dowody, SLAPP staje się coraz powszechniejszą praktyką, o czym świadczy wiele przypadków w całej Unii, takich jak szokujący przypadek dziennikarki śledczej Daphne Caruany Galizii, wobec której w dniu jej zdecydowanie potępionego zabójstwa 16 października 2017 r. według doniesień toczyło się 47 postępowań cywilnych i karnych w sprawach o zniesławienie (co skutkowało zamrożeniem jej mienia), a wobec jej spadkobierców nadal toczą się postępowania; mając na uwadze, że inne przykładowe niepokojące przypadki działań przeciwko niezależnym dziennikarzom i mediom obejmują platformę Realtid Media, której wielokrotnie grożono powództwem w innej jurysdykcji niż ta, w której miało miejsce odnośne przekazanie informacji, oraz „Gazetę Wyborczą", wobec której regularnie wytacza pozwy szereg podmiotów i urzędników publicznych;

K. mając na uwadze, że SLAPP są często wykorzystywane przez organy publiczne lub ich pełnomocników, takich jak finansowane przez państwo media, finansowane przez państwo organizacje pozarządowe lub przedsiębiorstwa państwowe;

L. mając na uwadze że SLAPP może być narzędziem ograniczania pluralizmu mediów na poziomie systemowym poprzez wywoływanie efektu mrożącego wobec niezależnych mediów; mając na uwadze, że SLAPP są celowo inicjowane z zamiarem podniesienia kosztów, wydłużenia i skomplikowania postępowania sądowego dla pozwanych, w tym w celu zastraszenia oraz wyczerpania zasobów finansowych i psychologicznych pozwanych; mając na uwadze, że SLAPP mają szkodliwy wpływ nie tylko na ofiary, ale także na ich rodziny oraz na szerszy udział społeczeństwa;

M. mając na uwadze, że do ofiar i osób, które stają się celem ataków SLAPP, należą dziennikarze, wydawcy i organizacje medialne, pracownicy naukowi, organizacje pozarządowe, społeczeństwo obywatelskie i inne podmioty zaangażowane w udział w życiu publicznym, takie jak podmioty zajmujące się prawami człowieka i kwestiami środowiskowymi;

N. mając na uwadze, że SLAPP w Unii ma często charakter transgraniczny, co powoduje opóźnienia w przekazywaniu informacji lub przekazywanie niepełnych informacji, czego przykładem jest wiele przypadków, często dotyczących spraw związanych z prawami człowieka i ochroną środowiska, oszustwami finansowymi lub korupcją, które stanowią wyraźną próbę opóźnienia publikacji informacji przez wstrzymanie lub zdyskredytowanie pracy poszczególnych dziennikarzy i podmiotów wydawniczych, a zarazem pozbawiają obywateli ich prawa do informacji oraz wpływają również na pluralizm, wolność i różnorodność mediów; mając na uwadze, że SLAPP i groźby SLAPP mogą być wykorzystywane przeciwko strażnikom interesu publicznego w Unii również przez podmioty w państwach trzecich i wszczynane przed sądami w państwach trzecich;

O. mając na uwadze, że coraz częściej w państwach członkowskich wykorzystuje się krajowy SLAPP w celu ograniczenia wolności słowa i prawa do informacji, co wywołuje efekt mrożący wobec ofiar powództw SLAPP przez wyczerpanie pod względem psychologicznym i finansowym pozwanych, aby zmusić ich do rezygnacji z ujawniania spraw leżących w interesie publicznym;

P. mając na uwadze, że brak bezpośredniego ustawodawstwa w państwach członkowskich dotyczącego SLAPP w połączeniu z często niejednoznacznymi i ogólnymi przepisami krajowymi w tym kontekście, jak również surowymi sankcjami, w tym karnymi, znacząco przyczynia się do wzrostu liczby tych stanowiących nadużycie powództw i późniejszego zastraszania pozwanych;

Q. mając na uwadze, że penalizowanie pracy dziennikarzy jest szczególnie poważną kwestią; mając na uwadze, że przepisy dotyczące zniesławienia nadal obowiązują w 23 państwach członkowskich pomimo apeli o ich zniesienie ponawianych przez wiele organizacji oraz ONZ, Radę Europy, OBWE i prestiżowe organizacje pozarządowe, takie jak Index on Censorship, Międzynarodowy Instytut Prasowy i Komitet Ochrony Dziennikarzy;

R. mając na uwadze, że środki prawa miękkiego są pożądanym środkiem uzupełniającym towarzyszącym wnioskowi ustawodawczemu i zmianie niektórych obecnie obowiązujących przepisów prawa prywatnego międzynarodowego, jednak same w sobie nie zapewniają pełnej ochrony sądowej;

S. mając na uwadze, że podnoszenie świadomości na temat SLAPP odgrywa kluczową rolę w poszerzaniu wiedzy w tym zakresie zarówno u urzędników publicznych, jak i prawników, w szczególności sędziów i adwokatów;

T. mając na uwadze, że w przypadku gdy pozwy SLAPP są składane przez urzędników publicznych, organy publiczne lub podmioty znajdujące się pod kontrolą publiczną, takie jak przedsiębiorstwa państwowe, stają się one narzędziem wywierania wpływu politycznego, a szkody wyrządzone ofiarom SLAPP mogą być jeszcze większe;

Wpływ na prawa podstawowe i praworządność

1. podkreśla, że SLAPP stanowi uciążliwy i bezpośredni atak na możliwość korzystania z praw podstawowych i wolności mający na celu stłumienie różnorodności krytycznych myśli i opinii w sferze publicznej, w tym poprzez autocenzurę dziennikarską; zwraca uwagę, że prawa podstawowe i demokracja są związane z utrzymaniem praworządności oraz że ograniczanie wolności mediów i demokratycznego udziału społeczeństwa, w tym wolności wypowiedzi i informacji oraz wolności zgromadzania się i zrzeszania się, zagraża wartościom Unii zapisanym w art. 2 TUE; jest zdania, że SLAPP jest szczególnie niepokojące, jeśli jest finansowane bezpośrednio lub pośrednio z budżetów państwowych i połączone z innymi pośrednimi i bezpośrednimi środkami państwa przeciwko niezależnym mediom, niezależnemu dziennikarstwu i społeczeństwu obywatelskiemu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sprawozdanie Komisji za rok 2020 na temat praworządności uwzględnia SLAPP w ocenie wolności i pluralizmu mediów w całej Unii oraz że Komisja wskazuje w tym sprawozdaniu konkretne środki i najlepsze praktyki przeciwdziałania; apeluje o uwzględnianie w przyszłych sprawozdaniach rocznych szczegółowej oceny otoczenia prawnego mediów, a w szczególności dziennikarstwa śledczego, oraz o dokładniejsze przyjrzenie się wyzwaniom mającym wpływ na dziennikarzy i społeczeństwo obywatelskie oraz możliwemu efektowi mrożącemu, jakie SLAPP może wywoływać wobec tych podmiotów; podkreśla, że pozwy SLAPP stanowią zagrożenie dla wolnych i pluralistycznych mediów; apeluje ponadto do Komisji o wydanie zaleceń dla poszczególnych krajów oraz o ocenę ich postępów, w tym w kwestiach dotyczących stanu wolności mediów w państwach członkowskich;

2. wyraża zaniepokojenie z powodu kurczącej się przestrzeni działania organizacji społeczeństwa obywatelskiego i zagrożenia dla dziennikarzy, którzy przekazują informacje na temat ważnych spraw leżących w interesie publicznym i są krytyczni wobec wpływowych członków społeczeństwa, a także z powodu coraz częstszego wykorzystywania SLAPP jako sposobu na uciszenie i zastraszenie ofiar SLAPP; wzywa państwa członkowskie, by włączyły umiejętności korzystania z mediów i krytycznego myślenia do krajowych programów nauczania oraz by ściśle współpracowały w tym zakresie z dziennikarzami na wszystkich poziomach społeczeństwa, a zwłaszcza z młodzieżą i osobami podatnymi na wprowadzanie w błąd, dezinformację i manipulację; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie nowych działań mających na celu zwiększenie wolności mediów, poprawę jakości dziennikarstwa i umiejętności korzystania z mediów w ramach komponentu międzysektorowego programu „Kreatywna Europa”;

3. przypomina, że zobowiązanie państw członkowskich, by ułatwiały korzystanie z praw do wolności wypowiedzi oraz pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się, obejmuje obowiązek stworzenia i utrzymania środowiska, które sprzyja udziałowi społeczeństwa i aktywności strażników interesu publicznego; podkreśla znaczenie zapewnienia możliwości swobodnego działania wszystkim podmiotom zaangażowanym w debatę publiczną bez obawy, że mogą być narażeni na groźby, zastraszanie lub przemoc; podkreśla, że państwa członkowskie muszą również zagwarantować dziennikarzom prawo do ochrony ich źródeł;

Wpływ na rynek wewnętrzny

4. podkreśla, że udział społeczeństwa również ma do odegrania ważną rolę w należytym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, a także w egzekwowaniu przestrzegania polityk i przepisów unijnych, ponieważ to właśnie dzięki udziałowi społeczeństwa często dochodzi do publicznego ujawnienia przypadków naruszenia prawa Unii, w tym łamania praw podstawowych, korupcji i innych nadużyć zagrażających należytemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego; podkreśla, że środki ochronne przeciwko stosowaniu SLAPP są niezbędne, aby przeciwdziałać zagrożeniom, jakie nadużycia te stwarzają dla egzekwowania prawa i polityki UE;

5. podkreśla, że SLAPP mają negatywny wpływ na korzystanie ze swobód rynku wewnętrznego przez osoby i organizacje zaangażowane w debatę publiczną i podatne na tego typu powództwa, ponieważ brak takiego samego poziomu ochrony przed takimi pozwami w państwach członkowskich może zniechęcać je do zdecydowanego działania w całej Unii; podkreśla ponadto, że SLAPP lub groźby SLAPP są sprzeczne ze skutecznym korzystaniem z prawa przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług, ponieważ wywołują efekt mrożący zwłaszcza wobec dziennikarzy, którzy mogą stosować autocenzurę zamiast zgłaszać sprawy leżące w interesie publicznym występujące w innych państwach członkowskich i ryzykować użycie SLAPP w różnych i nieznanych systemach prawnych;

6. zwraca uwagę, że pluralizm i różnorodność mediów są zagrożone, gdy samemu istnieniu małych podmiotów medialnych grozi niebezpieczeństwo w wyniku nieproporcjonalnych szkód celowo stwarzanych przez skarżących uprawiających tzw. „turystykę zniesławienia";

7. uważa w związku z tym, że poprzez wspieranie egzekwowania prawa unijnego oraz utrzymanie skutecznego funkcjonowania krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości i wspólnej przestrzeni współpracy sądowej, ochrona przed SLAPP znacząco przyczyniłaby się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Wpływ na systemy wymiaru sprawiedliwości

8. zwraca uwagę, że SLAPP nie tylko poważnie narusza prawo ofiar SLAPP do skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, a tym samym zasadę praworządności, lecz także stanowi nadużycie systemów wymiaru sprawiedliwości i ram prawnych państw członkowskich, zwłaszcza poprzez ograniczanie zdolności państw członkowskich do skutecznego rozwiązywania bieżących wspólnych problemów ujętych na tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości, takich jak czas trwania postępowań i jakość systemów wymiaru sprawiedliwości oraz zarządzanie liczbą postępowań i zaległościami w rozpatrywaniu spraw; przypomina, że należycie funkcjonujący i niezależny system wymiaru sprawiedliwości wydaje orzeczenia bez zbędnej zwłoki i zarządza zasobami sądowymi w sposób zapewniający maksymalną skuteczność oraz że jest to możliwe tylko wtedy, gdy sędziowie i organy sądowe wykonują swoje obowiązki w sposób w pełni niezależny i bezstronny oraz nie są obciążeni rozpatrywaniem nieuzasadnionych pozwów, które następnie odrzucają jako stanowiące nadużycie i pozbawione podstawy prawnej; uważa, że wczesne oddalanie pozwów SLAPP mogłoby opierać się na obiektywnych kryteriach, takich jak liczba i charakter pozwów lub odwołań wniesionych przez powoda, wybór sądu, do którego wniesiono sprawę, oraz prawa właściwego dla sprawy, a także wyraźny i uciążliwy brak równowagi w zakresie uprawnień powoda i pozwanego; podkreśla zatem, że SLAPP poważnie utrudnia skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości, podważając potencjalnie prawo do rzetelnego procesu sądowego;

9. podkreśla, że niezależność sądownictwa stanowi nieodłączny element procesu decyzyjnego sądów i jest wymogiem wynikającym z zasady skutecznej ochrony prawnej, o której mowa w art. 19 TUE; wyraża zaniepokojenie działaniami rządów niektórych państw członkowskich zmierzającymi do osłabienia podziału władzy i niezawisłości sądownictwa, a także do wykorzystywania SLAPP w celu tłumienia krytycznych głosów;

10. podkreśla, że niezależność, jakość i skuteczność krajowych systemów sądownictwa mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia efektywnego wymiaru sprawiedliwości; podkreśla, że dostępność pomocy prawnej i wysokość opłat sądowych mogą mieć istotny wpływ na dostęp do wymiaru sprawiedliwości; podkreśla, że Karta ma taką samą moc prawną jak Traktaty; zauważa, że zgodnie z wytycznymi Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej organy sądowe państw członkowskich stosują Kartę jedynie przy wdrażaniu aktów prawnych Unii, jednak dla wspierania wspólnej kultury prawnej, sądowniczej i praworządności ważne jest, aby prawa zapisane w Karcie były zawsze uwzględniane;

Nawoływanie do nienawiści

11. podkreśla, że w ostatnich latach nawoływanie do nienawiści i dyskryminacja w mediach, zarówno w internecie, jak i poza nim, oraz cyberprzemoc stają się coraz powszechniejsze wobec dziennikarzy, organizacji pozarządowych, pracowników naukowych, obrońców praw i innych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, w tym osób broniących

praw osób LGBTIQ, kwestii równości płci, religii lub przekonań, co zagraża wolności mediów, wolności wypowiedzi, informacji i zgromadzeń, a także bezpieczeństwu publicznemu; przypomina, że nawoływanie do nienawiści w internecie może podżegać do przemocy w świecie rzeczywistym; przypomina o potrzebie promowania Kodeksu postępowania Komisji w zakresie zwalczania nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie; podkreśla, że dziennikarki mierzą się z taką samą presją jak ich koledzy w kwestiach dotyczących treści, ale częściej padają ofiarą przemocy seksualnej i molestowania;

12. podkreśla znaczenie wspólnych norm europejskich i skoordynowanego postępowania wobec nawoływania do nienawiści, zwłaszcza w środowisku internetowym;

Obecna sytuacja w Unii

13. podkreśla, że SLAPP jest często bezpodstawne, niepoważne lub oparte na przesadnych roszczeniach, które często stanowią nadużycie, oraz że nie jest wnoszone w celu uzyskania korzystnego wyroku sądowego, a raczej w celu zastraszenia, zdyskredytowania zawodowego, nękania, zmęczenia, wywarcia presji psychologicznej lub zużycia zasobów finansowych pozwanych, a jego ostatecznym celem jest szantaż i zmuszenie ich do milczenia za pomocą samej procedury sądowej; podkreśla, że SLAPP powoduje nie tylko obciążenie finansowe, ale również groźne konsekwencje psychologiczne dla pozwanych, a także ich rodzin, co dodatkowo pogarsza fakt, że mogą one ponadto odziedziczyć te stanowiące nadużycie powództwa po śmierci pozwanego; podkreśla, że SLAPP wywołuje efekt mrożący, który może prowadzić do autocenzury i tłumienia udziału w życiu demokratycznym, a także zniechęca innych do poruszania podobnych kwestii, podejmowania pracy w tych zawodach lub prowadzenia związanej z nimi działalności;

14. zwraca uwagę, że strony, które odwołują się do SLAPP, najczęściej wykorzystują przepisy karne dotyczące zniesławienia, powództwa cywilne o zniesławienie, o ochronę dobrego imienia lub praw własności intelektualnej, takich jak prawa autorskie, i ich nadużywają; zauważa jednak, że w celu ograniczenia udziału społeczeństwa nadużywa się również szeregu innych instrumentów, takich jak sankcje pracownicze (zwolnienie z pracy), zarzuty karne dotyczące oszustw podatkowych, procedury kontroli podatkowej oraz nadużywanie przepisów dotyczących ochrony danych;

15. ubolewa, że dziennikarze płacą życiem za to, że wykonują po prostu swoją pracę i są strażnikami naszych demokracji;

16. podkreśla, że brak równowagi sił między skarżącym a pozwanym, zwłaszcza pod względem zasobów finansowych, oraz nieprzewidywalnie wysokie roszczenia odszkodowawcze w sprawach o zniesławienie są wspólną cechą SLAPP;

17. podkreśla w odniesieniu do tego problemu, że we wszystkich państwach członkowskich brakuje przepisów dotyczących minimalnych zabezpieczeń, które chroniłyby ludzi przed pozwami SLAPP oraz gwarantowały przestrzeganie ich praw podstawowych w państwach członkowskich; podkreśla, że niezależność sądownictwa ma zasadnicze znaczenie dla uniemożliwienia członkom rządów, podmiotom publicznym i władzom publicznym wnoszenia SLAPP przeciwko osobom i organizacjom uczestniczącym w debacie publicznej zgodnie z prawem; zwraca w związku z tym uwagę na potrzebę przyjęcia konkretnych środków zmierzających do stworzenia i utrzymania bezpiecznego środowiska dla dziennikarzy i pracowników mediów; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania pluralizmu mediów i zapewnienia przejrzystości w zakresie własności mediów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania ambitnych, solidnych i kompletnych ram prawnych w przyszłym akcie o wolności mediów; przyznaje, że cyfryzacja głęboko zmieniła krajobraz medialny; wzywa wszystkie państwa członkowskie do szybkiego i pełnego wdrożenia dyrektywy 2010/13/UE – wraz z jej zmianami z 2018 r. – w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ([27]); z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Europejskiej Grupy Regulatorów ds. Audiowizualnych Usług Medialnych (ERGA) i zachęca do współpracy między organami regulacyjnymi sektora audiowizualnego na rynku wewnętrznym, a także z innymi organami regulacyjnymi istotnymi dla działalności informacyjnej w internecie;

18. ma świadomość, że ofiary lub potencjalne ofiary SLAPP otrzymują obecnie jedynie pomoc finansową i psychologiczną ze strony innych kolegów, którzy uczestniczyli w podobnych procesach sądowych lub mają wiedzę na temat charakteru i procedury SLAPP, pozwalającą zrozumieć, a potencjalnie nawet zakwestionować pozew, który im wytoczono; uważa jednak, że pomoc ta, choć godna pochwały, jest niewystarczająca i że należy wprowadzić dalsze środki;

([27]) Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

19. wyraża uznanie dla ważnych i użytecznych działań społeczeństwa obywatelskiego podnoszących świadomość na temat szkodliwych skutków SLAPP, a także dla wsparcia udzielanego ofiarom i potencjalnym celom SLAPP;

20. wyraża zaniepokojenie, że pandemia COVID-19 wywarła wpływ na cały sektor mediów, w szczególności poprzez spadek dochodów i pogorszenie warunków pracy dziennikarzy, co potencjalnie zwiększyło ich podatność na SLAPP; ostrzega, że rządy wykorzystują tę nadzwyczajną sytuację związaną z koronawirusem jako pretekst do wdrożenia różnych restrykcyjnych środków ograniczających wolność wypowiedzi;

SLAPP na szczeblu globalnym

21. wyraża ubolewanie, że żadne państwo członkowskie nie przyjęło do tej pory ukierunkowanego ustawodawstwa zapewniającego ochronę przed SLAPP; zauważa jednak, że ustawodawstwo dotyczące przeciwdziałania SLAPP jest szczególnie dobrze rozwinięte w niektórych stanach USA, w Kanadzie oraz w Australii; zachęca Komisję do przeanalizowania najlepszych praktyk w obszarze przeciwdziałania SLAPP stosowanych obecnie poza UE, które to praktyki mogłyby stanowić cenną inspirację do wprowadzenia unijnych środków legislacyjnych i nielegislacyjnych w tym zakresie; podkreśla znaczenie wspólnego podejścia Unii obejmującego przyjęcie najambitniejszego aktu prawnego i najlepszych obowiązujących obecnie praktyk, aby zniechęcić do stosowania SLAPP w Unii;

Potrzeba działań legislacyjnych

22. podziela zdanie licznych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, pracowników naukowych, prawników praktyków oraz ofiar, którzy wskazują na potrzebę podjęcia działań ustawodawczych mających na celu rozwiązanie nasilającego się problemu SLAPP; w związku z tym pilnie wzywa do zmiany rozporządzeń Bruksela I i Rzym II, aby przeciwdziałać zjawiskom „turystyki zniesławienia" lub „turystyki sądowej" poprzez ustanowienie, że co do zasady sądem właściwym i prawem właściwym w przypadku powództw cywilnych i karnych dotyczących zniesławienia, nadszarpnięcia reputacji i ochrony dobrego imienia powinien być sąd i jurysdykcja miejsca zwykłego pobytu pozwanego; w tym wprowadzenie jednolitej i przewidywalnej zasady prawa właściwego dla zniesławienia; pilnie wzywa Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących wiążących przepisów unijnych w sprawie wspólnych i skutecznych gwarancji dla ofiar SLAPP w całej Unii, w tym poprzez dyrektywę ustanawiającą minimalne normy ochrony przed SLAPP, z poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie; uważa, że bez takich działań legislacyjnych SLAPP będzie nadal zagrażać demokracji, praworządności i podstawowym prawom do wolności wypowiedzi, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń oraz informacji w Unii; wyraża obawę, że jeśli środki będą dotyczyć jedynie powództw dotyczących zniesławienia, z inicjatywy skarżących mających siedzibę w Unii lub poza nią nadal mogą być stosowane powództwa oparte na innych sprawach cywilnych lub postępowaniach karnych;

Podstawa prawna

23. utrzymuje, że środki legislacyjne na szczeblu Unii mogłyby opierać się na art. 81 TFUE (w odniesieniu do transgranicznych powództw cywilnych) i art. 82 TFUE (w odniesieniu do powództw karnych) oraz oddzielnie – na art. 114 TFUE w celu ochrony udziału społeczeństwa, aby zapewnić należyte funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez ujawnianie korupcji i innych nadużyć; twierdzi, że ten ostatni środek mógłby również dotyczyć SLAPP, rozumianego jako powództwo wykorzystywane do innych celów niż rzeczywiste dochodzenie lub wykonywanie prawa w celu uniemożliwienia śledztwa i przekazania informacji o naruszeniach prawa unijnego przy użyciu podejścia podobnego do tego, które doprowadziło do przyjęcia dyrektywy (UE) 2019/1937 („dyrektywa o ochronie sygnalistów"); jest zdania, że powyższe podstawy prawne mogą dotyczyć SLAPP składających się zarówno z pozwów karnych, jak i cywilnych, aczkolwiek za pomocą odrębnych instrumentów legislacyjnych; wzywa do wprowadzenia skutecznych zabezpieczeń przed SLAPP w całej Unii na podstawie tych wniosków Komisji oraz działań państw członkowskich mających na celu stosowanie tych zabezpieczeń również w sprawach krajowych;

***Ogólne zasady ochronne* i wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych**

24. uważa, że należy przyjąć środek legislacyjny chroniący rolę ofiar SLAPP w zapobieganiu naruszeniom prawa unijnego, informowaniu o nich i ich ujawnianiu, a także zapewnianiu właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz pełnego poszanowania praw podstawowych; wzywa Komisję do przedstawienia projektu przepisów określających wspólne zabezpieczenia dla osób prowadzących śledztwo oraz przekazujących informacje dotyczące tych spraw leżących w interesie publicznym lub je ujawniających;

25. wzywa Komisję do przedstawienia projektu środka dotyczącego przypadków SLAPP, takiego jak przepisy dotyczące wczesnego oddalania SLAPP i innych pozwów sądowych, których celem jest uniemożliwienie udziału społeczeństwa, który to środek powinien obejmować odpowiednie sankcje, takie jak kary cywilne lub grzywny administracyjne, uwzględnienie

motywów nadużycia, nawet jeżeli pozew lub powództwo nie zostaną odrzucone, koszty i szkody poniesione przez ofiarę (ekonomiczne, związane z utratą reputacji, psychologiczne lub inne); podkreśla, że warunki ubiegania się o wczesne oddalenie powinny uwzględniać wyzwania, przed którymi stoją ofiary SLAPP, w szczególności poprzez wymóg, by powód uzasadnił, dlaczego powództwo nie jest nadużyciem, ponoszenie przez powoda kosztów prawnych postępowania oraz udzielenie pozwanemu wsparcia prawnego i finansowego; zdecydowanie zachęca państwa członkowskie do stosowania takich zabezpieczeń w ramach postępowania cywilnego również do krajowych spraw SLAPP, a nie tylko do spraw transgranicznych; wzywa ponadto Komisję, by w zbliżającym się przeglądzie rozporządzeń Bruksela I i Rzym II zajęła się kwestiami związanymi z „turystyką sądową" i „turystyką zniesławienia", przy jednoczesnym uwzględnieniu prac Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego; wzywa również Komisję do podnoszenia wśród sędziów i prokuratorów w całej UE świadomości na temat SLAPP, która obejmie dostarczanie informacji o potrzebie wczesnego oddalania takich powództw, a także o prawidłowym wdrażaniu orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie zniesławienia;

26. przypomina, że zasada powagi rzeczy osądzonej uniemożliwia inicjatorom SLAPP wnoszenie innych powództw dotyczących tych samych faktów i przeciwko tym samym stronom; uważa, że sądy powinny należycie uwzględniać fakt, że strona już wcześniej wszczęła SLAPP (nawet jeśli fakty i strony nie są dokładnie takie same, ale są podobne lub powiązane) przy rozpatrywaniu powództwa SLAPP;

27. uważa, że wszelkie zmiany odpowiednich przepisów rozporządzenia Bruksela I należy odpowiednio odzwierciedlić w równoważnej zmianie konwencji z Lugano, aby zapewnić spójne stosowanie zasad jurysdykcji międzynarodowej w sprawach cywilnych i handlowych poza Unią dotyczących obywateli Unii;

Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych

28. wzywa Komisję do podjęcia działań w związku z poważnym charakterem SLAPP wszczynanych w ramach postępowań karnych i przedstawienia propozycji środków gwarantujących, że zniesławienie, oszczerstwo i pomówienie, które stanowią przestępstwo w większości państw członkowskich, nie będą mogły być wykorzystywane jako podstawa SLAPP, również w sprawach z oskarżenia prywatnego; zwraca uwagę, że Rada Europy i OBWE wzywają do depenalizacji zniesławienia; zachęca Komisję do zajęcia się SLAPP rozumianym jako powództwo wykorzystywane do celów innych niż rzeczywiste dochodzenie lub wykonywanie prawa; zauważa, że pozwanym często stawia się zarzuty popełnienia przestępstwa, a jednocześnie wytacza się im powództwo cywilne, które rzekomo wynika z tego samego postępowania, i wzywa Komisję do wprowadzenia wspólnych minimalnych gwarancji proceduralnych przeciwko takim połączonym SLAPP;

29. przypomina, że nieodłącznym elementem i istotą prawa do rzetelnego procesu sądowego na podstawie art. 47 Karty jest pojęcie równości stron w postępowaniu administracyjnym, cywilnym i karnym; wyraża zaniepokojenie, że brak równowagi sił i zasobów między stronami w SLAPP podważa zasadę równości stron, a tym samym prawo do rzetelnego procesu sądowego;

Uzasadniony interes skarżących

30. stwierdza, że sądy państw członkowskich mają obowiązek zapewnienia należytego i terminowego procesu oraz zrównoważonej ochrony uzasadnionych praw wynikających z prawa Unii, takich jak prawo do ochrony dobrego imienia, w tym praw, które często przywołuje się w pozwach o nadużycia – i ochrona ta nie może być zagrożona; podkreśla w związku z tym, że środki przeciwdziałania SLAPP powinny pozostawać bez uszczerbku dla uzasadnionych działań w sądzie i prawa skarżącego do dostępu do wymiaru sprawiedliwości; utrzymuje jednocześnie że przy przyznawaniu tych praw osobom fizycznym lub prawnym należy zapobiegać wszelkim przypadkom nadużywania wymiaru sprawiedliwości i tych praw w sposób wyraźnie sprzeczny z intencją ustawodawcy w celu zagwarantowania prawa do rzetelnego procesu; uważa, że w związku z tym potrzebne są zabezpieczenia nie tylko w celu ochrony ofiar SLAPP, lecz również w celu zapobiegania nadużyciom środków przeciwko SLAPP i nakładania sankcji, np. w przypadkach, gdy rządy autorytarne wykorzystują klauzule przeciw powództwom typu SLAPP do ochrony organizacji pozarządowych stworzonych przez te rządy przed uzasadnionymi pozwami o zniesławienie; zauważa, że zapobieganie takim nadużyciom jest równie niezbędne z punktu widzenia prawidłowego i jednolitego stosowania prawa Unii, a tym samym zagwarantowania jego skuteczności;

Możliwe instrumenty „miękkiego prawa"

31. podkreśla pilną potrzebę stworzenia solidnego funduszu na rzecz wspierania ofiar SLAPP i pomagających im organizacji, pod warunkiem że fundusze będą bezpośrednio wykorzystywane na pokrycie opłat prawnych lub zapewnienie pomocy prawnej i wsparcia psychologicznego; podkreśla, że jest ważne, by ofiary i potencjalne ofiary SLAPP miały łatwy dostęp do informacji na temat tego typu spraw, pomocy prawnej i wsparcia, w tym wsparcia psychologicznego dla ofiar i ich rodzin;

32. uważa, że wsparcie dla niezależnych organów, które mogą rozpatrywać skargi i udzielać pomocy potencjalnym ofiarom SLAPP, oraz odpowiednie szkolenie sędziów i prawników mogą znacząco przyczynić się do pogłębienia wiedzy i budowania zdolności w kwestii sposobu rozpoznawania SLAPP i radzenia sobie ze SLAPP wykorzystywanym do celów innych niż rzeczywiste dochodzenie lub wykonywanie prawa, a także z zagrożeniem SLAPP;

33. uważa za konieczne gromadzenie danych na temat przypadków SLAPP oraz podnoszenie świadomości na temat charakteru i szkodliwych skutków tego rodzaju powództw;

34. przyjmuje z zadowoleniem zalecenie Komisji w sprawie zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa dziennikarzom i innym pracownikom sektora mediów oraz wzmocnienia ich pozycji w Unii Europejskiej (C/2021/6650), zwraca uwagę na coraz częstsze wykorzystywanie freelancerów, a zwłaszcza młodych dziennikarzy i pracowników mediów rozpoczynających pracę zawodową, do informowania o wydarzeniach na obszarach wysokiego ryzyka i w strefach konfliktu; jest zaniepokojony niepewnymi warunkami pracy i pogarszającymi się warunkami bezpieczeństwa, w jakich pracują freelancerzy na obszarach wysokiego ryzyka i w strefach konfliktu; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia zalecenia Rady Europy w sprawie ochrony dziennikarstwa i bezpieczeństwa dziennikarzy i innych podmiotów medialnych;

Komplementarność z innymi instrumentami i politykami

35. uważa, że nowe legislacyjne i nielegislacyjne środki przeciwdziałania SLAPP powinny uzupełniać inne instrumenty i strategie polityczne UE; z zadowoleniem przyjmuje strategię Unii na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej na lata 2021–2025 i wzywa do wzmożenia wysiłków w tym obszarze; zaznacza, że środki legislacyjne i instrumenty „miękkiego prawa" nie mogą być skuteczne w państwach członkowskich, w których istnieją obawy dotyczące niezależności wymiaru sprawiedliwości lub walki z korupcją; ponownie podkreśla w związku z tym istotną potrzebę ustanowienia mechanizmu UE na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych, zgodnie z propozycją Parlamentu;

36. przypomina o znaczeniu rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2092 w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii, które ma zastosowanie do wszystkich środków na zobowiązania i środków na płatności od dnia 1 stycznia 2021 r.; podkreśla, że interesy finansowe Unii należy chronić zgodnie z wartościami i zobowiązaniami UE oraz że Komisja powinna stosować mechanizm warunkowości, jeżeli państwa członkowskie nie chronią tych wartości; w tym świetle pochwala ważną pracę dziennikarzy śledczych w ujawnianiu nadużyć funduszy UE i podkreśla znaczenie możliwości wykonywania przez dziennikarzy zawodu bez przeszkód w postaci SLAPP;

37. podkreśla, że środki na szczeblu Unii służące przeciwdziałaniu SLAPP powinny uzupełniać inne dostępne narzędzia, takie jak mechanizm ochrony demokracji, praworządności i praw podstawowych, strategie polityczne dotyczące zwalczania korupcji oraz obecne programy finansowe wspierające społeczeństwo obywatelskie i systemy wymiaru sprawiedliwości, i być z nimi spójne;

38. podkreśla, że walka z korupcją ma zasadnicze znaczenie dla zachowania demokracji, praw podstawowych i praworządności, ponieważ korupcja, która może przybierać różne formy, podważa nasze wartości i właściwe funkcjonowanie państw oraz umożliwia przestępczość zorganizowaną;

39. wzywa Komisję do ożywienia – w ramach rocznego mechanizmu demokracji, praworządności i praw podstawowych – regularnego, integracyjnego i zorganizowanego dialogu z władzami krajowymi, organizacjami pozarządowymi, stowarzyszeniami zawodowymi i innymi zainteresowanymi stronami w celu ochrony i wspierania dziennikarzy oraz innych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego zagrożonych SLAPP, oskarżeniami lub nękaniem;

o

o o

40. wzywa Komisję do wystąpienia z propozycjami na podstawie załącznika do niniejszej rezolucji;

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

ZAŁĄCZNIK

1. Pakiet prawa miękkiego i prawa twardego

Środki legislacyjne – pakiet dotyczący SLAPP, ***w tym mechanizmów wczesnego oddalania***, powinien zawierać propozycje:

— przepisów ogólnych zapewniających ochronę przed SLAPP; przepisów szczególnych ustanawiających wspólne minimalne standardy dotyczące środków wspierających i odstraszających zapewniających ochronę przed SLAPP;

— konkretnie odnoszące się do kwestii związanych z wymiarem sprawiedliwości w sprawach cywilnych; do stosowania których zachęca się państwa członkowskie również w odniesieniu do krajowych przypadków SLAPP, oraz prawa prywatnego międzynarodowego, w tym współpracy sądowej i „turystyki sądowej";

— zajmujące się w szczególności kwestiami związanymi z wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych.

Środki nielegislacyjne – pakiet ten powinien dodatkowo obejmować:

— odpowiednie szkolenie sędziów i prawników praktyków w zakresie SLAPP;

— ocenę wzajemnych powiązań między różnymi dziedzinami prawa, takimi jak krajowe przepisy dotyczące mediów i przepisy konstytucyjne w tym kontekście;

— specjalny fundusz unijny w celu zapewnienia wsparcia dla ofiar SLAPP i członków ich rodzin, w tym pomocy finansowej, pomocy prawnej i wsparcia psychologicznego;

— wsparcie dla niezależnych organów (takich jak rzecznicy praw obywatelskich) mogących rozpatrywać skargi osób, którym grożą lub wobec których wytoczono SLAPP, oraz udzielać im pomocy, a także dla organów samoregulacyjnych mediów;

— publicznie dostępny unijny rejestr odpowiednich orzeczeń sądowych;

— punkt kompleksowej obsługi / centrum wsparcia wspierane przez specjalne krajowe sieci wyspecjalizowanych prawników, prawników praktyków i psychologów, z którym ofiary SLAPP mogą się skontaktować i gdzie mogą uzyskać wskazówki i łatwy dostęp do informacji na temat SLAPP, a także wsparcie w tym zakresie, między innymi w odniesieniu do „pierwszej pomocy", pomocy prawnej, wsparcia finansowego i psychologicznego, w tym poprzez sieci partnerskiej wymiany.

2. Zasady ogólne

Wniosek ustawodawczy dotyczący ogólnego środka ochrony miałby dwojaki cel: ochronę, zgodnie z prawami podstawowymi i zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, osób prowadzących dochodzenia, prezentujących lub w inny sposób ujawniających sprawy leżące w interesie publicznym dotyczące naruszeń prawa Unii, w tym nadużyć, które nie wydają się być niezgodne z prawem, ale naruszają przedmiot lub cel prawa, oraz ochronę prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Środek legislacyjny powinien również zawierać:

a) jasną definicję SLAPP, w tym definicję udziału społeczeństwa w sprawie leżącej w interesie publicznym;

b) przepisy dotyczące poufności śledztw i informacji, w tym źródeł informacji;

c) przepisy dotyczące zakazu działań odwetowych oraz skutecznych i odstraszających sankcji przeciwko sprawom z powództwa typu SLAPP;

d) przepisy zapobiegające nadużywaniu środków mających na celu przeciwdziałanie SLAPP;

e) środki wsparcia, takie jak:

i) skuteczna pomoc, informacje oraz praktyczne porady i wsparcie udzielane przez „pojedynczy punkt kontaktowy" w ramach zapewnienia „pierwszej pomocy" ofiarom SLAPP;

ii) pomoc prawna i finansowa;

f) skuteczne środki ochrony przed odwetem wynikającym z nierównowagi sił między stronami oraz umożliwienie naprawienia ewentualnych poniesionych szkód.

3. Procedura cywilna

Wniosek ustawodawczy w sprawie środka dotyczącego procedury cywilnej mającej zastosowanie w sprawach SLAPP, do którego stosowania również w sprawach krajowych gorąco zachęca się państwa członkowskie, powinien rozwijać współpracę sądową w sprawach cywilnych poprzez ustanowienie wspólnych zasad dotyczących SLAPP wynikających z roszczeń cywilnoprawnych i określać:

a) że skarżący w sprawach dotyczących udziału społeczeństwa precyzuje i przedstawia uzasadnienie, z którego wynika, dlaczego dane działanie nie jest nadużyciem;

b) że sądy na możliwie najwcześniejszym etapie niezwłocznie oddalają powództwa stanowiące nadużycie, z urzędu lub na wniosek pozwanego, na podstawie przysługującego mu prawa do złożenia wniosku o wczesne oddalenie powództwa;

c) że sądy uwzględniają element nadużycia w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie;

d) że strony trzecie mogą interweniować i wstępować w prawa i obowiązki pozwanego zgodnie z krajowym prawem procesowym;

e) że sądy uwzględniają interes publiczny i różnicę między zasobami finansowymi stron przy ocenie kosztów i przyznawaniu odszkodowań;

f) środki ochrony poszkodowanych przed powództwami typu SLAPP wniesionymi poza Unią;

g) prawo do zasądzenia pełnych kosztów;

h) prawo do odszkodowania za krzywdy materialne i niematerialne, w tym za poniesione straty ekonomiczne, utratę reputacji, szkody psychologiczne lub inne;

i) przepisy dotyczące zapobiegania dalszym nadużyciom procesowym strony, która wniosła pozew SLAPP w odniesieniu do tego samego stanu faktycznego, w szczególności poprzez uwzględnienie tej okoliczności przy rozpatrywaniu nowej sprawy.

W projekcie Komisji mającym na celu osiągnięcie pewności i przewidywalności prawa i przedstawionym w następstwie przeglądu instrumentów prawa prywatnego międzynarodowego należy określić, że:

a) przekształcenie rozporządzenia Bruksela I, zgodnie z wyraźną zasadą, że w przypadku roszczeń o zniesławienie lub innych roszczeń opartych na prawie cywilnym i handlowym, które mogą stanowić SLAPP, miejsce zwykłego pobytu pozwanego jest jedyną jurysdykcją sądu, z należytym uwzględnieniem przypadków, w których ofiarami zniesławienia są osoby prywatne;

b) prawem właściwym jest prawo miejsca, do którego skierowana jest publikacja, lub, jeżeli nie można go ustalić, miejsca odpowiedzialności redakcyjnej lub odpowiednich działań odnoszących się do udziału społeczeństwa.

4. Procedura karna

Wniosek ustawodawczy dotyczący prawnokarnych aspektów SLAPP powinien:

a) wyraźnie określać, że jeżeli zniesławienie, oszczerstwo i pomówienie stanowią przestępstwo, nie mogą być wykorzystywane jako podstawa SLAPP, w szczególności w sprawach z oskarżenia prywatnego;

b) określać przepisy chroniące prawa osób fizycznych, tak aby oskarżenie nie mogło być wykorzystywane do uciszania ofiar SLAPP;

c) ułatwiać wzajemne uznawanie wyroków i orzeczeń sądowych oraz współpracę policyjną i współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;

d) ustanawiać wspólne minimalne gwarancje proceduralne w celu ochrony pozwanych w powództwach typu SLAPP opartych na połączeniu zarzutów popełnienia przestępstwa i powództw cywilnych wynikających rzekomo z tego samego postępowania.

Środki te powinny stanowić uzupełnienie bieżących działań Komisji, przyjętego już prawodawstwa oraz przyszłych inicjatyw.

P9_TA(2021)0452

Europejski obszar edukacji: wspólne całościowe podejście

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie Europejskiego obszaru edukacji: wspólne całościowe podejście (2020/2243(INI))

(2022/C 205/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz Protokół (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,

— uwzględniając art. 14 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając pierwszą zasadę Europejskiego filaru praw socjalnych,

— uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz w szczególności cel nr 4 zrównoważonego rozwoju ONZ,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. (COM(2020)0625),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. zatytułowany „Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2021–2027: Nowe podejście do kształcenia i szkolenia w epoce cyfrowej" (COM(2020)0624),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 lipca 2020 r. pt. „Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności" (COM(2020)0274),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 maja 2018 r. zatytułowany „Budowa silniejszej Europy: rola polityki dotyczącej młodzieży, edukacji i kultury" (COM(2018)0268),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 listopada 2017 r. zatytułowany „Wzmocnienie tożsamości europejskiej dzięki edukacji i kulturze" (COM(2017)0673),

— uwzględniając rezolucję Rady z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia na rzecz europejskiego obszaru edukacji i w szerszej perspektywie (2021–2030) ([1]),

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 maja 2021 r. pt. „Sprawiedliwość i włączenie w kształceniu i szkoleniu jako czynniki sprzyjające osiąganiu sukcesu edukacyjnego przez wszystkich" ([2]) oraz w sprawie inicjatywy „Uniwersytety Europejskie" – łączenie szkolnictwa wyższego, badań, innowacji i społeczeństwa: ku nowemu wymiarowi europejskiego szkolnictwa wyższego" ([3]),

([1]) Dz.U. C 66 z 26.2.2021, s. 1.
([2]) Dz.U. C 221 z 10.6.2021, s. 3.
([3]) Dz.U. C 221 z 10.6.2021, s. 14.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram Europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020") ([4]),

— uwzględniając zalecenia Rady z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania ([5]), w sprawie kluczowych kompetencji w uczeniu się przez całe życie ([6]), z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia i szkolenia na poziomie wyższym i średnim II stopnia oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą ([7]), z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie wysokiej jakości systemów wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem ([8]) oraz w sprawie kompleksowego podejścia do nauczania i uczenia się języków ([9]), a także z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ([10]),

— uwzględniając deklarację paryską z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie promowania – poprzez edukację – postaw obywatelskich oraz wspólnych wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja,

— uwzględniając raport Eurydice z dnia 24 marca 2021 r. pt. „Nauczyciele w Europie. Kariera, rozwój zawodowy i ogólne samopoczucie" oraz badania opublikowane przez Departament Tematyczny ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej w październiku 2020 r. pt. „W kierunku edukacji europejskiej – krytyczne perspektywy przyszłych wyzwań" i w maju 2021 r. pt. „Edukacja i młodzież po pandemii COVID-19 w Europie – skutki kryzysu i zalecenia polityczne",

— uwzględniając badanie opublikowane przez Departament Tematyczny ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej w lutym 2021 r. pt. „Urzeczywistnienie europejskiego obszaru edukacji: aktualna sytuacja, wyzwania i perspektywy",

— uwzględniając badanie opublikowane przez Departament Tematyczny ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej w maju 2018 r. pt. „Tożsamość europejska",

— uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie kształtowania polityki edukacji cyfrowej ([11]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie edukacji w erze cyfrowej: wyzwania, szanse i wnioski dotyczące kształtowania polityki UE ([12]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie modernizacji edukacji w UE ([13]),

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z dnia 19 marca 2021 r. zatytułowaną „Utworzenie europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. ([14]),

— uwzględniając art. 57 Regulaminu,

— uwzględniając opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A9-0291/2021),

A. mając na uwadze, że każdy ma prawo do nauki i dostępu do kształcenia zawodowego i ustawicznego,

([4]) Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.
([5]) Dz.U. C 195 z 7.6.2018, s. 1.
([6]) Dz.U. C 189 z 4.6.2018, s. 1.
([7]) Dz.U. C 444 z 10.12.2018, s. 1.
([8]) Dz.U. C 189 z 5.6.2019, s. 4.
([9]) Dz.U. C 189 z 5.6.2019, s. 15.
([10]) Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.
([11]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0095.
([12]) Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 2.
([13]) Dz.U. C 28 z 27.1.2020, s. 8.
([14]) Dz.U. C 175 z 7.5.2021, s. 6.

B. mając na uwadze, że proces integracji europejskiej, jednolity rynek UE i inne obszary polityki UE przyczyniły się – choć w sposób fragmentaryczny – do naturalnego rozwoju europejskiej przestrzeni edukacyjnej, która jest historycznie oparta na tradycji europejskiego humanizmu, podstawowych praw i wartości;

C. mając na uwadze, że ostatecznym celem jest ustanowienie oddolnego europejskiego obszaru edukacji ze wspólnymi celami polityki europejskiej, które gwarantują wysokiej jakości, włączającą i dostępną edukację, wzmacniają wymianę dobrych praktyk i zapewniają skuteczne ramy mobilności europejskiej, co wymaga usunięcia istniejących przeszkód, wykorzystania narzędzi europejskich oraz wspierania rozwoju polityki na szczeblu krajowym i europejskim w celu dostosowania systemów edukacji do kryzysu klimatycznego i umożliwienia udanej transformacji ekologicznej i cyfrowej;

D. mając na uwadze, że edukację należy ujmować szeroko jako „uczenie się przez całe życie", począwszy od edukacji przedszkolnej po szkolnictwo wyższe, z uwzględnieniem kształcenia i szkolenia zawodowego (VET), a także trybów pozaformalnych i nieformalnych, a jej celem powinno być zdobywanie umiejętności przekrojowych, tak aby umożliwić każdemu rozwijanie potencjału osobistego i zawodowego, pełne uczestnictwo w społeczeństwie i skuteczne wejście na rynek pracy;

E. mając na uwadze, że wyzwania, przed którymi stoi obecnie UE i jej państwa członkowskie, w tym brak konkurencyjności, zmiana klimatu, transformacja cyfrowa społeczeństwa, różne formy ekstremizmu i populizmu, dezinformacja, podważanie edukacji opartej na dowodach oraz pogłębienie istniejących nierówności w wyniku pandemii COVID-19, mogą wymagać stosownych i wspólnych działań europejskich;

F. mając na uwadze, że pandemia wywarła negatywny wpływ na cały sektor edukacji, a istniejące różnice w infrastrukturze edukacyjnej, wiedzy fachowej i dostępie do zasobów w poszczególnych państwach członkowskich i pomiędzy nimi oraz między poszczególnymi szczeblami i rodzajami kształcenia pogłębiły się jeszcze bardziej podczas pandemii COVID-19, głównie w wyniku wzrostu nierówności, w tym braku dostępu do infrastruktury informatycznej w przypadku osób w niekorzystnej sytuacji społeczno-ekonomicznej, co wywarło negatywny wpływ na dostęp do kształcenia;

G. mając na uwadze, że kształcenie bezpośrednie nadal jest kluczowym warunkiem intelektualnego i osobistego rozwoju osoby uczącej się;

H. mając na uwadze, że Parlament wezwał państwa członkowskie, aby priorytetowo potraktowały inwestycje w edukację i szkolenia, np. przez przeznaczenie na odpowiednie obszary polityki co najmniej 10 % krajowych budżetów na odbudowę i zwiększanie odporności, a także zwrócił się o znaczne zwiększenie budżetu programu Erasmus+, uznając że wydatki na edukację stanowią w większym stopniu inwestycję w naszą wspólną przyszłość ([15]) niż wydatki, dzięki której możliwe będzie stworzenie bardziej zrównoważonego, cyfrowego i spójnego społecznie społeczeństwa; mając na uwadze, że Parlament wezwał do tego, aby inwestycje w kształcenie i szkolenie stanowiły istotną część instrumentu Komisji NextGenerationEU;

I. mając na uwadze, że wysokiej jakości inwestycje w edukację mają wysoką stopę zwrotu, natomiast samo zwiększenie wydatków niekoniecznie przynosi pożądane rezultaty; mając na uwadze, że średnia globalna prywatna stopa zwrotu z edukacji pozostaje na wysokim i stabilnym poziomie od dziesięcioleci ([16]);

J. mając na uwadze, że istnieje potrzeba większego uznania dla zawodu nauczyciela, który przechodzi kryzys, dla mających wysokie kompetencje i motywację nauczycieli i szkoleniowców, a także dla szerszego szkolenia ustawicznego; mając na uwadze znaczne różnice między państwami członkowskimi pod względem kształcenia wstępnego i szkolenia wprowadzającego nauczycieli, ich warunków pracy, wynagrodzenia, oceny, ścieżek kariery i ustawicznego doskonalenia zawodowego; mając na uwadze, że w 2018 r. zaledwie 40,9 % nauczycieli w UE co najmniej raz było zagranicą w celach zawodowych jako osoba ucząca się, nauczyciel lub w obu tych rolach ([17]);

K. mając na uwadze, że osiągnięto postępy w tworzeniu europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, które są efektem długoterminowych starań podejmowanych w ramach procesu bolońskiego, i wykorzystywania tego procesu jako punktu odniesienia w celu wyciągania wniosków z doświadczeń zdobytych podczas jego wdrażania; mając na uwadze, że istnieje potrzeba promowania europejskich szkół wyższych, ponieważ przyczyniają się one do doskonałości europejskiej i roli geopolitycznej UE;

([15]) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie kształtowania polityki edukacji cyfrowej.

([16]) Psacharopoulos, G., Patrinos, H. A., Returns to Investment in Education: A Decennial Review of the Global Literature" [Zwrot z inwestycji w edukację: dziesięcioletni przegląd światowej literatury], Grupa Banku Światowego, kwiecień 2018.

([17]) Sprawozdanie Eurydice z dnia 24 marca 2021 r. pt. „Nauczyciele w Europie. Kariera, rozwój zawodowy i ogólne samopoczucie"

L. mając na uwadze brak uznania dla kształcenia i szkolenia zawodowego jako wyboru i drogi do doskonałości, na równi z innymi ścieżkami edukacyjnymi; mając na uwadze, że nadal istnieje wiele przeszkód dla mobilności uczących się, w tym długoterminowej mobilności uczniów zawodu, pomimo postępów poczynionych w ramach procesu kopenhaskiego;

M. mając na uwadze, że państwa członkowskie nie osiągnęły w pełni celów i poziomów odniesienia określonych w ramach programu „Kształcenie i szkolenie 2020", w szczególności celów, które obejmują poprawę jakości kształcenia i równego do niego dostępu, zmniejszenie odsetka osób przedwcześnie kończących kształcenie i szkolenie oraz obniżenie odsetka piętnastolatków o niewystarczających umiejętnościach w zakresie czytania, matematyki i nauk przyrodniczych do poziomu poniżej 15 %;

N. mając na uwadze, że gromadzenie wysokiej jakości danych i statystyki dotyczące kształcenia i szkolenia stanowią dwa warunki wstępne, aby lepiej zrozumieć wyzwania oraz rozbieżności na terytorium UE, a także przyczynić się do wyeliminowania tych rozbieżności;

O. mając na uwadze, że edukacja cyfrowa i odpowiednie umiejętności cyfrowe powinny być postrzegane jako część kształcenia zorientowanego na przyszłość, a nie jako podgrupa lub alternatywa dla istniejących metod uczenia się i nauczania, przy czym należy jednocześnie podkreślać znaczenie nauki stacjonarnej; mając na uwadze, że znacznie ponad jednej trzeciej Europejczyków (42 %) brakuje nawet podstawowych umiejętności cyfrowych, przy czym istnieją znaczne różnice w poszczególnych państwach członkowskich i między nimi; mając na uwadze, że celem programu na rzecz umiejętności jest zapewnienie, aby 70 % osób w wieku 16–74 lat zdobyło podstawowe umiejętności cyfrowe do 2025 r., co stanowi wzrost średnio o 2 punkty procentowe rocznie w porównaniu z rocznym wzrostem o 0,75 punktu procentowego w latach 2015–2019;

P. mając na uwadze, że europejski obszar edukacji oferuje istotne możliwości zacieśnienia współpracy międzynarodowej;

Potrzeba utworzenia europejskiego obszaru edukacji

1. podkreśla znaczenie wysokiej jakości, przystępnej cenowo i włączającej edukacji dostępnej dla wszystkich przez całe życie; podkreśla również, że inicjatywa europejskiego obszaru edukacji powinna zapewnić osobom uczącym się w UE większą ilość i jakość możliwości studiowania, szkolenia, prowadzenia badań naukowych i pracy niezależnie od ich miejsca pobytu, zwiększenie mobilności edukacyjnej, ułatwienie trwałego i konstruktywnego dialogu z odpowiednimi podmiotami oraz stworzenie środowiska, w którym umiejętności, kwalifikacje, dyplomy i stopnie naukowe są uznawane i cenione w całej Europie;

2. podkreśla, że stopa zwrotu z edukacji utrzymuje się na wysokim poziomie, a zatem zasadniczo istnieje silny związek między większą liczbą działań w dziedzinie kształcenia i szkolenia a wzrostem społecznym i gospodarczym, większą równością i poprawą warunków życia dla wszystkich oraz większymi możliwościami zawodowymi i osobistymi na szczeblu jednostki; w związku z tym podkreśla nieocenione znaczenie kształcenia, szkolenia i uczenia się, które powinny być dostępne dla wszystkich jako najbardziej istotne aspekty napędzające postęp społeczny i zrównoważony wzrost gospodarczy; uważa, że europejski obszar edukacji może i musi odegrać niezrównaną rolę w zwiększaniu dostępu do edukacji i poprawie jej jakości w całej UE;

3. podkreśla rolę europejskiego obszaru edukacji w umożliwianiu większego i lepszego przepływu osób uczących się, nauczycieli i wiedzy, wzmacnianiu poczucia przynależności europejskiej i świadomości obywatelskiej, gwarantowaniu praw i wartości oraz zapewnianiu sprawiedliwych i równych szans; podkreśla potencjał Europy, aby stać się prawdziwą potęgą edukacyjną poprzez wykorzystanie bogactwa naszej różnorodności i wymianę dobrych praktyk w celu sprostania obecnym i przyszłym wyzwaniom;

4. uważa, że edukacja i kultura mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia postępu i dobrostanu osobistego i społecznego, wspierania obywatelstwa europejskiego, poprawy spójności społecznej, stymulowania tworzenia miejsc pracy oraz sprawiedliwego i zrównoważonego dobrobytu gospodarczego i społecznego w Europie, a także zapewnienia, by UE była konkurencyjnym i odpornym podmiotem w skali światowej, charakteryzującym się większą przedsiębiorczością, aby przewodzić transformacji ekologicznej i cyfrowej;

5. wzywa do wykorzystania licznych możliwości uzyskania „europejskiej wartości dodanej" dzięki edukacji, zwłaszcza poprzez mobilność i wymianę najlepszych praktyk, wśród których szczególnie istotną rolę odgrywają programy Erasmus+ i Europejski Korpus Solidarności;

6. apeluje o nadanie europejskiemu obszarowi edukacji wyraźniejszego i silniejszego wymiaru geopolitycznego, aby umożliwić UE strategiczne wykorzystywanie potęgi edukacyjnej wspólnie z najbliższymi sąsiadami i partnerami;

Łączenie podejścia instytucjonalnego z zaangażowaniem zainteresowanych stron

7. uwzględnia różnorodność wizji i podejść w zakresie europejskiego obszaru edukacji, które wyrażają wspólne pragnienie nadania nowego impulsu „projektowi europejskiemu"; uważa edukację za podstawę realizacji projektu europejskiego, przy czym rola UE koncentruje się m.in. na wspieraniu i koordynowaniu państw członkowskich w dzieleniu się dobrymi praktykami, zachęcaniu do wspólnych standardów i niwelowaniu istniejących luk, podczas gdy treści edukacyjne i metody nauczania pozostają w kompetencjach krajowych; podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy w dziedzinie edukacji w całej Europie i poza nią w celu opracowania wspólnych podejść i rozwiązań w obliczu wspólnych wyzwań;

8. docenia wysiłki Komisji na rzecz wspierania europejskiego obszaru edukacji, a jednocześnie odnotowuje potrzebę bardziej całościowego podejścia, które wymaga konstruktywnej współpracy i koordynacji między wszystkimi podmiotami i różnorodnymi zainteresowanymi stronami, w tym społecznością edukacyjną i szkoleniową, stowarzyszeniami rodziców, partnerami społecznymi, związkami zawodowymi, organizacjami młodzieżowymi, osobami pracującymi z młodzieżą i społeczeństwem obywatelskim; apeluje o większą otwartość na nowatorskie pomysły, aby zapewnić, że europejski obszar edukacji będzie w dalszym ciągu ewoluował i służył jako bodziec dla liczniejszych i silniejszych partnerstw, w tym między sektorem publicznym i prywatnym, oraz dla synergii między zainteresowanymi stronami;

9. z zadowoleniem przyjmuje odpowiedź Rady na wnioski Komisji, w szczególności fakt, że skoncentrowała się ona na znaczeniu kształcenia i szkolenia zawodowego oraz możliwości uczenia się przez całe życie, które muszą być przystępne cenowo i dostępne dla wszystkich, zwłaszcza w najbardziej oddalonych regionach UE;

10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r.; przestrzega, że wnioski Komisji nadal stanowią głównie zarys strategiczny, natomiast nie są konkretnym planem działania w zakresie polityki; sugeruje zatem, aby wyznaczyć jasne średnio- i długoterminowe priorytety wraz z osiągalnymi celami i terminami działań, które należy podjąć, w tym jasno określonymi celami pośrednimi, które będą stanowiły poszczególne elementy składowe prawdziwego europejskiego obszaru edukacji bez zbędnych opóźnień, przy jednoczesnym uwzględnieniu zdolności fiskalnych państw członkowskich;

11. podkreśla pilną potrzebę opracowania wspólnej strategii wdrożenia i planu działania obejmującego instytucje UE, państwa członkowskie i wszystkie odpowiednie zainteresowane strony, w tym organy lokalne i regionalne oraz społeczeństwo obywatelskie, oraz określającego zakres ich odpowiedzialności i możliwości; podkreśla, że europejski obszar edukacji powinien być przejrzysty i dostępny oraz odzwierciedlać się na wszystkich poziomach zarządzania;

Urzeczywistnianie wizji: wspólne priorytety strategiczne i cele na szczeblu UE

12. podkreśla potencjał wykorzystania narzędzi koordynacji polityki europejskiej do osiągnięcia wspólnych celów europejskiego obszaru edukacji, w tym otwartej metody koordynacji i europejskiego semestru; przypomina o roli europejskiego semestru w skutecznej realizacji polityki UE w dziedzinie edukacji, przyznając jednocześnie, że pierwotnie został on pomyślany jako narzędzie koordynacji polityki gospodarczej w całej UE służące zapewnieniu, by rządy przestrzegały odpowiedzialności budżetowej;

13. wzywa wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie, aby uzgodniły tę samą wizję, priorytety, cele i poziomy odniesienia europejskiego obszaru edukacji, przy jednoczesnym uznaniu istniejących w Europie różnic;

14. podkreśla znaczenie ustanowienia wolności nauki i autonomii pedagogicznej jako nadrzędnych zasad europejskiego obszaru edukacji;

15. apeluje o wykorzystywanie synergii między europejskim obszarem edukacji, europejską przestrzenią badawczą i europejskim obszarem szkolnictwa wyższego, a także między poszczególnymi programami UE; wzywa do dalszego wzmocnienia programów Erasmus+, „Horyzont Europa", „Kreatywna Europa", Europejskiego Korpusu Solidarności, programu „Cyfrowa Europa" oraz programu „Obywatele, równość, prawa i wartości", aby przynosić korzyści wszystkim nauczycielom, pracownikom edukacyjnym, organizatorom kształcenia, osobom pracującym z młodzieżą i wszystkim uczącym się;

16. podkreśla, że włączenie powinno być głównym wymiarem europejskiego obszaru edukacji, a zarazem warunkiem wstępnym osiągnięcia wysokiej jakości edukacji dla wszystkich; podkreśla, że nikt nie powinien być pozostawiony samemu sobie, że każdy uczący się ma talent oraz że indywidualne różnice powinny być doceniane; podkreśla, że postępy w realizacji wspólnych celów można osiągnąć jedynie poprzez bardziej kompleksowe podejście;

17. podkreśla znaczenie umieszczenia uczącego się w centrum procesu uczenia się; podkreśla potrzebę zadbania o to, aby przyjęto podejście dostosowanego do potrzeb grup szczególnie wrażliwych, w tym osób z wszelkimi rodzajami niepełnosprawności lub zróżnicowanymi postępami w nauce, takich jak osoby z autyzmem lub osoby o dużym potencjale, oraz wspierano podejście do europejskiego obszaru kształcenia obejmujące całą szkołę; zachęca Komisję do konsultacji ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami, takimi jak stowarzyszenia studentów, eksperci do spraw wsparcia pedagogicznego, opiekunowie osób uczących się ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i in., zwłaszcza jeżeli chodzi o rozwój uniwersytetów europejskich i centrów doskonałości zawodowej;

18. z dużym zadowoleniem przyjmuje cele nowych strategicznych ram UE na rzecz uczenia się przez całe życie i szkolenia, które były przedmiotem rezolucji Rady z dnia 19 lutego 2021 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie edukacji, a także pięć priorytetów strategicznych w nich określonych, w szczególności konkretne propozycje dotyczące urzeczywistnienia dla wszystkich przygotowania zawodowego i mobilności przez całe życie;

19. podkreśla znaczenie poprawy warunków pracy oraz potrzebę odpowiedniego wynagradzania nauczycieli i wychowawców za ich pracę; wzywa państwa członkowskie, by we współpracy z Komisją inwestowały w kształcenie początkowe nauczycieli i szkoleniowców, w szczególności poprzez uwzględnienie wymiaru europejskiego i mobilności transnarodowej w ich programach nauczania, by rozwijały kompetencje i motywację w zawodzie edukacyjnym, zwiększały uznawanie wartości, jaką wychowawcy wnoszą dla społeczeństwa, oraz by wzmacniały autonomię pedagogiczną; wskazuje, jak ważna jest profesjonalizacja pracowników wczesnej edukacji i opieki, aby zapewnić odpowiednie uznawanie wartości pracy w tych dziedzinach, które są niezbędne w kształceniu dzieci;

20. wzywa państwa członkowskie do priorytetowego wspierania umiejętności korzystania z mediów i informacji, krytycznego myślenia i kultury tolerancji na wszystkich etapach procesu uczenia się jako krytycznych narzędzi wzmacniania pozycji odpowiedzialnych obywateli europejskich w zakresie umiejętności niezbędnych do przeciwdziałania rosnącej fali dezinformacji i do sprostania wyzwaniom XXI wieku;

21. apeluje o wspólne ramy rozwoju kompetencji cyfrowych; podkreśla, że potrzebny jest wspólny system uznawania, walidacji i certyfikacji umiejętności cyfrowych, kwalifikacji i referencji, aby zmniejszyć luki w kompetencjach cyfrowych w całej Europie oraz aby wszystkie osoby uczące się, zwłaszcza dzieci, miały dostęp do podstawowego sprzętu cyfrowego;

22. podkreśla potrzebę cyfryzacji uniwersytetów w UE i ponawia apel o utworzenie europejskiej platformy internetowej dla uniwersytetów; wzywa UE do uznania łączności i infrastruktury cyfrowej za prawo wynikające z podstawowego prawa do edukacji;

23. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zmiany wprowadzone w ePlatformie na rzecz uczenia się dorosłych w Europie i zachęca Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury do oceny sposobu dalszego zwiększania widoczności, kontynuacji rozwoju i wzmacniania oddziaływania społeczności związanej z uczeniem się dorosłych;

24. popiera stosowanie ilościowych wskaźników i poziomów odniesienia, z należytym uwzględnieniem różnic między państwami członkowskimi i wewnątrz nich, aby umożliwić ciągłe porównywanie i monitorowanie postępów państw członkowskich w osiąganiu wspólnych celów i zachęcać do dalszych działań politycznych, a jednocześnie podkreśla potrzebę dodatkowych wskaźników jakościowych i poziomów odniesienia oraz ostrzega przed nadmiernie ambitnymi celami średnioterminowymi;

25. podkreśla potrzebę poprawy jakości i zwiększenia częstotliwości niezbędnych działań w zakresie gromadzenia danych oraz zapewnienia aktywnego monitorowania odpowiednich wskaźników i poziomów odniesienia, takich jak cel określony w europejskim programie na rzecz umiejętności, aby osiągnąć doprowadzić do tego, że 50 % populacji dorosłych będzie uczestniczyć w działaniach w zakresie uczenia się; wzywa Komisję i państwa członkowskie do osiągnięcia ambitnych celów, takich jak odsetek osób osiągających słabe wyniki i osób przedwcześnie kończących naukę, a to poprzez obniżenie pierwszego poziomu odniesienia z 15 do 10 % i drugiego z 10 do 5 %;

26. wzywa do zacieśnienia współpracy UE z innymi organizacjami i instytucjami, takimi jak UNESCO i OECD, oraz do aktywnego wykorzystywania i wspierania istniejących i przyszłych badań i analiz edukacyjnych w celu wspomożenia państw członkowskich w określaniu skutecznych reform polityki; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by opracowały wspólne, partycypacyjne badania dotyczące edukacji z odpowiednio określonym mandatem i budżetem zgodnie z zakresem kompetencji UE;

27. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia niezbędnych środków finansowych na ustanowienie, wdrożenie i rozwój europejskiego obszaru edukacji oraz ustanowienie specjalnego instrumentu finansowego w wieloletnich ramach finansowych na lata 2028-2034 w celu dalszego rozwoju tego obszaru i ułatwienia wzajemnego uznawania kwalifikacji; ponawia swój apel o przeznaczenie co najmniej 10 % środków w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności na edukację, w tym edukację cyfrową, i wzywa państwa członkowskie do znacznego zwiększenia wydatków publicznych na edukację do poziomu powyżej średniej UE (4,7 % PKB w 2019 r.);

28. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia strategii łagodzenia skutków katastrof w sektorze edukacji, we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i w porozumieniu z nimi, oraz podkreśla znaczenie wspólnych działań europejskich w czasach kryzysu, takich jak pandemia COVID-19;

Środki i uwarunkowania sektorowe

29. podkreśla znaczenie nauki języków obcych, a w szczególności języka angielskiego; podkreśla konieczność podjęcia przez państwa członkowskie działań wspierających rozwój kompetencji językowych na wszystkich poziomach, zwłaszcza w ramach szkolnictwa podstawowego i średniego, aby zrealizować cel Rady Europy, jakim jest wielojęzyczność, oraz aby osiągnąć poziom odniesienia, zgodnie z którym wszyscy uczniowie będą w wystarczającym stopniu znali przynajmniej dwa inne języki urzędowe Unii Europejskiej i jej państw członkowskich najpóźniej w chwili ukończenia szkoły średniej I stopnia;

30. wzywa Komisję, by opracowała narzędzia umożliwiające państwom członkowskim wykonanie zalecenia Rady w sprawie kompleksowego podejścia do nauczania i uczenia się języków oraz by monitorowała postępy poczynione w tym zakresie; wzywa państwa członkowskie do gromadzenia porównywalnych danych dotyczących nauki języków; wzywa Komisję, by zapewniła wsparcie finansowe szkołom umożliwiającym naukę języków europejskich, w szczególności języków ojczystych obywateli UE mieszkających w innych krajach UE;

31. podkreśla potrzebę promowania badań i innowacji w edukacji; podkreśla znaczenie europejskiego obszaru edukacji w promowaniu zrozumienia, studiów i badań w dziedzinie najnowocześniejszych technologii, takich jak sztuczna inteligencja i robotyka, aby zwiększyć świadomość na temat związanych z nimi możliwości i wyzwań w środowisku edukacyjnym, w tym za pomocą specjalnych programów studiów licencjackich we wszystkich państwach członkowskich; wyraża zaniepokojenie faktem, że UE jako całość nie dysponuje wystarczającą liczbą specjalistycznych programów studiów licencjackich w dziedzinie sztucznej inteligencji;

32. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę europejskich centrów doskonałości zawodowej, która to inicjatywa stanowi strukturę dla tego sektora na szczeblu europejskim; wzywa do utworzenia europejskiego obszaru kształcenia i szkolenia zawodowego jako integralnej części europejskiego obszaru edukacji; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o działania na rzecz stworzenia europejskiego statutu przygotowania zawodowego; podkreśla potrzebę rozwiązania w niektórych państwach członkowskich problemu nieatrakcyjności i braku prestiżu kształcenia i szkolenia zawodowego oraz dualnych systemów kształcenia; podkreśla, że systemy kształcenia i szkolenia zawodowego muszą być jeszcze bardziej ukierunkowane na osoby uczące się i dostosowane do zmieniającego się świata pracy; ponownie podkreśla znaczenie uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego i wzywa państwa członkowskie do właściwego i pełnego wdrożenia odnośnego zalecenia Rady i europejskiego programu na rzecz umiejętności; podkreśla znaczenie stworzenia elastycznych i modułowych ścieżek kształcenia, aby umożliwić osobom uczącym się łączenie i wykorzystywanie różnych doświadczeń i możliwości edukacyjnych;

33. podkreśla znaczenie działań Komisji i państw członkowskich w zakresie szkolnictwa wyższego, takich jak ugruntowanie procesu bolońskiego, wzmocnienie międzynarodowego wymiaru europejskiego obszaru edukacji i promowanie europejskiej legitymacji studenckiej, między innymi poprzez wykorzystanie synergii, jaką umożliwiają istniejące programy UE;

34. nalega, aby europejski obszar edukacji stał się kamieniem milowym w uznawaniu dyplomów i kwalifikacji w całej UE oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia rozszerzenia zakresu automatycznego wzajemnego uznawania efektów uczenia się i okresów studiów za granicą, w tym w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego oraz europejskich mikrokwalifikacji;

35. podkreśla istotną rolę uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, a także wolontariatu, oraz podkreśla potrzebę uznawania uzyskanych w ten sposób wyników; apeluje do Komisji i państw członkowskich o propagowanie umiejętności miękkich w całej UE;

36. zachęca państwa członkowskie do wdrożenia zalecenia Rady z 2018 r. w sprawie kluczowych kompetencji w procesie uczenia się przez całe życie w celu poczynienia postępów we wszystkich ośmiu kluczowych obszarach, takich jak umożliwienie młodym uczącym się zdobycia co najmniej jednego praktycznego doświadczenia w zakresie przedsiębiorczości w trakcie kształcenia, a tym samym do poprawy uznawania kompetencji zdobytych w ramach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, aby zwiększyć elastyczność ścieżek uczenia się dla osób uczących się w każdym wieku; wzywa do stworzenia europejskich ram kompetencji obywatelskich i społecznych, które podkreślają wartość, promują i uznają korzystny wpływ praktyk takich jak mentoring i nadzorowanie aktywności młodzieży;

37. podkreśla, że po pandemii COVID-19 uczenie zdalne stało się elementem rzeczywistości wielu osób uczących się; podkreśla, że w szkolnictwie podstawowym i średnim uczenie się zdalne musi pozostać ostatecznością i stanowić uzupełnienie uczenia się w obecności nauczyciela, gdyż ma to kluczowe znaczenie dla nauczania wartościowych umiejętności społecznych; podkreśla, że nowoczesne, mieszane podejście do uczenia się skierowane do uczniów w wieku szkolnym musi być stosowane głównie w klasie i pod kierunkiem nauczyciela, który ze względów pedagogicznych może zdecydować się na połączenie różnych narzędzi, zarówno cyfrowych (w tym internetowych), jak i niecyfrowych, w ramach zadań edukacyjnych ([18]);

38. wzywa państwa członkowskie do promowania treści edukacyjnych związanych ze zmianą klimatu i transformacją ekologiczną oraz do zwiększania wiedzy uczniów na temat Europejskiego Zielonego Ładu;

39. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zlikwidowania różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w edukacji, w tym w kształceniu i karierze w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii, sztuki i matematyki (STEAM), a także do zwalczania stereotypów i dyskryminacji związanej z płcią oraz do wyeliminowania nękania, cyberprzemocy i innych form napastowania, dyskryminacji i przemocy, aby zwiększyć różnorodność kulturową, etniczną i płciową poprzez tworzenie i wymianę dobrych praktyk w całej Europie;

40. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie portugalskiej prezydencji Rady do uruchomienia platformy internetowej mającej ułatwić wymianę między państwami członkowskimi danych dotyczących wyzwań związanych z bezrobociem młodzieży spowodowanym przez pandemię;

41. podkreśla znaczenie masowych, otwartych kursów internetowych (MOOC) jako niezbędnego elementu, który promuje podnoszenie i zmianę kwalifikacji pracowników w sposób interaktywny i dostępny; uważa, że europejski obszar edukacji powinien promować wykorzystywanie i rozwój MOOC oraz odzwierciedlać takie cele w europejskim podejściu do mikrokwalifikacji;

42. zauważa, że nie ma obecnie jednej, uzgodnionej definicji mikrokwalifikacji; w związku z tym uważa, że należy określić jednolite, ogólnounijne standardy w celu skutecznego promowania wzajemnego uznawania mikrokwalifikacji w państwach członkowskich oraz zadbania o to, by pracodawcy mieli zaufanie do ich wartości;

Ramy zarządzania

43. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby do końca 2022 r. przyjęły konkretne ramy strategiczne europejskiego obszaru edukacji 2030 (EEASF 2030), w tym kompleksowego mechanizmu kierowania, monitorowania i oceny, zgodnie z czwartym celem zrównoważonego rozwoju ONZ, który zakłada, że należy „zapewnić wszystkim edukację wysokiej jakości oraz promować uczenie się przez całe życie", oraz pierwszą zasadą Europejskiego filaru praw socjalnych; z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący powołania komitetu sterującego na rzecz europejskiego obszaru edukacji, co będzie podstawą zorganizowanych i systematycznych ram zarządzania; podkreśla znaczenie konferencji w sprawie przyszłości Europy dla dyskusji nad rozwiązywaniem wyzwań dotyczących europejskiej edukacji i opracowaniem strategii politycznych w tym zakresie;

44. domaga się, aby Komisja i państwa członkowskie podjęły decyzję w kwestii zakresu uczestnictwa wymaganego od państw członkowskich i innych szczebli władzy, w tym władz lokalnych i regionalnych oraz instytucji UE, a także aby opracowały skuteczny system wielopoziomowego zarządzania, który respektuje zasadę pomocniczości, a jednocześnie ma na celu wytworzenie europejskiej wartości dodanej;

45. dąży do osiągnięcia jasności co do oczekiwanego poziomu zaangażowania zainteresowanych stron, sektorów edukacji, które dotychczas były niedostatecznie reprezentowane, oraz odpowiednich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że ramy zarządzania powinny obejmować wszystkie odpowiednie zainteresowane strony działające we wszystkich obszarach nauki, w tym również młodych pracowników, organizacje młodzieżowe i stowarzyszenia rodziców;

([18]) Zob. wniosek Komisji z dnia 5 sierpnia 2021 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie kształcenia mieszanego na rzecz wysokiej jakości szkolnictwa podstawowego i średniego sprzyjającego włączeniu społecznemu (COM(2021)0455).

46. apeluje do Komisji o utworzenie platformy europejskiego obszaru edukacji, będącej interaktywnym, publicznym portalem wspierającym państwa członkowskie i zainteresowane strony w wymianie informacji oraz promowaniu współpracy i wymiany dobrych praktyk; uważa, że platforma taka powinna być odpowiednio finansowana i dostępna we wszystkich językach urzędowych UE;

47. podkreśla, że europejskie spisy powszechne, gromadzenie danych i prowadzenie badań dotyczących potrzeb terytorialnych i praktyk edukacyjnych w całej UE stanowią zasadniczy priorytet dla państw członkowskich i ich systemów edukacyjnych;

Dążenie do wzmocnienia europejskiego wymiaru edukacji

48. podkreśla potrzebę nadania edukacji wymiaru europejskiego poprzez włączenie do niej wyraźnej perspektywy europejskiej w programach nauczania i kształcenia nauczycieli w odniesieniu do wszystkich nauczycieli, instruktorów i osób uczących się w placówkach formalnych i pozaformalnych oraz w sektorze kształcenia i szkolenia zawodowego, w tym przy wsparciu ze strony działań „Jean Monnet" i akademii nauczycielskich; proponuje, aby akademie te nosiły nazwę Akademii Nauczycielskich im. Komeńskiego; popiera utworzenie wspólnych ram kształtowania i rozwoju kwalifikacji nauczycieli we wszystkich państwach członkowskich;

49. podkreśla, że osoby uczące się powinny uzyskać kompleksową wiedzę o europejskiej historii i europejskim dziedzictwie kulturowym, zarówno materialnym, jak i niematerialnym, oraz że należy rozwijać krytyczną pamięć europejską i świadomość historyczną w oparciu o podstawowe wartości leżące u podwalin UE; wzywa Komisję, państwa członkowskie i Radę Europy do współpracy w dziedzinie europejskiej historii i edukacji w zakresie dziedzictwa kulturowego w całej UE oraz podkreśla potrzebę ukierunkowanego finansowania i inicjatyw w celu zwiększenia badań nad historią Europy, a także promowania historii publicznej przy uwzględnieniu złożonego charakteru historii naszego kontynentu;

50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia wspólnych ram uczenia się o UE na wszystkich odpowiednich poziomach i we wszystkich obszarach kształcenia; zwraca uwagę na potrzebę zapoznania osób uczących się z procesem integracji europejskiej, instytucjami i strategiami politycznymi UE, prawami wynikającymi z obywatelstwa UE oraz sposobami aktywnego uczestnictwa w procesach demokratycznych UE;

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania kompleksowej europejskiej strategii i wspólnych ram dotyczących edukacji obywatelskiej o wymiarze europejskim, w tym uczenia się o wartościach europejskich, takich jak godność ludzka, demokracja, praworządność, prawa człowieka i równość, w celu zachęcania do wymiany dobrych praktyk i opracowywania wspólnych materiałów i podejścia pedagogicznego; w związku z tym zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości utworzenia grupy zadaniowej ds. edukacji obywatelskiej w celu koordynowania tego zadania i poprawy dostępu do edukacji obywatelskiej z myślą o promowaniu europejskiej kultury obywatelskiej i poczucia przynależności do Europy w uzupełnieniu wymiaru lokalnego, regionalnego, krajowego i globalnego;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

P9_TA(2021)0453

Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie planu działania w zakresie własności intelektualnej wspierającego odbudowę i odporność UE (2021/2007(INI))

(2022/C 205/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie strategii farmaceutycznej dla Europy (COM(2020)0761),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowany „Europejska strategia w zakresie danych" (COM(2020)0066),

— uwzględniając komunikat Komisji z 25 listopada 2020 r. pt. „Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE. Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE" COM(2020)0760,

— uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 17 ust. 2 (zwana dalej „Kartą,

— uwzględniając Porozumienie w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego ([1]),

— uwzględniając Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS) zawarte na forum WTO,

— uwzględniając Akt genewski Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), który wszedł w życie 26 lutego 2020 r. ([2]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ([3]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/933 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 469/2009 dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych ([4]),

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE ([5]),

— uwzględniając dyrektywę 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ([6]),

— uwzględniając dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącą praw własności intelektualnej ([7]),

([1]) Dz.U. C 175 z 20.6.2013, s. 1.
([2]) Dz.U. L 271 z 24.10.2019.
([3]) Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.
([4]) Dz.U. L 153 z 11.6.2019, s. 1.
([5]) Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 92.
([6]) Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 34.
([7]) Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

— uwzględniając dyrektywę 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów ([8]),

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych ([9]),

— uwzględniając sprawozdanie Komisji z badania sektora farmaceutycznego z 2009 r.,

— uwzględniając sprawozdanie z analizy przeprowadzonej na poziomie przedsiębiorstw, sporządzone w lutym 2021 r. wspólnie przez EPO i EUIPO, dotyczące praw własności intelektualnej i wyników przedsiębiorstw w Unii Europejskiej,

— uwzględniając przeprowadzoną przez Komisję ocenę prawodawstwa UE dotyczącego ochrony wzorów,

— uwzględniając konkluzje Rady ustanawiające priorytety UE w zakresie zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości w ramach platformy EMPACT na lata 2022–2025,

— uwzględniając zleconą przez Parlament Europejski szczegółową analizę pt. „Standard Essential Patents and the Internet of Things" [Patenty konieczne dla spełnienia normy a internet rzeczy] ze stycznia 2019 r.,

— uwzględniając swoją rezolucję z 9 czerwca 2015 r. w sprawie dążenia do odnowy konsensusu w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej: plan działania UE ([10]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2020 r. w sprawie praw własności intelektualnej w dziedzinie rozwoju technologii sztucznej inteligencji ([11]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2021 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie wyzwań stojących przed organizatorami wydarzeń sportowych w środowisku cyfrowym ([12]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 października 2015 r. w sprawie możliwego rozszerzenia ochrony oznaczeń geograficznych Unii Europejskiej na produkty nierolne ([13]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie unijnej strategii w zakresie zdrowia publicznego po pandemii COVID-19 ([14]),

— uwzględniając art. 54 Regulaminu,

— uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rozwoju, Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Kultury i Edukacji,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0284/2021),

A. mając na uwadze, że zrównoważona ochrona i egzekwowanie praw własności intelektualnej mają zasadnicze znaczenie dla gospodarki europejskiej, a także dla odbudowy i odporności UE, zwłaszcza w obliczu pandemii COVID-19;

B. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 unaoczniła znaczenie polityki w dziedzinie ochrony własności intelektualnej, ponieważ pokazała, że potrzebne są skuteczne środki mające na celu rozwiązanie problemu niedoboru szczepionek przeciwko COVID-19, stworzyła zagrożenie dla źródeł utrzymania pracowników sektora kultury i sektora kreatywnego i doprowadziła do pozbawienia ich środków do życia;

([8]) Dz.U. L 289 z 28.10.1998, s. 28.
([9]) Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1.
([10]) Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 25.
([11]) Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 129.
([12]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0236.
([13]) Dz.U. C 349 z 17.10.2017, s. 2.
([14]) Dz.U. C 371 z 15.9.2021, s. 102.

C. mając na uwadze, że inwestycje w kapitał niematerialny w znacznie mniejszym stopniu ucierpiały w wyniku kryzysu gospodarczego z 2008 r., co pokazuje potencjał aktywów własności intelektualnej w tworzeniu stabilności gospodarczej i wzrostu gospodarczego, a także pozytywną korelację między własnością praw własności intelektualnej a jakością i stabilnością zatrudnienia; mając na uwadze, że badania pokazują, iż przedsiębiorstwa korzystające z praw własności intelektualnej rozwijają się szybciej, są bardziej odporne na pogorszenie koniunktury gospodarczej, zwiększają swoją wartość i wzmacniają swoją pozycję na jednolitym rynku; mając na uwadze, że fakty te wskazują również na to, że ważne jest zachęcanie MŚP do ochrony i posiadania praw własności intelektualnej oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie;

D. mając na uwadze, że liczba rejestracji własności intelektualnej nieznacznie wzrosła w pierwszych miesiącach 2021 r. w porównaniu z tym samym okresem w 2020 r.; mając na uwadze, że trwała cyfrowa odbudowa gospodarki po pandemii COVID-19 mogłaby opierać się na prawach własności intelektualnej; mając na uwadze, że podczas obecnej pandemii COVID-19 system wczesnego ostrzegania o produktach niebezpiecznych (RAPEX) zarejestrował alarmującą, najwyższą w historii liczbę ostrzeżeń;

E. mając na uwadze, że liczba rejestracji własności intelektualnej stale rośnie, a jednolity rynek pozostaje rozdrobniony w wyniku różnic w przepisach krajowych; mając na uwadze, że ciągle potrzebne są równoległe krajowe procedury zatwierdzania i rozstrzygania sporów dotyczących patentów europejskich; mając na uwadze, że nadal istnieją luki, w szczególności w zakresie egzekwowania prawa, które mogą utrudniać rozwój przedsiębiorstw, w szczególności mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), ograniczać dostęp konsumentów do innowacyjnych i bezpiecznych produktów oraz uniemożliwiać reagowanie na wyzwania społeczne za pomocą innowacji;

F. mając na uwadze, że sektory oparte na wiedzy są źródłem wzrostu i dobrobytu; mając na uwadze, że w latach 2012–2016 wygenerowały one prawie 30 % wszystkich miejsc pracy i prawie 45 % całkowitej działalności gospodarczej (PKB) w UE, jak wykazano w sprawozdaniu z analizy branżowej z 2019 r. sporządzonym przez Europejski Urząd Patentowy (EPO) i Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) ([15]); mając na uwadze, że sektory intensywnie korzystające z praw własności intelektualnej odpowiadają za 93 % całkowitego eksportu towarów z UE do pozostałych części świata;

G. mając na uwadze, że własność intelektualna jest prawem podstawowym zgodnie z art. 17 Karty;

H. mając na uwadze, że rozwój i postęp sektorów opartych na wiedzy zależy w znacznym stopniu od zasad regulujących prawa własności intelektualnej, a zwłaszcza od zapewnienia skutecznej ochrony przez skuteczne przepisy dotyczące patentów, znaków towarowych, wzorów, praw autorskich i praw pokrewnych, oznaczeń geograficznych i ochrony odmian roślin, jak również przez właściwe i zharmonizowane stosowanie zasad dotyczących ochrony tajemnic przedsiębiorstwa;

I. mając na uwadze, że systemy własności intelektualnej przyczyniają się do opracowywania nowych leków, a zachęty związane z własnością intelektualną mają istotne znaczenie dla zapewnienia skutecznego dostępu do leków po przystępnych cenach; mając na uwadze, że nowe leki muszą być spójne z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka, międzynarodowym prawem publicznym i wymogami w zakresie zdrowia publicznego;

J. mając na uwadze, że europejscy innowatorzy są liderami w dziedzinie zielonych technologii, posiadając znaczną część zielonych patentów i silne portfele własności intelektualnej w takich technologiach jak dostosowywanie się do zmiany klimatu, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla, uzdatnianie wody i oczyszczanie ścieków;

K. mając na uwadze, że istnieje potrzeba promowania waloryzacji i wykorzystania badań i rozwoju w Europie, czego przykładem jest fakt, że w dziedzinie sztucznej inteligencji jedynie mniejszość podmiotów składających wnioski patentowe na całym świecie to Europejczycy, mimo że znaczny odsetek wartościowych publikacji na temat sztucznej inteligencji pochodzi z Europy;

Uwagi ogólne

1. popiera Komisję w realizacji celów jej planu działania w zakresie własności intelektualnej z listopada 2020 r., ponieważ silna, zrównoważona i solidna ochrona praw własności intelektualnej na szczeblu krajowym, europejskim i międzynarodowym, która umożliwia zwrot z inwestycji, ma szczególne znaczenie dla odbudowy gospodarczej i społecznej po pandemii COVID-19 oraz dla długoterminowej odporności na COVID-19 i inne globalne kryzysy, tak aby UE mogła reagować na kryzysy w sposób sprawny i zgodnie z zasadami rozporządzenia (UE) 2021/241 ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ([16]), zapewnia pewność prawa i zgodność z przepisami europejskimi, a także umożliwia stworzenie cyfrowej i konkurencyjnej w skali światowej zrównoważonej gospodarki w Europie, w której innowacje służą również przyczynianiu się do wspólnego dobra społeczeństwa;

([15]) EPO-EUIPO, *Sektory intensywnie korzystające z praw własności intelektualnej a wyniki gospodarcze w UE: sprawozdanie z analizy branżowej*, wydanie trzecie, wrzesień 2019 r.

([16]) Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

2. przyznaje, że ochrona praw własności intelektualnej zachęca do działalności twórczej, wynalazczej i innowacyjnej, a tym samym umożliwia jak największej liczbie osób korzystanie z takiej działalności; zauważa, że działalność ta umożliwia wynalazcom, innowatorom i autorom uzyskanie wynagrodzenia za ich twórcze przedsięwzięcia; wzywa Komisję, aby nadal wspierała zdolności europejskich przedsiębiorstw do wprowadzania innowacji w oparciu o kompleksowy system własności intelektualnej, aby utrzymać skuteczną ochronę prowadzonych przez nie inwestycji w badania i rozwój, zapewnić godziwe dochody dzięki licencjonowaniu, nadal rozwijać standardy otwarte w zakresie technologii wspierające konkurencję i wybór, a także zapewnić udział przemysłu UE w rozwoju kluczowych technologii na szczeblu globalnym;

MŚP a ochrona własności intelektualnej

3. podkreśla, że prawa własności intelektualnej przynoszą wiele korzyści małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) oraz mikroprzedsiębiorstwom; podkreśla, że sektory intensywnie korzystające z praw własności intelektualnej oferują stanowiska pracy lepszej jakości, z lepszymi warunkami pracy i wyższym wynagrodzeniem; zauważa, że MŚP będące właścicielami praw własności intelektualnej generują do 68 % wyższe dochody na pracownika i wypłacają wynagrodzenia o 20 % wyższe niż MŚP, które właścicielami nie są; jest w związku z tym zaniepokojony faktem, że wiele MŚP ma trudności z określeniem własnej strategii w zakresie własności intelektualnej i z zarządzaniem swoimi prawami własności intelektualnej; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje bony własności intelektualnej, IP Scan i inne inicjatywy Komisji i EUIPO, aby wspierać proste procedury rejestracji i niskie opłaty administracyjne dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP oraz pomagać im w jak najlepszym wykorzystaniu ich własności intelektualnej; zwraca się do Komisji, EPO i EUIPO o rozważenie rozszerzenia tych inicjatyw na wszelkiego rodzaju aktywa własności intelektualnej oraz o określenie dalszych środków mających na celu promowanie korzyści wynikających z rejestracji praw własności intelektualnej dla rozwoju działalności MŚP;

4. jest przekonany, że wsparcie dla MŚP, w tym środki finansowe i niefinansowe, jest właściwym sposobem zapewnienia im lepszej wiedzy i ułatwienia im dostępu do praw własności intelektualnej, oraz że instrumenty finansowe i prawne Unii mają w tym względzie ogromne znaczenie; w związku z tym wzywa Komisję i EUIPO do dalszego wdrażania środków wspierających zarządzanie własnością intelektualną dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw podczas odbudowy gospodarczej, w tym do zapewnienia punktu kompleksowej obsługi dostępu do informacji i powiązanych usług oraz doradztwa na temat własności intelektualnej; podkreśla, że wsparcie to przyczyni się do pobudzenia i promowania wszystkich krajowych i regionalnych inicjatyw członków Sieci Własności Intelektualnej Unii Europejskiej (EUIPN);

5. wyraża zaniepokojenie faktem, że chociaż wartości niematerialne i prawne są jednymi z najcenniejszych aktywów, tylko niewiele europejskich MŚP jest świadomych tego faktu i wykorzystuje swoje prawa własności intelektualnej przy ubieganiu się o dostęp do finansowania; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym zapowiadane Europejskie Centrum Informacji o Własności Intelektualnej jako jeden z wielu środków, który zapewni, by Europa w większym stopniu korzystała z wartości wiedzy, którą nasze przedsiębiorstwa nieustannie tworzą, rozwijają i którą się dzielą, oraz by były one wyposażone w niezbędne narzędzia i informacje umożliwiające bardziej aktywne zarządzanie tymi aktywami; podkreśla, że wzory użytkowe dostarczają szybkiej i taniej ochrony wynalazków technicznych i są bardzo atrakcyjne dla MŚP; dlatego zachęca państwa członkowskie, które jeszcze nie oferują tego narzędzia, do jego wprowadzenia i wzywa Komisję, aby rozważyła możliwość wprowadzenia ochrony wzoru użytkowego na szczeblu unijnym, który jest obecnie niedostępny;

Pakiet dotyczący jednolitego patentu

6. podkreśla, że pakiet dotyczący jednolitego patentu, który obejmuje patent europejski o jednolitym skutku (jednolity patent) i Jednolity Sąd Patentowy (JSP), ma na celu doprowadzenie do tego, by ochrona patentowa stała się skuteczniejsza, a rozstrzyganie sporów w całej Europie zrozumiałe dzięki uniknięciu równoległych postępowań w państwach członkowskich, oraz mniej kosztowne dzięki zmniejszeniu kosztów prawnych, a także dostępniejsze i skuteczniejsze, zwiększając tym samym pewność prawa; zwraca się zatem do uczestniczących państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, aby podjęły dalsze działania na rzecz jak najszybszej ratyfikacji protokołu do Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego w sprawie tymczasowego stosowania lub w inny sposób oświadczyły, że są związane protokołem w sprawie tymczasowego stosowania w celu umożliwienia szybkiego rozpoczęcia funkcjonowania pakietu dotyczącego jednolitego patentu;

7. podkreśla, że jednolity patent stanowi dodatkową możliwość równoległą do patentów krajowych i zachęca państwa członkowskie, które jeszcze nie uczestniczą we wzmocnionej współpracy na rzecz utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej lub jeszcze nie przystąpiły do Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego, do kontynuowania procesu zmierzającego do pełnego uczestnictwa; przypomina, że innowacyjne MŚP korzystają ze spójnego europejskiego systemu patentowego, i podkreśla, że Porozumienie w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego i jego regulamin stanowią starannie wyważone rozwiązanie odzwierciedlające podstawowe zasady Unii, takie jak proporcjonalność, elastyczność, uczciwość i sprawiedliwość; odnotowuje obniżki opłat i zwrot opłat dla MŚP w ramach regulaminu JSP;

8. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie na mocy art. 35 Porozumienia w sprawie JSP punktu kompleksowej obsługi w ramach systemu alternatywnych metod rozwiązywania sporów, który nie koliduje z obecnymi systemami krajowymi, tak aby nie podważać prawa stron do korzystania z wymiaru sprawiedliwości; zwraca się do państw członkowskich o umożliwienie szybkiego uruchomienia centrum arbitrażu i mediacji w sprawach patentowych oraz wzywa Komisję do oceny, czy centrum to mogłoby w perspektywie średnio- lub długoterminowej rozwiązywać wszystkie spory dotyczące własności intelektualnej; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki, jakie podejmują państwa członkowskie, aby znaleźć odpowiednie rozwiązania w obliczu skutków brexitu;

Dodatkowe świadectwa ochronne

9. podkreśla, że system dodatkowego świadectwa ochronnego (SPC) w UE, choć ma duże znaczenie praktyczne, cierpi na fragmentarycznym wdrażaniu w państwach członkowskich; wzywa Komisję do wydania wytycznych dla państw członkowskich i zajęcia się tą fragmentaryzacją, w tym przez wnioski ustawodawcze oparte na wyczerpującej ocenie skutków;

10. przyznaje, że pakiet dotyczący jednolitego patentu nie przewiduje jednolitego tytułu SPC, i wzywa państwa członkowskie, aby poparły ustanowienie takiego tytułu jako logicznego rozszerzenia jednolitej ochrony patentowej;

11. wobec braku jednolitego tytułu SPC zwraca się do Komisji, aby zapewniła spójność między przyszłym jednolitym patentem a obecnymi systemami SPC w UE poprzez wyjaśnienie, że krajowe SPC mogą być wydawane przez krajowe urzędy patentowe na podstawie jednolitego patentu;

12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja pragnie ocenić potencjalny wpływ wniosku w sprawie jednolitego SPC; zauważa, że wprowadzenie jednolitego tytułu SPC z warunkiem zawieszającym zależnym od formalnej decyzji na szczeblu krajowym mogłoby nastąpić nawet przed wejściem w życie jednolitego patentu, i sugeruje w związku z tym, aby rozważyć rozszerzenie mandatu EPO, tak aby rozpatrywanie wniosków o wydanie SPC mogło odbywać się na podstawie ujednoliconych zasad;

13. zwraca uwagę, że niewydolność procedur przyznawania SPC utrudnia działalność innowatorom i producentom, co ostatecznie szkodzi równemu dostępowi pacjentów do leczenia, oraz że istnienie równych reguł gry dla wytwórców leków generycznych i biopodobnych w Unii ma zasadnicze znaczenie; podkreśla w związku z tym, że należy skutecznie przeciwdziałać nadużyciom związanym z wydzielonymi zgłoszeniami patentowymi i powiązaniami patentowymi; przypomina, że innowacje powinny odpowiadać najpilniejszym potrzebom społeczeństwa i że w tym kontekście należy wspierać terminowe dostawy leków, w tym leków generycznych i biopodobnych, a także ich przystępność cenową i szybką dostępność; podkreśla, że ewentualny przegląd tzw. reguły Bolara, która umożliwia przeprowadzanie badań na produktach opatentowanych w celu wsparcia wniosków o dopuszczenie do obrotu leków generycznych i biopodobnych, bez uznawania ich za naruszenie praw patentowych lub SPC dla produktów leczniczych, a także skuteczne i natychmiastowe wejście na rynek po wygaśnięciu praw patentowych i SPC, może mieć miejsce wyłącznie po przeprowadzeniu kompleksowej oceny skutków;

14. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywają publiczne inwestycje w badania i rozwój, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły pełną przejrzystość wyników badań i rozwoju w sektorze farmaceutycznym finansowanych ze środków publicznych, tak aby warunki udzielania patentów i licencji gwarantowały zwrot z inwestycji publicznych w zakresie zdrowia publicznego;

Patenty niezbędne do spełnienia normy

15. przyznaje, że informacje na temat istnienia, zakresu i znaczenia patentów niezbędnych do spełnienia normy są ważne, aby negocjacje licencyjne były uczciwe i umożliwiały potencjalnym użytkownikom norm określenie skali ich zależności od patentów niezbędnych do spełnienia normy oraz zidentyfikowanie potencjalnych licencjodawców; zauważa, że chociaż w większości przypadków negocjacje między zainteresowanymi stronami odbywają się w dobrej wierze, patenty niezbędne do spełnienia normy są często przedmiotem sporu; proponuje Komisji, by przeanalizowała ewentualne zachęty do prowadzenia negocjacji, które pozwolą uniknąć sporów sądowych, ponieważ dzięki temu uniknie się kosztów towarzyszących sporom i ograniczy inne związane z nimi problemy;

16. podkreśla, że wiele wniosków patentowych zgłoszonych w organizacjach opracowujących normy w trakcie opracowywania norm jako zasadnicze może ostatecznie nie mieć zasadniczego znaczenia dla normy ostatecznie przyjętej lub po udzieleniu patentu, oraz że odpowiedni, rzeczywiście niezależny i przejrzysty mechanizm kontroli zwiększyłby przejrzystość i pewność prawa; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje badanie pilotażowe dotyczące oceny adekwatności patentów niezbędnych do spełnienia normy ([17]);

([17]) Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej, *Pilot study for essentiality Assessment of Standard Essential Patents [Badanie pilotażowe dotyczące oceny adekwatności patentów niezbędnych do spełnienia normy]*, 2020 r.

17. zwraca się do Komisji o dalsze zbadanie, wraz z odpowiednimi podmiotami, wymogów dotyczących niezależnego, neutralnego i przejrzystego systemu kontroli niezbędności przeprowadzanych przez strony trzecie poprzez określenie zapotrzebowania, ocenę wpływu i określenie roli, jaką w tym kontekście mogłyby odegrać zasoby takie jak nowe technologie (np. sztuczna inteligencja i związane z nią technologie) lub wiedza techniczna wniesiona przez Europejski Urząd Patentowy, a także zwraca się o wykorzystanie zdobytej wiedzy jako wkładu w inicjatywę ustawodawczą w sprawie patentów niezbędnych do spełnienia normy przewidzianą na początek 2022 r., w oparciu o odpowiednie oceny wpływu;

18. uznaje znaczenie zrównoważonego systemu licencjonowania w przypadku patentów niezbędnych do spełnienia normy i podkreśla znaczenie stabilnych, skutecznych i sprawiedliwych zasad w tym zakresie; podkreśla, że „sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminacyjne warunki" (FRAND) są niejasnymi terminami prawnymi, które obejmują niepewność prawa, i wzywa Komisję do monitorowania rozwoju sytuacji w branży oraz do zapewnienia większej jasności w odniesieniu do różnych aspektów FRAND, a także orzecznictwa w tej dziedzinie, w tym poprzez wyznaczenie w tym celu obserwatorium (centrum kompetencji); przypomina o poprzednim apelu Parlamentu do Komisji o publikowanie rocznych sprawozdań wykazujących faktyczne przypadki niezgodności z FRAND i przypadki „patent hold-up" oraz „patent hold-out";

19. podkreśla znaczenie zwiększenia przejrzystości baz danych organizacji opracowujących normy (SDO) i wzywa te organizacje, aby zaktualizowały ich system zgłoszeń i bazy danych; podkreśla w tym kontekście art. 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1257/2012 ([18]), który stanowi, że zadaniem Europejskiego Urzędu Patentowego jest przyjmowanie i rejestrowanie zobowiązań licencyjnych podjętych przez właściciela patentu jednolitego w międzynarodowych organach normalizacyjnych; wzywa Komisję do dalszego obserwowania zachowania przedsiębiorstw z państw trzecich w międzynarodowych organach normalizacyjnych, które w połączeniu z ostatnimi decyzjami zagranicznych sądów stawiają europejskie przedsiębiorstwa w bardzo niekorzystnej sytuacji, osłabiając konkurencyjność europejskiego rynku;

20. zwraca uwagę na znaczenie przejrzystości i potrzebę proaktywnego dostarczania niezbędnych informacji z wyprzedzeniem podczas udzielania licencji na standardowe patenty na warunkach FRAND, tak aby zapewnić sprawiedliwy wynik negocjacji prowadzonych w dobrej wierze między stronami; podkreśla, że kwestia, czy posiadacz patentu niezbędnego do spełnienia normy może wybrać poziom licencjonowania w łańcuchu dostaw lub czy każde przedsiębiorstwo w łańcuchu wartości musi mieć dostęp do licencji, nie została jeszcze wyjaśniona, i dlatego zwraca się do Komisji o współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu znalezienia podejścia do tej kwestii i uwzględnienia jej;

21. podkreśla wartość istniejących dobrowolnych inicjatyw branżowych mających na celu ułatwienie licencjonowania SEP na potrzeby internetu rzeczy, takich jak pule licencyjne, które skupiają zdecydowaną większość europejskich i międzynarodowych twórców technologii komórkowych;

Oznaczenia geograficzne

22. przypomina, że około 3 300 produktów jest chronionych przez UE jako oznaczenia geograficzne oraz że roczna wartość wszystkich tych produktów wzrosła do ponad 75 mld EUR, w związku z czym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy i działania na rzecz wzmocnienia, modernizacji, usprawnienia i lepszego egzekwowania systemu oznaczeń geograficznych dla produktów rolnych, żywności, win i napojów spirytusowych, aby uczynić go bardziej precyzyjnym i skutecznym, ponieważ oznaczenia te przyczyniają się do tworzenia i ochrony wysokiej jakości miejsc pracy, promowania zrównoważonego rozwoju społecznego, środowiskowego i gospodarczego na obszarach wiejskich oraz do wspierania europejskiej różnorodności kulturowej;

23. uważa, że kwestia obciążeń administracyjnych spoczywających na producentach w związku z rejestracją i zmianą specyfikacji dla oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz zarządzaniem nimi powinna znajdować się w centrum przyszłych dyskusji; przypomina, że w trakcie przeglądu reformy wspólnej polityki rolnej uproszczono i usprawniono procedury zmian w specyfikacji oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów sektora wina i produktów rolno-spożywczych oraz że należy wzmacniać to podejście w przyszłości;

24. przypomina, że według szacunków w niektórych krajach afrykańskich nasiona pochodzące z gospodarstw rolnych zaspokajają ponad 80 % łącznego zapotrzebowania rolników na materiał siewny; wzywa UE do wspierania systemów praw własności intelektualnej, które sprzyjają rozwojowi dostosowanych lokalnie odmian nasion i materiału siewnego z rozmnożeń własnych, zgodnie z postanowieniami Międzynarodowego traktatu o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa oraz art. 19 deklaracji ONZ w sprawie praw ludności wiejskiej i innych osób pracujących na obszarach wiejskich;

([18]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (Dz.U. L 361 z 31.12.2012, s. 1).

25. uważa, że konieczna jest ochrona praw własności intelektualnej w taki sposób, aby promować badania naukowe i innowacje, w szczególności z myślą o wprowadzeniu bardziej odpornych odmian w celu radzenia sobie ze zmianą klimatu, aby osiągnąć zrównoważone i agroekologiczne modele rolnictwa, które chronią zasoby naturalne i uwzględniają potencjał niechronionego materiału rozmnożeniowego i materiału niejednorodnego w sektorze ekologicznym; podkreśla, że prawa do ochrony odmian roślin mają zasadnicze znaczenie i wymagają silnego i możliwego do wyegzekwowania systemu ochrony w UE i w związku z tym podkreśla ważną rolę wspólnotowych systemów ochrony odmian roślin oraz Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin; zwraca uwagę, że prawa własności intelektualnej muszą również przyczyniać się do bezpieczeństwa żywnościowego oraz odporności i konkurencyjności unijnego modelu rolno-spożywczego;

26. podkreśla, że należy podjąć dalsze starania w celu zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do statusu i zdolności patentowej materiału biologicznego; zauważa, że należy zapewnić hodowcom odpowiedni dostęp do informacji dotyczących materiału biologicznego, który zamierzają stosować w procesie hodowli roślin; podkreśla, że Komisja powinna wprowadzić nowe metody skutecznej konsultacji i wymiany informacji; sprzeciwia się wszelkiemu patentowaniu żywych zwierząt;

27. uważa, że uznanie oznaczeń geograficznych dla produktów nierolniczych jest istotne z punktu widzenia priorytetów opracowywanych programów UE, w tym strategii przemysłowej, poprzez rozwijanie krótkich łańcuchów dostaw, jak również Zielonego Ładu, przez wspieranie produktów wytwarzanych lokalnie z większą identyfikowalnością i przejrzystością w zakresie pochodzenia produktu i zastosowanych procesów produkcyjnych;

28. popiera inicjatywę Komisji dotyczącą ustanowienia, na podstawie dokładnej oceny skutków, skutecznej i przejrzystej unijnej ochrony *sui generis* oznaczeń geograficznych dla produktów nierolniczych, które identyfikują produkt jako pochodzący z terytorium państwa członkowskiego lub regionu, lub miejsca na tym terytorium, jeżeli pewna jakość, reputacja lub inna cecha produktu jest przypisywana zasadniczo pochodzeniu geograficznemu tego produktu, tak aby dostosować się między innymi do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, który został podpisany przez UE i który przewiduje możliwość ochrony oznaczeń geograficznych zarówno dla produktów rolnych, jak i nierolniczych; oczekuje, że Komisja jak najszybciej, a najpóźniej do końca 2021 r., przedstawi wniosek ustawodawczy w tej sprawie;

29. podkreśla, że wprowadzenie unijnego systemu ochrony *sui generis* oznaczeń geograficznych dla produktów nierolniczych powinno być korzystne dla konsumentów jeśli chodzi o ułatwienie poznania oznaczeń autentyczności produktów, powinno mieć pozytywny wpływ gospodarczy na mikroprzedsiębiorstwa i MŚP poprzez pobudzanie konkurencyjności, a także ogólny wpływ na zatrudnienie, rozwój i turystykę na obszarach wiejskich i mniej rozwiniętych, co może w szczególności pomóc w odbudowie UE po kryzysie związanym z COVID-19; uważa, że taka ochrona *sui generis* oznaczeń geograficznych niezwiązanych z rolnictwem ułatwiłaby także dostęp do rynków państw trzecich za pośrednictwem umów handlowych UE; uważa jednakże, że system musi przewidywać niezbędne zabezpieczenia, w tym skuteczne i przejrzyste mechanizmy stosowania i sprzeciwu;

30. zauważa, że obecna ochrona znaków towarowych w UE nie pozwala producentom na poświadczenie związku między jakością a pochodzeniem geograficznym i że niektóre państwa członkowskie ustanowiły już krajowe systemy ochrony *sui generis* dla oznaczeń geograficznych produktów nierolniczych z powodu braku zharmonizowanego systemu ochrony, co prowadzi do fragmentacji na rynku i niepewności prawa, a także wywołuje skutki ze szkodą dla producentów; jest zdania, że zharmonizowana ochrona na szczeblu Unii zapewniłaby niezbędną pewność prawa wszystkim podmiotom, a także gwarancję pozwalającą uniknąć naruszeń praw własności intelektualnej w odniesieniu do produktów przemysłowych i rzemieślniczych, tak aby UE mogła lepiej chronić swoje interesy na szczeblu międzynarodowym;

31. proponuje, aby powierzyć EUIPO odpowiedzialność za ustanowienie rejestru oznaczeń geograficznych niezwiązanych z rolnictwem w celu zapewnienia ich jednolitego badania i jednakowej ochrony w całej Unii;

Przegląd prawodawstwa UE dotyczącego ochrony wzorów

32. podkreśla, że obecny system ochrony wzorów na szczeblu UE został ustanowiony 20 lat temu i należy dokonać jego przeglądu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji do dokonania nowelizacji unijnych przepisów w zakresie ochrony wzorów w celu lepszego wspierania przejścia na gospodarkę cyfrową, zrównoważoną i ekologiczną; wzywa Komisję do zaktualizowania procedury rejestracji, aby umożliwić łatwiejszą i mniej obciążającą ochronę nowych form wzorów, takich jak graficzne interfejsy użytkownika, wzory wirtualne i animowane, czcionki i ikony, oraz tych, które mają znaczenie w związku z nowymi osiągnięciami i technologiami, jak również do dalszej harmonizacji procedur składania wniosków i unieważniania w państwach członkowskich;

33. zauważa, że ochrona wzorów dla części używanych do naprawy złożonych produktów jest tylko częściowo zharmonizowana; zwraca uwagę, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły już do swoich przepisów „wyjątek dotyczący części zamiennych" lub „klauzulę naprawy", umożliwiające wytwarzanie i sprzedaż części składowych złożonych produktów bez naruszania praw własności intelektualnej; zauważa, że prowadzi to do fragmentacji rynku wewnętrznego i niepewności prawa; w związku z tym wzywa Komisję do uwzględnienia w swoim przyszłym wniosku „klauzuli naprawy", która przyczyni się do wspierania przejścia na bardziej zrównoważoną i ekologiczną gospodarkę oraz zapobiegnie zakłóceniom konkurencji;

34. jest zdania, że unijny system ochrony wzorów powinien zostać dostosowany do systemu znaków towarowych UE, aby umożliwić właścicielom wzorów zapobieganie wprowadzaniu na obszar celny UE towarów naruszających wzory, ponieważ prawa związane ze znakami towarowymi są egzekwowalne w odniesieniu do naruszających wzory towarów, które przewożone są w tranzycie przez terytorium UE, natomiast prawa związane z wzorami nie są możliwe do wyegzekwowania; wzywa Komisję, aby wypełniła tę lukę podczas przeglądu przepisów dotyczących projektowania i umożliwiła właścicielom marek powstrzymanie tranzytu podrobionych wzorów przez terytorium UE;

35. jest przekonany, że ochrona wzorów powinna być oferowana w jednolity sposób na całym jednolitym rynku, i sugeruje Komisji, aby rozważyła dostosowanie dyrektywy w sprawie wzorów i rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych w celu stworzenia większej pewności prawa;

Zwalczanie naruszeń praw własności intelektualnej

36. zwraca uwagę, że podrobione towary, takie jak na przykład podrobione leki lub podrobione środki ochrony indywidualnej lub maski ochronne w kontekście kryzysu zdrowotnego, takiego jak pandemia COVID-19, stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa obywateli UE i mogą powodować poważne szkody dla zdrowia publicznego; twierdzi, że choć działania w dziedzinie nadzoru rynku mają na celu ochronę ogólnego interesu publicznego, a podrabiane produkty odnoszą się do ochrony prywatnych praw własności intelektualnej, istnieje ścisły związek między podrabianymi produktami a zagrożeniami dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów;

37. podkreśla, że w 2016 r. towary podrobione stanowiły do 6,8 % przywozu do UE (121 mld EUR) oraz że ich dostępność na jednolitym rynku spowodowała bezpośrednie straty w sprzedaży o wartości 50 mld EUR i bezpośrednią utratę blisko 416 tys. miejsc pracy w latach 2013–2017 ([19]); zwraca uwagę, że naruszenie praw własności intelektualnej wiąże się z niskim poziomem ryzyka zarówno pod względem prawdopodobieństwa wykrycia, jak i sankcji w przypadku wykrycia; apeluje do państw członkowskich, by wraz z Komisją, organami celnymi, Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Interpolem i organami ścigania koordynowały strategie i opracowały skuteczne i odstraszające sankcje, w szczególności w celu ograniczenia ilości niebezpiecznych produktów dostępnych dla odbiorców oraz zwalczania podrabiania i piractwa, zwłaszcza gdy są one związane z przestępczością zorganizowaną;

38. ubolewa nad tym, że internet jest w znacznym stopniu wykorzystywany do dystrybucji podrabianych produktów i usług naruszających prawa własności intelektualnej, co ma istotne negatywne skutki dla przemysłu wytwórczego UE, a także dla sektora kultury, sektora kreatywnego i sportu; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący aktu prawnego o usługach cyfrowych; podkreśla fakt, że zasada „znaj swojego klienta biznesowego" i system zaufanych podmiotów sygnalizujących w znacznym stopniu przyczyniłyby się do walki z podrabianiem towarów oraz że sztuczna inteligencja (AI) i łańcuch bloków mogłyby odegrać ważną rolę w wykrywaniu podrabianych i pirackich towarów dostępnych w internecie, a także przyczynić się do lepszego egzekwowania praw własności intelektualnej w całym łańcuchu dostaw; w związku z tym popiera wykorzystanie nowych technologii do zwalczania naruszeń praw własności intelektualnej i z zadowoleniem przyjmuje oparte na dowodach publikacje opracowane przez obserwatorium EUIPO w tym zakresie;

39. dostrzega duży potencjał technologii blockchain w zakresie rejestracji i ochrony praw własności intelektualnej; podkreśla, że systemy blockchain mogą pomóc w zabezpieczeniu łańcucha dostaw poprzez identyfikowalność, zapewniając bezpieczeństwo i chroniąc każdy krok przed zagrożeniami związanymi z podrabianiem na każdym poziomie łańcucha dostaw; zauważa, w szczególności w odniesieniu do rejestracji praw własności intelektualnej, potrzebę przyjęcia przez Urzędy ds. Własności Intelektualnej norm technicznych dla swoich rozwiązań blockchain w celu umożliwienia interoperacyjności; podkreśla, że sztuczna inteligencja i powiązane technologie stosowane w procedurze rejestracji w celu przyznania praw własności intelektualnej nie mogą zastąpić przeglądu dokonywanego przez człowieka w poszczególnych przypadkach, aby zapewnić jakość i sprawiedliwość decyzji;

([19]) EUIPO, 2020, Sprawozdanie o stanie naruszeń praw własności intelektualnej: średnie dane roczne, 2013–2017.

40. zwraca uwagę na związek między przestępczością dotyczącą własności intelektualnej a zorganizowaną i poważną przestępczością międzynarodową; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o ponownym umieszczeniu naruszeń praw własności intelektualnej w wykazie priorytetów UE w zakresie zwalczania przestępczości w ramach europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT) na nadchodzący cykl 2022–2025 i zwraca się do Rady o utrzymanie ich w tym wykazie oraz o zacieśnienie współpracy transgranicznej między organami krajowymi, EUIPO, Europolem, Agencją UE ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);

41. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza przedstawić unijny zestaw narzędzi służących zwalczaniu podrabiania produktów w celu usprawnienia współpracy między uprawnionymi, organami publicznymi, organami ścigania na szczeblu krajowym i unijnym oraz pośrednikami przez dalsze doprecyzowanie ról i obowiązków, w celu ułatwienia skutecznej wymiany informacji i danych między kluczowymi podmiotami, promując stosowanie nowych narzędzi i zwalczając podrabianie produktów; wzywa Komisję do podjęcia konkretnych działań w celu monitorowania umyślnego naruszania praw własności intelektualnej, również tam, gdzie takie naruszanie jest wykorzystywane w złej wierze jako zamierzona strategia handlowa, oraz dążenia do większej kontroli i współpracy między transgranicznymi agencjami celnymi w zwalczaniu przywozu podrobionych produktów; wzywa Komisję do rozważenia utworzenia podobnego unijnego zestawu narzędzi do walki z innymi naruszeniami praw własności intelektualnej;

42. podkreśla, że do tego, aby zmienić skłonność do konsumpcji towarów i usług naruszających prawa własności intelektualnej, konieczna byłaby również długofalowa edukacja w szkołach na temat podrabiania i piractwa; wzywa zatem państwa członkowskie do współpracy z EUIPO w celu zainicjowania kampanii uświadamiających, również w dziedzinie druku 3D; przypomina, że technologia druku 3D może budzić pewne szczególne obawy prawne dotyczące wszystkich obszarów prawa własności intelektualnej, takich jak prawa autorskie, patenty, wzory, trójwymiarowe znaki towarowe i oznaczenia geograficzne;

43. apeluje do Komisji o dalszą ochronę praw własności intelektualnej i wspieranie egzekwowania w krajach spoza UE, w tym poprzez zwiększenie środków finansowych na ukierunkowane unijne programy współpracy technicznej, takie jak trzy prowadzone obecnie programy współpracy dotyczące własności intelektualnej (IP Key) z Chinami, Azją Południowo-Wschodnią i Ameryką Łacińską oraz wspólne partnerstwo z kontynentem afrykańskim w celu promowania lepszego kreowania własności intelektualnej i lepszego zarządzania nią, a także poprzez wspieranie systemów praw własności intelektualnej, które wzmacniają lokalny rozwój rolnictwa; w tym kontekście zachęca Komisję, by w oparciu o doświadczenia UE wspierała decydentów politycznych i organy egzekwowania prawa oraz dostarczała im wiedzy i wytycznych służących poprawie zdolności do zwalczania naruszeń praw własności intelektualnej, a także by promowała wykonalne rozwiązania, które mogłyby znacznie obniżyć koszty i uprościć procedury uzyskiwania, utrzymywania i egzekwowania ochrony praw własności intelektualnej, oraz by informowała uprawnionych o zmieniającym się krajobrazie naruszeń i o podaży towarów podrobionych;

Nowe wyzwania dla kształtowania polityki dotyczącej własności intelektualnej

44. podkreśla, że ochrona własności intelektualnej związana z technologiami AI jest ważna i powinna być odpowiednio brana pod uwagę, oraz że chociaż obecne przepisy dotyczące ochrony wynalazków wdrażanych komputerowo za pomocą patentów mogą obejmować technologie AI, konieczne są jasne kryteria ochrony wynalazków powstałych przy pomocy technologii AI; zwraca się zatem do Komisji, aby we współpracy z Europejskim Urzędem Patentowym i EUIPO zapewniła pewność prawa w tej kwestii i uważnie śledziła ją na szczeblu międzynarodowym w ramach WIPO;

45. zachęca państwa członkowskie do bezzwłocznej transpozycji przepisów dyrektywy o prawie autorskim w sposób odzwierciedlający porozumienie osiągnięte przez współprawodawców, aby poprawić ochronę, oraz do dopuszczania wyjątków, takich jak dostęp do edukacji online i cyfrowe dziedzictwo kulturowe; wzywa Komisję do monitorowania umów dotyczących wykupu w celu zapewnienia sprawiedliwego wynagrodzenia twórców z tytułu praw autorskich; podkreśla, że brak harmonizacji przepisów dotyczących autorstwa i własności praw autorskich może prowadzić do rozbieżnych rozwiązań krajowych w odniesieniu do utworów powstałych z pomocą AI;

46. podkreśla, że mimo wysokiego poziomu harmonizacji praw własności intelektualnej w całej Europie nadal brakuje skutecznego transgranicznego egzekwowania tych praw w UE;

47. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji dotyczącą ułatwienia dostępu do danych i ich wykorzystywania, przy jednoczesnym zabezpieczeniu uzasadnionych interesów; zwraca uwagę, że niepotrzebne bariery nadal utrudniają badania naukowe oraz że należy dalej rozwijać solidne przestrzenie danych, aby umożliwić naukowcom znalezienie rozwiązań naukowych, w tym w warunkach szczególnych ograniczeń czasowych; podkreśla w związku z tym rolę ograniczeń praw wyłącznych i wyjątków od nich;

48. ubolewa nad faktem, że badanie Komisji z 2016 r. na temat podmiotów utrzymujących w mocy patent (PAE) w Europie ([20]) nie dostarczyło jasnej odpowiedzi na pytanie, czy modele biznesowe niektórych PAE, polegające na nabywaniu patentów od osób trzecich i dążące do generowania dochodów dzięki dochodzeniu praw od domniemanych sprawców naruszenia poprzez nadużywanie asymetrii sądowych, wykorzystują luki w obowiązujących przepisach, a zatem stanowią problem, który należy rozwiązać; zachęca Komisję do dalszego monitorowania tej kwestii oraz do przeprowadzenia odpowiedniej dogłębnej analizy;

49. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki wszystkich państw członkowskich na rzecz zagwarantowania, że sądy będą uwzględniać zasadę proporcjonalności przy rozpatrywaniu spraw dotyczących nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk;

50. zauważa, że ochrona praw własności intelektualnej ma kluczowe znaczenie dla zachęcania do badań i produkcji innowacyjnych produktów i procesów, w tym nowych leków, ale jest przekonany, że aby przeciwdziałać globalnym kryzysom zdrowotnym, zająć się kwestią dostępności niektórych produktów medycznych oraz umożliwić ratujące życie interwencje w interesie publicznym, ważne jest dobrowolne łączenie patentów, obowiązkowe licencjonowanie i stosowanie elastycznych rozwiązań przewidzianych w porozumieniu TRIPS WTO; w związku z tym wzywa Komisję do przeanalizowania i zbadania możliwych wariantów zapewnienia skuteczności i lepszej koordynacji udzielania licencji przymusowych w UE, z uwzględnieniem przypadków, w których stosowano je w Unii, przyczyn ich stosowania, warunków udzielenia licencji, jej skutków gospodarczych oraz tego, czy osiągnięto pożądany efekt;

51. podkreśla, że sprawiedliwsza dystrybucja szczepionek na całym świecie jest niezbędna do skutecznej walki z rozprzestrzenianiem się COVID-19 i mutacji wirusa wywołującego tę chorobę i że należy wspierać otwarty dostęp do szczepionek przeciwko COVID-19; zauważa, że brak dostępu do przystępnych cenowo szczepionek nadal stanowi poważne wyzwanie w krajach rozwijających się; w związku z tym wspiera Komisję i państwa członkowskie w ich staraniach na rzecz skłonienia państw spoza UE do zniesienia obowiązujących zakazów wywozu i do zwiększenia darowizn szczepionek; wzywa Komisję i państwa członkowskie do znaczniejszych wysiłków na rzecz wspierania transferu technologii i dobrowolnego udzielania licencji na prawa własności intelektualnej, aby poprawić globalny dostęp do przystępnych cenowo produktów medycznych związanych z COVID-19, usunąć ograniczenia w produkcji i niedobory w zaopatrzeniu, a także przeciwdziałać chorobom zakaźnym o charakterze endemicznym lub pandemicznym w światowej populacji;

52. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że kraje najsłabiej rozwinięte korzystają już z przyznanego na okres do 1 stycznia 2033 r. zwolnienia dotyczącego wdrażania postanowień TRIPS dotyczących produktów farmaceutycznych; wzywa zatem Komisję, by we współpracy z WTO wywiązała się z obietnicy podjęcia aktywnych i konstruktywnych pisemnych negocjacji na forum Światowej Organizacji Handlu w celu podjęcia prac nad stymulowaniem i wspieraniem zwiększania zdolności produkcji szczepionek w krajach rozwijających się, a także by zachęcała do dobrowolnego i szybkiego gromadzenia praw własności intelektualnej w czasach kryzysu, a także dobrowolnych licencji, oraz by zainicjowała dialog na temat istniejących przeszkód w dobrowolnym udzielaniu licencji oraz sposobów ich przezwyciężenia;

53. sugeruje ustanowienie na szczeblu europejskim koordynatora ds. własności intelektualnej w celu zapewnienia całościowego i skoordynowanego podejścia do polityki UE w zakresie własności intelektualnej oraz zacieśnienia współpracy między różnymi krajowymi organami ds. własności intelektualnej, dyrekcjami generalnymi Komisji i innymi organami odpowiedzialnymi za prawa własności intelektualnej, takimi jak Europejski Urząd Patentowy, EUIPO, WIPO oraz inne odpowiednie podmioty; koordynator ds. własności intelektualnej mógłby ponadto wspierać na najwyższym szczeblu politycznym walkę z naruszeniami praw własności intelektualnej oraz podejmować w razie potrzeby inne obowiązki związane z prawami własności intelektualnej;

54. stoi na stanowisku, że konieczne jest promowanie lepszego zarządzania własnością intelektualną w społeczności zajmującej się badaniami i innowacjami w celu przekształcenia doskonałych europejskich badań w innowacje, które przyniosą korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom; podkreśla, że w tym kontekście własność intelektualna finansowana ze środków publicznych musi być wykorzystywana w sposób sprawiedliwy i skuteczny, a wyniki osiągane dzięki funduszom UE powinny być wykorzystywane do poprawy gospodarki UE dla dobra wszystkich;

([20]) Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej, Patent Assertion Entities in Europe: Their impact on innovation and knowledge transfer in ICT markets [Podmioty zajmujące się ochroną patentową w Europie: ich wpływ na innowacje i transfer wiedzy na rynkach ICT], 2016 r.

55. przypomina, że sektory intensywnie korzystające z praw własności intelektualnej generują większość działalności handlowej UE oraz że zasadnicze znaczenie ma również ochrona i egzekwowanie praw własności intelektualnej w państwach trzecich; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do dążenia do wysokiego poziomu ochrony własności intelektualnej w przyszłych umowach o wolnym handlu; zwraca się do Komisji o wezwanie do zajęcia się kwestią egzekwowania praw własności intelektualnej na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz WIPO;

56. przypomina, że do głównych wyzwań stojących przed krajami rozwijającymi się należy przejście na kolejne ogniwa globalnego łańcucha wartości przez dywersyfikację gospodarczą, co wymaga uczciwych i prorozwojowych globalnych zasad handlowych;

57. zachęca kraje rozwijające się do wzmocnienia regionalnych łańcuchów wartości oraz handlu i inwestycji wewnątrz regionów w dziedzinie zdrowia i obszarów związanych ze zdrowiem, w szczególności przez wspólne działania badawczo-rozwojowe dotyczące badań w dziedzinie medycyny oraz łączenia zasobów na szczeblu regionalnym; z niepokojem odnotowuje, że według Global Trade Alert (stan na 21 marca 2020 r.) od początku roku 54 rządy wprowadziły ograniczenia wywozu kluczowych środków medycznych; podkreśla, że zakazom eksportu kluczowych produktów w czasie światowych i regionalnych niedoborów, tak jak ma to miejsce w przypadku obecnego kryzysu pandemicznego, należy zapobiegać za pomocą regionalnych paktów handlowych;

o

o o

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania rezolucji Radzie i Komisji.

P9_TA(2021)0454

Status i finansowanie europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (2021/2018(INI))

(2022/C 205/04)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2 i art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),

— uwzględniając art. 224 i 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych ([1]) (zwane dalej „rozporządzeniem"), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/673 z dnia 3 maja 2018 r. ([2]) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2019/493 z dnia 25 marca 2019 r. ([3]), w szczególności jego art. 38 ust. 1,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii ([4]) (rozporządzenie finansowe),

— po zasięgnięciu opinii Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych (zwanego dalej „Urzędem") i zapoznaniu się z jego rocznymi sprawozdaniami z działalności,

— uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego dla Prezydium z 19 kwietnia 2021 r. w sprawie finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych,

— uwzględniając art. 54 Regulaminu,

— uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Kontroli Budżetowej,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0294/2021),

A. mając na uwadze, że silne partie i fundacje polityczne na poziomie UE mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju prawdziwie unijnej sfery publicznej;

B. mając na uwadze, że europejskie partie polityczne powinny odgrywać bardziej centralną rolę w procesie wyborów europejskich i przyczyniać się do kształtowania unijnej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli UE; mając na uwadze, że różnorodność polityczna ma zasadnicze znaczenie dla debaty publicznej i dla wyrażania preferencji obywateli;

C. mając na uwadze, że partii nie można uznać za bezstronne podmioty w rywalizacji politycznej, oraz mając na uwadze, że ich finansowanie nie może ograniczać się do kosztów apolitycznych;

D. mając na uwadze, że mandat europejskich fundacji politycznych obejmuje zwiększanie świadomości politycznej oraz udział w debacie na temat zagadnień polityki UE i procesu integracji europejskiej, i w tym kontekście fundacje opracowują również oferty, które nie są skierowane wyłącznie do członków lub wyborców danej partii, lecz są otwarte dla wszystkich na jednakowych warunkach;

([1]) Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1.
([2]) Dz.U. L 114 I z 4.5.2018, s. 1.
([3]) Dz.U. L 85 I z 27.3.2019, s. 7.
([4]) Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

E. mając na uwadze, że europejskie partie i fundacje polityczne powinny współpracować z należącymi do nich partiami i partnerami krajowymi, aby wspierać ich w zbliżaniu Unii i jej polityki do obywateli oraz zwiększać legitymację demokratyczną;

F. mając na uwadze, że europejskie partie polityczne powinny współpracować z odpowiednikami krajowymi, aby ułatwić interaktywne uczestnictwo w sprawach UE;

G. mając na uwadze, że aby europejskie partie i fundacje polityczne nadal były świadome woli obywateli Unii i tę wolę wyrażały, ich rola i funkcjonowanie nie może ograniczać się do kwestii o znaczeniu wyłącznie europejskim na szczeblu Unii; mając na uwadze, że należy zezwolić tym europejskim partiom i fundacjom politycznym, aby wykorzystywały swoje fundusze na finansowanie wszelkich działań, które przyczyniają się do informowania obywateli UE i zwiększania świadomości na temat kwestii związanych z polityką UE;

H. mając na uwadze, że wystarczające środki finansowe są warunkiem wstępnym wykonywania zadań przez europejskie partie i fundacje polityczne, a otrzymywanie środków publicznych z budżetu Unii powinno być uzależnione od pełnej przejrzystości i rozliczalności;

I. mając na uwadze, że europejskie partie i fundacje polityczne mogą odgrywać rolę w promowaniu polityki UE wobec krajów sąsiadujących w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz stosunków zewnętrznych Unii; mając na uwadze, że w związku z tym powinny one być otwarte na członkostwo partii lub osób fizycznych z tych krajów oraz powinny mieć możliwość otrzymywania od nich wkładów, pod warunkiem zapewnienia pełnej przejrzystości i zgodności z art. 325 TFUE i przepisami Unii, które dotyczą zwalczania nadużyć finansowych i korupcji;

J. mając na uwadze, że europejskie partie i fundacje polityczne powinny mieć możliwość pozyskiwania dodatkowych kategorii dochodów, innych niż wkłady i darowizny;

K. mając na uwadze, że dostosowanie stopy współfinansowania europejskich partii politycznych do poziomu nałożonego na fundacje polityczne uniemożliwiłoby narastanie zadłużenia;

L. mając na uwadze, że należy uprościć system kontroli administracyjnej wydatków, z należytym poszanowaniem przejrzystości i przy właściwym wykorzystaniu środków publicznych, a także należy znieść wymóg przedkładania sprawozdań finansowych zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej, ponieważ nie odpowiada on charakterowi europejskich partii i fundacji politycznych oraz stanowi zbyt czasochłonne i kosztowne obciążenie;

M. mając na uwadze, że w przypadku europejskich fundacji politycznych dostosowanie okresu przeniesienia do wymogów nałożonych na partie polityczne pozwoliłoby uniknąć kontroli drugiej warstwy, a tym samym znacznie zmniejszyć obciążenie administracyjne fundacji;

Ocena stosowania rozporządzenia

1. przypomina, że rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014 w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych stanowi ramy prawne ustanawiające ich prawa i obowiązki; podkreśla, że finansowanie przyznane na podstawie rozporządzenia stanowi część budżetu ogólnego Unii Europejskiej i w związku z tym powinno być realizowane zgodnie z rozporządzeniem finansowym, z naciskiem na ogólną zasadę należytego zarządzania finansami;

2. zauważa, że rok 2018 był pierwszym rokiem wdrażania rozporządzenia; z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności za 2019 r. przedstawione przez Urząd; dostrzega najważniejsze działania i wyzwania napotkane w 2019 r.; zauważa, że Urząd przeprowadził pierwszą weryfikację rozliczeń finansowych europejskich partii i fundacji w kontekście wyborów europejskich w 2019 r. pod kątem zgodności z rozporządzeniem, a Dyrekcja Generalna Parlamentu Europejskiego ds. Finansów upewniła się co do zgodności z rozporządzeniem finansowym; wyraża zadowolenie, że w 2019 r. Urząd nie musiał nałożyć kar na żadną z europejskich partii i fundacji politycznych; zauważa ponadto, że Urząd uczestniczył w postępowaniach przed Sądem w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz współpracował z państwami członkowskimi przy tworzeniu sieci krajowych punktów kontaktowych i organów ochrony danych;

3. zwraca uwagę, że art. 38 rozporządzenia zobowiązuje Parlament do przyjęcia do końca 2021 r. sprawozdania na temat stosowania rozporządzenia, a Komisję – do przedstawienia sprawozdania na ten sam temat sześć miesięcy później, przy czym sprawozdaniu temu musi towarzyszyć wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany rozporządzenia; zauważa, że plan działania Komisji obejmuje zaostrzenie przepisów finansowych i wykonawczych, zmniejszenie obciążeń administracyjnych, zwiększenie przejrzystości oraz wzmocnienie prawdziwej reprezentacji wyborczej obywateli UE; zwraca ponadto uwagę, jak ważne jest zajęcie się kwestią ryzyka ingerencji zagranicznej i naruszenia przepisów o ochronie danych;

4. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez Komisję nowego europejskiego planu działania na rzecz demokracji, obejmującego wniosek ustawodawczy mający zapewnić większą przejrzystość płatnej reklamy politycznej oraz przegląd przepisów o finansowaniu partii i fundacji politycznych w UE; ponawia swój wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia, zawarty w rezolucji z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie podsumowania wyborów europejskich ([5]), w odniesieniu do udziału w wyborach europejskich, przejrzystości finansowania i zakazu darowizn od podmiotów prywatnych i publicznych z państw trzecich;

5. uznaje, że rozporządzenie poprawiło status europejskich partii i fundacji politycznych w porównaniu z poprzednimi ramami prawnymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 2004/2003 ([6]), zwłaszcza poprzez uznanie, że podmioty te posiadają osobowość prawną Unii, oraz poprzez ustanowienie niezależnego Urzędu;

6. uznaje rolę Urzędu, który podjął zadania powierzone mu rozporządzeniem;

7. zauważa jednak, że szereg trudności administracyjnych i przeszkód politycznych nadal uniemożliwia europejskim partiom i fundacjom politycznym pełne wykorzystanie ich potencjału jako aktywnych i widocznych podmiotów europejskiej demokracji, zarówno na poziomie europejskim, jak i w państwach członkowskich;

8. podkreśla znaczenie rejestracji europejskich partii i fundacji politycznych, gdyż wymaga to przestrzegania wszystkich warunków rozporządzenia, w szczególności poszanowania wartości Unii zapisanych w art. 2 TUE, oraz uzależnia kwalifikowalność do finansowania z budżetu Unii od zachowania zgodności z tymi przepisami, a także podkreśla konieczność zapewnienia pełnej przejrzystości;

9. uważa w związku z tym, że rozporządzenie trzeba zmienić, aby wyjaśnić, że poszanowanie podstawowych wartości UE powinno mieć zastosowanie zarówno do samej europejskiej partii politycznej, jak i do jej partii członkowskich;

10. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie przepisów dotyczących monitorowania, jak europejskie partie i fundacje polityczne przestrzegają podstawowych wartości Unii, oraz procedury postępowania w przypadku naruszeń, w tym kar i odzyskiwania środków;

11. uważa, że najnowsza zmiana rozporządzenia, która wprowadziła kary za naruszanie przepisów o ochronie danych, była pierwszym pożytecznym krokiem, ale nie należy na tym poprzestawać;

12. uważa, że obecny system weryfikacji przestrzegania zasad dotyczących wykorzystania wkładów i dotacji wymaga udoskonalenia pod względem jasności, skuteczności i szybkości;

13. uważa, że poddanie europejskich partii i fundacji politycznych przepisom unijnym i krajowym, które określono w różnych instrumentach prawnych, jest źródłem nieporozumień i niepewności prawa; proponuje zatem dalszą harmonizację i umocnienie przepisów regulujących europejskie partie i fundacje polityczne, aby zapewnić europejskim partiom i fundacjom politycznym kompleksowe ramy prawne UE dotyczące w szczególności warunków rejestracji, struktury i działalności, widoczności i przejrzystości oraz sankcji;

14. podkreśla, że finansowanie europejskich partii i fundacji politycznych musi być przejrzyste, musi podlegać art. 325 TFUE, nie może dopuszczać do nadużyć i musi służyć wyłącznie wspieraniu programów i działań politycznych zgodnych z zasadami założycielskimi Unii zapisanymi w art. 2 TUE;

([5]) Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 98.

([6]) Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania, (Dz.U. L 297 z 15.11.2003, s. 1).

Stwierdzone problemy

15. przypomina, że rozporządzenie wymaga, aby krajowe partie członkowskie umieszczały na swoich stronach internetowych „w sposób wyraźnie widoczny i przyjazny dla użytkownika" logo, program polityczny i link do strony internetowej powiązanej partii europejskiej jako warunek uzyskania dostępu do funduszy przez europejską partię polityczną; wyraża zaniepokojenie, że według projektu Logos realizowanego przez European Democracy Consulting krajowe partie członkowskie w przeważającej mierze niewłaściwie wykonują wymóg informacyjny rozporządzenia, gdyż jedynie 15 % z nich umieszcza logo w sposób jasny i przyjazny dla użytkownika;

16. podkreśla, że należy uściślić i uprościć definicję pośredniego finansowania przez europejskie partie i fundacje polityczne ich krajowych odpowiedników i członków, aby nie utrudniać ich potrzebnej współpracy w zakresie promowania i wyjaśniania polityki UE, a także ich kontaktów z obywatelami UE;

17. podkreśla, że zakaz finansowania kampanii referendalnych dotyczących kwestii UE jest sprzeczny z celem europejskich partii i fundacji politycznych;

18. podkreśla, że finansowanie europejskich partii i fundacji politycznych jest nierozerwalnie związane z kryteriami rejestracji wymienionymi w rozporządzeniu; dostrzega, że należy koniecznie dopilnować, by kryteria rejestracji i członkostwa zapewniały pluralistyczną i prawdziwą reprezentację partii politycznych, które działają na poziomie UE, przy czym należy unikać utrudniania demokratycznej reprezentacji mniejszych partii politycznych na tym samym poziomie; przypomina o debatach przeprowadzonych w Komisji Spraw Konstytucyjnych Parlamentu dotyczących progu rejestracji i poparcia obywateli; zauważa, że po brexicie istnieje większa potrzeba przeglądu różnych kategorii członkostwa w partiach i pobierania składek członkowskich; proponuje w związku z tym przegląd wymogów dotyczących rejestracji i kryteriów reprezentacji, w tym refleksję nad bezpośrednim członkostwem obywateli;

19. ubolewa nad wąską interpretacją pojęcia członkostwa ustanowioną w orzecznictwie, brakiem w rozporządzeniu jasnych definicji warunków członkostwa w europejskich partiach politycznych oraz brakiem zróżnicowanych poziomów przynależności do europejskich fundacji politycznych, co nie pozwala na elastyczność wewnętrznej organizacji europejskich partii i fundacji politycznych, zwłaszcza jeśli chodzi o członków stowarzyszonych i partnerów europejskich fundacji politycznych, w tym z byłych państw członkowskich i innych krajów europejskich; wyraża zaniepokojenie, że ta wąska interpretacja uniemożliwia europejskim partiom politycznym – bez uzasadnionego powodu – otrzymywanie wkładów finansowych od takich członków; uważa, że należy również doprecyzować zasady członkostwa i przynależności do europejskich fundacji politycznych, a także partnerstw badawczych z tymi fundacjami;

20. uważa, że należy doprecyzować i rozszerzyć zakaz jednoczesnego członkostwa w kilku partiach i fundacjach;

21. podkreśla, że w rozporządzeniu zbyt wąsko zdefiniowano kategorie dochodów, a w szczególności nie uwzględniono innych możliwych legalnie pozyskanych zasobów własnych;

22. podkreśla, że narzucony poziom współfinansowania okazał się bardzo trudny do osiągnięcia, zwłaszcza dla europejskich partii politycznych;

23. uważa, że wymóg sporządzania sprawozdań finansowych europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych zgodnie zarówno z krajowymi standardami kontroli państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, jak i z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej nie wnosi wartości dodanej i powoduje niepotrzebne koszty i opóźnienia;

24. ubolewa nad tym, że wadliwa struktura rozporządzenia ogranicza faktyczną rolę europejskich partii politycznych jako nowoczesnych partii, które są łącznikiem między obywatelami a systemem politycznym, ponieważ nie są one znane obywatelom ze względu na ograniczone możliwości członkostwa indywidualnego i ograniczony wpływ na kształtowanie polityki i kształtowanie programów publicznych; w związku z tym poziom czynnej mobilizacji w ich przypadku jest niższy niż w partiach krajowych i regionalnych;

25. zwraca uwagę, że Urząd ma ograniczone uprawnienia w zakresie sprawdzania, czy europejska partia lub fundacja polityczna naruszają wspólne wartości UE, i dotychczas nigdy nie wszczął złożonej procedury sprawdzającej przestrzeganie wartości; postuluje wzmocnienie struktury Urzędu, aby mógł lepiej monitorować wszystkie kryteria określone w rozporządzeniu, w tym poszanowanie wartości Unii i demokratyczne zarządzanie europejskimi partiami politycznymi oraz przestrzeganie odpowiednich przepisów i wdrażanie sankcji, a także aby zapewnić jego całkowitą autonomię i neutralność;

26. zauważa z zaniepokojeniem, że niektóre istniejące ponadnarodowe partie polityczne aktywne w polityce UE i reprezentowane w Parlamencie Europejskim nie mają zezwolenia na oficjalną rejestrację jako europejskie partie polityczne z powodu nieproporcjonalnych wymogów określonych w rozporządzeniu, co ogranicza reprezentację demokratyczną mniejszych partii politycznych na szczeblu UE;

Propozycje ulepszeń

27. uważa, że należy ustanowić jasny zbiór zasad i warunków dotyczących wspólnej organizacji i współfinansowania działań dotyczących kwestii UE przez europejskie partie i fundacje polityczne oraz ich członków; uważa, że w przypadku takich działań należy wymagać umieszczania logo europejskiej partii politycznej obok logo krajowej partii członkowskiej;

28. podkreśla, że żaden przepis nie powinien uniemożliwiać udziału przedstawicieli i pracowników partii politycznych w wydarzeniach organizowanych przez europejskie fundacje polityczne, co jest uzasadnione ich charakterem;

29. wzywa Komisję do przedstawienia jasnych wymogów i szczegółowych wytycznych dotyczących widoczności powiązanej europejskiej partii politycznej, aby zapewnić egzekwowanie art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia, która dotyczy umieszczania logo europejskich partii politycznych obok logo partii krajowych lub regionalnych;

30. podkreśla, że podczas pierwszego przeglądu rozliczeń finansowych wskazano możliwe usprawnienia, w szczególności w odniesieniu do poziomu szczegółowości i porównywalności wymaganych informacji przekazywanych przez europejskie partie i fundacje; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w 2020 r. szablonów w celu ułatwienia tego procesu; zauważa, że w 2019 r. większość zasobów finansowych europejskich partii i fundacji politycznych przeznaczono na pokrycie kosztów personelu, posiedzeń i gromadzenia informacji;

31. jest zdania, że należyte zarządzanie finansami i przejrzystość wymagają rygorystycznych zasad definiujących kwalifikowalność wydatków; zwraca się o opracowanie wyraźnych przepisów dotyczących działań podejmowanych z udziałem większych organizacji międzynarodowych i partnerów spoza UE, a także szczegółowych zasad dotyczących kosztów personelu i posiedzeń, zwłaszcza w odniesieniu do pułapów i procedur przetargowych;

32. postuluje zniesienie zakazu finansowania kampanii referendalnych, aby europejskie partie polityczne mogły finansować kampanie referendalne związane z wdrażaniem TUE lub TFUE;

33. nalega, aby uznać różne kategorie członkostwa w partiach, fundacjach i partnerstwach badawczych z fundacjami, zezwolić na przynależność członków z państw członkowskich Rady Europy i innych państw europejskich, stworzyć kategorię partnerów badawczych dla fundacji oraz zezwolić europejskim partiom i fundacjom politycznym na legalne pobieranie opłat członkowskich na podstawie ogólnego polecenia wniesienia składki mającego zastosowanie na równych zasadach do wszystkich ich członków;

34. podkreśla potrzebę zdefiniowania członków, aby uzyskać pewność prawa w odniesieniu do różnych rodzajów członkostwa, związków członków z europejską partią polityczną, do której należą, oraz wymogów, które muszą spełniać;

35. proponuje rozszerzenie zakresu zakazu członkostwa w kilku partiach na posłów do parlamentów i członków zgromadzeń narodowych i regionalnych;

36. popiera utworzenie dalszych kategorii dochodów, aby objąć nimi wszystkie źródła dochodów partii politycznych i fundacji politycznych, a nie tylko składki i darowizny, takich jak nowa kategoria „innych zasobów własnych", która obejmuje wkłady ze wspólnych działań i sprzedaży publikacji, opłaty za udział w konferencjach lub warsztatach albo innych działaniach bezpośrednio związanych z działalnością polityczną;

37. opowiada się za obniżeniem wymaganego poziomu zasobów własnych dla partii politycznych do 5 % zamiast 10 %, aby dostosować go do poziomu stosowanego wobec fundacji;

38. opowiada się za przedłużeniem okresu przeniesienia w przypadku fundacji na cały kolejny rok (N+1), aby ujednolicić go z okresem, który obowiązuje partie;

39. zwraca się o zniesienie obowiązku, zgodnie z którym europejskie partie i fundacje polityczne przedkładają sprawozdania finansowe nie tylko na podstawie ogólnie przyjętych zasad rachunkowości, lecz także na podstawie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej;

40. przypomina o roli innych instancji kontroli finansowej posiadających odpowiednie mandaty, mianowicie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych i Prokuratury Europejskiej; w kontekście audytu i kontroli zauważa, jak ważne jest poddanie wydatków europejskich partii politycznych nie tylko systemowi audytu wewnętrznego i osądowi ich członków, ale również audytowi zewnętrznemu, kontroli organów publicznych i kontroli publicznej;

41. proponuje, aby wydatki europejskich partii i fundacji politycznych podlegały mechanizmowi samokontroli połączonemu z systemem audytu wewnętrznego oraz nadzorowi audytora zewnętrznego i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz nadzorowi publicznemu;

42. zaleca stosowanie spójnego harmonogramu sprawozdawczości i kontroli prowadzonych odpowiednio przez europejskie partie polityczne, Urząd oraz Parlament, aby uniknąć konieczności ponownego obliczania ostatecznych kwot finansowania, z jednoczesnym uwzględnieniem terminów określonych stosownymi przepisami;

43. opowiada się za zwiększeniem przejrzystości finansowania europejskich partii i fundacji politycznych poprzez nałożenie na Parlament obowiązku publikowania w sposób przyjazny dla użytkownika otrzymywanych rocznych sprawozdań finansowych; podkreśla, że informacje dotyczące rejestracji i sytuacji finansowej europejskich partii i fundacji politycznych powinny być udostępniane publicznie w jak najszerszym zakresie oraz powinny być kompletne i aktualne;

44. sądzi, że informacje publikowane przez Parlament i Urząd powinny być przedstawiane w formacie otwartym i nadającym się do odczytu maszynowego w sposób przyjazny dla użytkownika;

45. jest zdania, że ściślejsza kontrola przez Urząd zgłoszonych łącznych darowizn o wartości ponad 3 000 EUR zwiększyłaby przejrzystość znaczącego/znacznego wpływu zewnętrznego na europejskie partie polityczne; uważa, że Urząd powinien kłaść nacisk podczas takiej kontroli na przypadki, w których odnotuje znaczny i nagły wzrost łącznej liczby darowizn na niewielką kwotę;

46. jest ponadto zdania, że aby zwiększyć przejrzystość finansowania, Urząd powinien publikować informacje o darowiznach od tego samego darczyńcy na rzecz europejskiej partii politycznej, jej krajowych partii członkowskich i ich struktur regionalnych; jest ponadto zdania, że najpóźniej do roku budżetowego 2027 należy wprowadzić odpowiednie instrumenty, aby zagwarantować, że darowizny nie będą przekazywane podmiotom prawnie niezależnym, które należą jednak do tej samej europejskiej partii politycznej, w celu obejścia zasad przejrzystości w sytuacji, gdy łączna wartość tych darowizn przekraczałyby limity przejrzystości;

47. opowiada się za zapewnieniem, aby do roku kalendarzowego 2027 wszelkie darowizny dokonywane przez darczyńcę na rzecz europejskiej partii politycznej były traktowane na mocy prawa podatkowego tak samo jak darowizny na rzecz krajowych partii politycznych w miejscu zamieszkania darczyńcy;

48. popiera ideę, aby zwiększyć znaczenie zasobów własnych europejskich partii politycznych przy obliczaniu kwoty finansowanej przez Unię;

49. uważa, że ze względu na pewność i jasność prawa wszystkie przepisy mające zastosowanie do europejskich partii i fundacji politycznych, w tym te, które są obecnie częścią rozporządzenia finansowego, należy zebrać w jednym akcie prawnym Unii, a mianowicie w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 1141/2014;

50. jest zdania, że zasady kwalifikowalności wydatków są zbyt wąskie i że europejskie partie i fundacje polityczne powinny mieć możliwość finansowania wszelkich działań – nie tylko wewnętrznych, lecz także wydarzeń powszechnie dostępnych – które przyczyniają się do zwiększenia unijnej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii;

51. proponuje, aby nadać europejskim partiom i fundacjom politycznym prawdziwy unijny status prawny i unijną osobowość prawną poprzez ustanowienie minimalnych warunków dotyczących struktury i funkcjonowania europejskich partii i fundacji politycznych i jednocześnie zapewnić im większą niezależność od prawa krajowego;

52. podkreśla w szczególności, że trzeba uwzględnić środki, które zagwarantują, że państwa członkowskie nie będą uznawać w prawie krajowym europejskich partii politycznych za zagraniczne podmioty prawne;

53. podkreśla, że europejskie partie polityczne i ich członkowie muszą mieć strukturę demokratyczną i szanować podstawowe wartości, na których opiera się Unia, oraz muszą przestrzegać procedur demokratycznych i przejrzystości przy wyborze liderów partii i kandydatów do wyborów, a także przeprowadzić demokratyczne głosowanie za przyjęciem przepisów wewnętrznych i programu politycznego;

54. wzywa Komisję do dokonania przeglądu rozporządzenia, aby uaktualnić przepisy dotyczące rejestracji, finansowania, kampanii politycznych i wyborczych oraz członkostwa, tak aby europejskie partie polityczne stały się rzecznikiem obywateli w polityce UE i procesie jej kształtowania oraz aby przybliżyć obywatelom UE unijny proces decyzyjny;

55. wzywa w szczególności do przeglądu rozporządzenia, aby ułatwić warunki rejestracji na mocy jego art. 3 i umożliwić członkostwo wszystkim obywatelom UE, dzięki czemu zwiększy się pluralistyczna reprezentacja partii politycznych działających na szczeblu UE;

56. jest zdania, że należy wyjaśnić hybrydowy status Urzędu i ponownie określić jego strukturę oraz że należy również zapewnić możliwość odwołania się od decyzji Urzędu w trybie administracyjnym, gdyż na mocy obowiązującego rozporządzenia skarżący mogą jedynie odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

57. proponuje wprowadzenie wyraźnego rozróżnienia między usunięciem z rejestru jako rozwiązaniem stosowanym w ostateczności a karami finansowymi oraz zwiększenie spójności systemu kar finansowych;

58. uważa, że należy zwiększyć spójność i pewność prawa niektórych przepisów rozporządzenia, rozwinąć i doprecyzować przyczyny usunięcia z rejestru, określić wspólny zbiór zasad dotyczących publikacji, wejścia w życie i skutków decyzji o usunięciu z rejestru oraz doprecyzować przepisy dotyczące odzyskiwania środków;

59. uważa, że konieczne jest dostosowanie zasad finansowania europejskich partii i ich fundacji politycznych do ogólnoeuropejskiej kampanii wyborczej przed wyborami europejskimi;

60. zaleca Komisji zaostrzenie przepisów o ochronie danych polegające na włączeniu odniesień do przestępstw określonych w art. 3–6 dyrektywy 2013/40/UE dotyczącej ataków na systemy informatyczne ([7]); wyraża zadowolenie, że Urząd ustanowił sieć krajowych organów ochrony danych, aby nowa procedura weryfikacji stała się w pełni funkcjonalna;

61. apeluje do Komisji, aby należycie uwzględniła te postulaty podczas opracowywania i przedstawiania wniosku dotyczącego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014;

o

o o

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

([7]) Dz.U. L 218 z 14.8.2013, s. 8.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

P9_TA(2021)0455

Pierwsza rocznica faktycznego zakazu aborcji w Polsce

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie pierwszej rocznicy faktycznego zakazu aborcji w Polsce (2021/2925(RSP))

(2022/C 205/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2 i art. 7 ust. 1,

— uwzględniając europejską konwencję praw człowieka (EKPC) z 4 listopada 1950 r. oraz powiązane z nią orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC),

— uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, w szczególności jej art. 18 i 19,

— uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta"), w szczególności jej art. 1, 2, 3, 6, 7, 10, 11, 21, 23, 35 i 45,

— uwzględniając Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej,

— uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych ONZ z 16 grudnia 1966 r. oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych ONZ z 16 grudnia 1966 r.,

— uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 18 grudnia 1979 r. oraz odnoszące się do niej zalecenia ogólne nr 21 (z 1994 r.), 24 (z 1999 r.), 28 (z 2010 r.), 33 (z 2015 r.) i 35 (z 2017 r.),

— uwzględniając pekińską platformę działania i wyniki dotyczących jej konferencji przeglądowych,

— uwzględniając Międzynarodową Konferencję na temat Ludności i Rozwoju, która odbyła się w Kairze w 1994 r., jej program działania oraz wyniki jej konferencji przeglądowych, zwłaszcza zorganizowany w Nairobi szczyt ICPD+25 oraz podjęte na nim zobowiązanie do dążenia do celu „trzech zer": zerowego niezaspokojonego zapotrzebowania na informacje i usługi dotyczące planowania rodziny, zerowego poziomu możliwej do uniknięcia umieralności matczynej, a także zerowego poziomu przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć oraz szkodliwych praktyk wobec kobiet i dziewcząt,

— uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ uzgodnione w 2015 r., zwłaszcza cele nr 3 i 5,

— uwzględniając opublikowany przez Europejskie Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) plan działania w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego: realizacja Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 bez pozostawiania kogokolwiek samemu sobie,

— uwzględniając konwencję ONZ z 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania,

— uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej („konwencja stambulska"), która weszła w życie 1 sierpnia 2014 r.,

— uwzględniając swoją rezolucję z 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć ([1]),

([1]) Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 48.

— uwzględniając dokument tematyczny Komisarza Praw Człowieka Rady Europy z 4 grudnia 2017 r. zatytułowany „Prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne kobiet w Europie",

— uwzględniając opracowane przez UNESCO międzynarodowe wytyczne techniczne dotyczące edukacji seksualnej z 2018 r.,

— uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Polski, w szczególności rezolucję z 15 listopada 2017 r. w sprawie sytuacji w zakresie praworządności i demokracji w Polsce ([2]) oraz rezolucję z 17 września 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności ([3]),

— uwzględniając cztery postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczęte przez Komisję przeciwko Polsce w związku z reformą polskiego systemu sądownictwa oraz wniosek dotyczący decyzji Rady z 20 grudnia 2017 r. w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności (COM(2017)0835),

— uwzględniając swoją rezolucję z 1 marca 2018 r. w sprawie decyzji Komisji o zastosowaniu art. 7 ust. 1 TUE w związku z sytuacją w Polsce ([4]),

— uwzględniając swoją rezolucję z 14 listopada 2019 r. w sprawie penalizacji edukacji seksualnej w Polsce ([5]),

— uwzględniając swoją rezolucję z 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ([6]),

— uwzględniając swoją rezolucję z 26 listopada 2020 r. w sprawie faktycznego zakazu aborcji w Polsce ([7]),

— uwzględniając w szczególności swoją rezolucję z 24 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie w UE w kontekście zdrowia kobiet ([8]),

— uwzględniając atlas polityki aborcyjnej w Europie z 2021 r., obejmujący 52 europejskie państwa i terytoria, ocenione za obowiązujące w nich przepisy o dostępie do bezpiecznej opieki aborcyjnej,

— uwzględniając w szczególności swoje rezolucje z 16 września 2021 r. w sprawie wolności mediów i dalszego pogarszania się stanu praworządności w Polsce ([9]) oraz z 21 października 2021 r. w sprawie kryzysu praworządności w Polsce i nadrzędności prawa UE ([10]),

— uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Unia opiera się na wartościach takich jak poszanowanie godności ludzkiej, wolność, demokracja, równość, sprawiedliwość, praworządność, poszanowanie praw człowieka i niedyskryminacja, co zapisano w art. 2 TUE; mając na uwadze, że na mocy prawa międzynarodowego i traktatów UE wszystkie państwa członkowskie zobowiązały się do szanować, gwarantować oraz stosować prawa podstawowe;

B. mając na uwadze, że zgodnie z Kartą, EKPC i orzecznictwem ETPC oraz z orzecznictwem organów traktatowych ONZ zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne są powiązane z wieloma prawami człowieka, np. z prawem do życia, prawem dostępu do opieki zdrowotnej, wolnością od nieludzkiego lub poniżającego traktowania oraz poszanowaniem integralności cielesnej, prywatności i autonomii osobistej; mając na uwadze, że te prawa człowieka zapisano również

([2]) Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 44.
([3]) Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 317.
([4]) Dz.U. C 129 z 5.4.2019, s. 13.
([5]) Dz.U. C 208 z 1.6.2021, s. 24.
([6]) Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.
([7]) Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 147.
([8]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0314.
([9]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0395.
([10]) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0439.

w Konstytucji RP; mając na uwadze, że państwa członkowskie są prawnie zobowiązane do przestrzegania i ochrony praw człowieka zgodnie ze swoimi konstytucjami, traktatami UE i Kartą, a także z prawem międzynarodowym;

C. mając na uwadze, że opóźnianie i odmawianie dostępu do aborcji jest formą przemocy uwarunkowanej płcią; mając na uwadze, że dostęp do opieki aborcyjnej ma zasadnicze znaczenie dla równości społecznej i gospodarczej; mając na uwadze, że szereg organizacji broniących praw człowieka ([11]) stwierdziło, iż odmowa bezpiecznej aborcji może być równoznaczna z torturami lub okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem, a niebezpieczne aborcje prowadzące do śmierci, wykonywane z powodu wprowadzenia zakazu aborcji, należy postrzegać jako „popełniane arbitralne zabójstwa uwarunkowane płcią, których ofiarami padają wyłącznie kobiety, a które wynikają z dyskryminacji zapisanej w prawie";

D. mając na uwadze, że przed rokiem, 22 października 2020 r., bezprawny polski Trybunał Konstytucyjny (TK) uznał za niekonstytucyjny przepis ustawy z 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, który dopuszcza aborcję, kiedy badania prenatalne lub inne przesłanki medyczne wskazują na duże prawdopodobieństwo ciężkiej i nieodwracalnej wady lub nieuleczalnej choroby zagrażającej życiu płodu; mając na uwadze, że oznaczało to de facto zakaz aborcji, ponieważ przeważającą większość legalnych aborcji wykonywano w Polsce z tych właśnie powodów;

E. mając na uwadze, że erozja praworządności w Polsce przyniosła łamanie praw człowieka, obejmujących prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne; mając na uwadze, że faktyczny zakaz aborcji w Polsce to jednoznaczny atak na praworządność i prawa podstawowe, ograniczający prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne w Polsce, który poprzedziły w ostatnich latach liczne inne ataki na praworządność;

F. mając na uwadze, że Komitet Ministrów Rady Europy wielokrotnie wyrażał obawy dotyczące tego, że Polska od ponad 13 lat nie wykonuje wyroków ETPC w szeregu spraw ([12]), w których Trybunał uznał, że Polska narusza prawa człowieka, nie zapewniając w praktyce dostępności legalnej aborcji;

G. mając na uwadze, że wcześniejsze ataki na prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne powstrzymano początkowo w 2016, 2018 i 2020 r. dzięki masowym protestom obywateli polskich, zwanym czarnymi marszami, zdecydowanie popieranym przez posłów do Parlamentu Europejskiego z różnych grup politycznych;

H. mając na uwadze, że reakcją na wyrok TK jeszcze bardziej ograniczający dostęp do aborcji były ponownie bezprecedensowe protesty w całej Polsce, w tym w niewielkich miastach i we wsiach, a także na całym świecie, ponownie zorganizowane w ponad 20 miastach Polski w październiku 2021 r., w rocznicę wprowadzenia faktycznego zakazu aborcji; mając na uwadze, że protesty te zaczęły się jako sprzeciw wobec poważnych ograniczeń podważających prawa podstawowe oraz prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne Polek, ale przerodziły się w protesty wobec innych również przejawów naruszania praworządności i wobec rządu odpowiedzialnego za te naruszenia; mając na uwadze dobrze udokumentowane użycie przez funkcjonariuszy organów ścigania nadmiernej i niewspółmiernej siły wobec protestujących;

I. mając na uwadze, że mimo bezprecedensowych demonstracji wyrok oficjalnie opublikowano 27 stycznia 2021 r., co urzeczywistnia faktyczny zakaz aborcji dla Polek oraz prowadzi do wzrostu liczby niebezpiecznych aborcji i zmusza kobiety do wyjazdu za granicę, by móc poddać się aborcji, a to zagraża zdrowiu i prawom kobiet, ich autonomii i integralności seksualnej i cielesnej oraz naraża ich życie na niebezpieczeństwo;

J. mając na uwadze, że w dniu 22 września 2021 r. 30-letnia kobieta ciężarna imieniem Izabela zmarła w wyniku wstrząsu septycznego, ponieważ jej lekarze nie wykonali aborcji ratującej życie, gdyż czekali na śmierć płodu z powodu ograniczeń dotyczących legalnej aborcji i ich odstraszającego wpływu na lekarzy w Polsce; mając na uwadze, że śmierć Izabeli wywołała protesty w kilku polskich miastach i w mediach społecznościowych pod hasłem „Ani jednej więcej";

([11]) Komitet ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet, Komitet Praw Człowieka, specjalny sprawozdawca ds. tortur i innych form okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania albo karania oraz specjalny sprawozdawca ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji (Information Series on Sexual and Reproductive Health and Rights of the UN High Commissioner for Human Rights, Abortion [Pakiet informacyjny Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka na temat praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego. Aborcja], 2020).

([12]) Tysiąc przeciwko Polsce (2007 r.), R.R. przeciwko Polsce (2011 r.) oraz P. i S. przeciwko Polsce (2012 r.).

K. mając na uwadze, że zgodnie z tym, co donoszą media, inna kobieta, o imieniu Anna, która była w piątym miesiącu ciąży, zmarła 14 czerwca 2021 r. przez wstrząs septyczny po tym, jak lekarze zmusili ją do porodu martwego dziecka pomimo podejrzeń sepsy;

L. mając na uwadze, że od czasu wydania wyroku wiele Polek musiało zwrócić się o pomoc do takich organizacji jak Aborcja bez Granic oraz do organizacji w innych państwach członkowskich, by uzyskać dostęp do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, zwłaszcza do usług aborcyjnych; mając na uwadze, że zorganizowanie zabiegów aborcyjnych spadło na barki organizacji broniących praw kobiet oraz nieformalnych grup dążących do tego samego celu, i wymaga uzyskania pieniędzy z darowizn;

M. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy grupy Aborcji bez Granic pomogły 34 000 osobom ([13]) z Polski uzyskać dostęp do aborcji; mając na uwadze, że to zaledwie ułamek łącznej liczby Polek potrzebujących pomocy w dostępie do opieki aborcyjnej;

N. mając na uwadze, że z powodu ograniczeń prawnych i stygmatyzacji w wielu państwach członkowskich brakuje wiarygodnych danych o liczbie wykonywanych aborcji i o okolicznościach, w jakich są wykonywane; mając na uwadze, że dokładne, regularnie aktualizowane i anonimowe dane o aborcji ze wszystkich państw członkowskich mają zasadnicze znaczenie dla zrozumienia potrzeb dotyczących praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz dla zagwarantowania praw kobiet;

O. mając na uwadze, że według danych zebranych przez Federację na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny (FEDERA) w ciągu ostatnich 10 miesięcy tylko 300 kobiet uzyskało w polskich szpitalach dostęp do usług aborcyjnych ze względu na zagrożenie dla życia i zdrowia; mając na uwadze, że wyrok TK jeszcze bardziej stygmatyzuje prawa i zdrowie seksualne i reprodukcyjne oraz niewspółmiernie uderza w kobiety oraz w osoby ciężarne niemające środków na sfinansowanie aborcji farmakologicznej lub aborcji za granicą oraz w osoby niemające dostępu do technologii informacyjnych;

P. mając na uwadze, że tylko kilka szpitali w Polsce wykonuje aborcje, a przyczyną tego stanu rzeczy jest obawa przed pozwaniem do sądu; mając na uwadze, że kobiety często nie korzystają z usług szpitali, gdyż obawiają się uciążliwych, celowo opóźnianych procedur i odesłań; mając na uwadze, że coraz częściej dostęp do legalnej aborcji ze względu na stan zdrowia psychicznego próbują uzyskać kobiety, które doświadczają poważnych dolegliwości psychicznych, gdyż nie dostają od państwa żadnej pomocy instytucjonalnej w dostępie do legalnych usług aborcyjnych w Polsce; mając na uwadze, że w lipcu 2021 r. ETPC ogłosił, iż zamierza rozpatrzyć skargi Polek dotyczące naruszenia praw gwarantowanych w EKPC ([14]);

Q. mając na uwadze, że według europejskiego atlasu antykoncepcji za 2020 r. ([15]) jeszcze przed wydaniem wyroku TK Polska należała do państw z najbardziej restrykcyjną polityką dostępu do środków antykoncepcyjnych, planowania rodziny, doradztwa i dostarczania informacji online; mając na uwadze, że Polska to jedno z nielicznych państw wymagających recepty na środki antykoncepcji awaryjnej, a lekarze często odmawiają wypisania takiej recepty, powołując się na klauzulę sumienia;

R. mając na uwadze, że według polskiego kodeksu karnego, kto przerywa ciążę innej osoby, udziela ciężarnej pomocy w przerwaniu ciąży z naruszeniem przepisów ustawy lub ją do tego nakłania, podlega karze, w tym karze pozbawienia wolności; mając na uwadze, że z powodu obowiązujących przepisów, napiętnowania społecznego, strachu oraz presji innych lekarzy i władz medycznych lekarze w Polsce wolą nie być kojarzeni z zabiegami aborcyjnymi, a taki stan rzeczy istniał nawet wtedy, gdy aborcja była jeszcze legalna; mając na uwadze, że oprócz powszechnie przywoływanej klauzuli sumienia niektórzy lekarze stwarzają dodatkowe przeszkody nieprzewidziane ustawą, np. wymagają zbędnych badań lekarskich, konsultacji psychologicznych lub dodatkowych konsultacji ze specjalistami, bądź ograniczają prawa kobiet do badań prenatalnych i informacji, które powinny być gwarantowane powszechnie w publicznym systemie opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że osobiste przekonania lekarza dotyczące aborcji nie mogą wpływać na prawo pacjentki do pełnego dostępu do opieki zdrowotnej i usług świadczonych zgodnie z prawem;

([13]) https://www.asn.org.uk/press-release-abortion-without-borders-helps-more-than-17000-with-abortion-in-six-months-after-polish-constitutional-court-ruling/

([14]) https://en.federa.org.pl/womens-collective-complaint-in-the-echr/

([15]) https://www.epfweb.org/european-contraception-atlas#:~:text=On%2012%20November%202020%2C%20MEPs,on%20access%20to%20modern%20contraception

S. mając na uwadze, że dostęp do opieki ginekologicznej w Polsce jest bardzo ograniczony, a w niektórych regionach niemal niemożliwy, czego skutkiem jest duża liczba niechcianych ciąż, zły stan zdrowia reprodukcyjnego, duża częstotliwość występowania raka szyjki macicy i niewystarczający dostęp do antykoncepcji; mając na uwadze, że według Najwyższej Izby Kontroli w 2018 r. spośród kobiet w ciąży mieszkających na obszarach wiejskich w Polsce zaledwie 2 % przeszło wszystkie standardowe badania niezbędne w czasie ciąży; mając na uwadze, że dostęp osób LGBTI+ do opieki w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, podobnie jak ich prawa, są bardzo ograniczone; mając na uwadze, że osoby transseksualne i niebinarne wymagające opieki ginekologicznej są dyskryminowane w placówkach zdrowia i często odmawia się im dostępu do opieki; mając na uwadze, że w polskich szkołach dostosowana do wieku edukacja seksualna i nauka o związkach między ludźmi nie są obowiązkowe ani całościowe i nie bazują na danych naukowych, a nawet próbuje się zupełnie zakazać takiej edukacji;

T. mając na uwadze wzrost liczby niepokojących gróźb i kampanii nienawiści, kierowanych przeciwko obrońcom praw człowieka przynależnych kobietom w Polsce za to, że wspierają prawa kobiet, prawo do aborcji i ruch Strajk Kobiet, który przewodził masowym protestom przeciwko ograniczeniom w dostępie do legalnej aborcji; mając na uwadze, że groźby te są niepokojącym przypomnieniem o rosnącym w Polsce ryzyku dla obrońców praw człowieka przynależnych kobietom;

U. mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka przynależnych kobietom w Polsce zbierają podpisy pod projektem ustawy obywatelskiej przygotowanej przez organizację FEDERA – „Legalna aborcja bez kompromisów" – która pozwoliłaby znieść zakaz aborcji i umożliwiłaby bezpieczne przerwanie ciąży do 12. tygodnia bez wymagania od pacjentki podania powodu, a w wyjątkowych przypadkach również po 12. tygodniu ciąży; mając na uwadze, że we wrześniu 2021 r. Fundacja Pro – Prawo do Życia przedłożyła w Sejmie projekt ustawy „Stop aborcji 2021", która całkowicie zakazywałaby aborcji i uznawała ją za przestępstwo zagrożone karą do 25 lat pozbawienia wolności;

V. mając na uwadze, że ustawy polskiego parlamentu dotyczące Trybunału Konstytucyjnego przyjęte 22 grudnia 2015 r. i 22 lipca 2016 r., a także pakiet trzech ustaw przyjętych pod koniec 2016 r. poważnie osłabiły niezależność i legitymację Trybunału Konstytucyjnego; mając na uwadze, że ustawy z 22 grudnia 2015 r. i 22 lipca 2016 r. Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodne z konstytucją odpowiednio 9 marca i 11 sierpnia 2016 r.; mając na uwadze, że władze polskie nie opublikowały wówczas tych wyroków ani ich nie wykonały; mając na uwadze, że od czasu wejścia w życie tych zmian w przepisach w Polsce nie można już realnie zagwarantować zgodności polskich ustaw z konstytucją ([16]), zatem zgodność z prawem wyroku TK z 22 października 2020 r. budzi wątpliwości;

W. mając na uwadze, że 7 października 2021 r. bezprawny Trybunał Konstytucyjny wydał – przy dwóch zdaniach odrębnych – decyzję w sprawie K 3/21, zainicjowanej na wniosek premiera RP z 29 marca 2021 r., i w decyzji tej uznał przepisy TUE za niezgodne z Konstytucją RP pod kilkoma względami; mając na uwadze, że decyzja ta stanowi atak na całą europejską wspólnotę wartości i przepisów prawa oraz podważa nadrzędność prawa UE jako jedną z jej podstawowych zasad wynikających z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

X. mając na uwadze, że wyrok TK z 22 października 2020 r. pozbawił Polki nabytych praw, ponieważ przed jego wdrożeniem aborcja w Polsce była legalna w trzech przypadkach, a to oznacza, że sytuacja prawna Polek jest obecnie gorsza niż w 2004 r., kiedy Polska przystąpiła do UE; podkreśla, że Trybunał Konstytucyjny nie kwestionował konstytucyjności trzech istniejących wyjątków aż do czasu, gdy rząd PiS przejął kontrolę nad samym trybunałem i ogólnie nad sądownictwem;

Y. mając na uwadze, że fundamentalistyczna organizacja Ordo Iuris, ściśle związana z koalicją rządzącą, jest siłą napędową kampanii podważających prawa człowieka i równość płci w Polsce, a obejmuje to próby wprowadzenia zakazu aborcji oraz nawoływanie do wycofania się Polski z konwencji stambulskiej i do tworzenia „stref wolnych od LGBTI"; mając na uwadze, że pokazuje to, iż w Polsce nadużywa się wartości kulturowych i religijnych, aby przeszkodzić w pełnym wykonywaniu praw kobiet, ich równym traktowaniu oraz korzystaniu przez nie z prawa do decydowania o własnym ciele;

([16]) Opinia Komisji Weneckiej z 14 i 15 października 2016 r. w sprawie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, pkt 128; Komitet Praw Człowieka ONZ, wnioski końcowe dotyczące siódmego sprawozdania okresowego nt. Polski, 23 listopada 2016 r., pkt 7 i 8; zalecenie Komisji (UE) 2017/1520 z 26 lipca 2017 r. w sprawie praworządności w Polsce (Dz.U. L 228 z 2.9.2017, s. 19).

Z. mając na uwadze, że Komisja Wenecka Rady Europy, ETPC, Parlament i Komisja wyraziły poważne obawy dotyczące praworządności, w tym legalności, niezależności i skuteczności Trybunału Konstytucyjnego; mając na uwadze, że w następstwie przeprowadzonych w 2015 r. reform wymiaru sprawiedliwości w Polsce Komisja wszczęła postępowanie przewidziane w art. 7 ust. 1;

1. ponownie zdecydowanie potępia wyrok bezprawnego Trybunału Konstytucyjnego z 22 października 2020 r., który wprowadza niemal całkowity zakaz aborcji i stanowi rażący atak na prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne w Polsce; wzywa polski rząd do szybkiego i pełnego zagwarantowania dostępności usług aborcyjnych i ich faktycznego świadczenia, do zapewnienia bezpiecznych, legalnych i bezpłatnych usług aborcyjnych wysokiej jakości oraz do zapewnienia dostępu do tych usług wszystkim kobietom i dziewczętom; wzywa władze polskie do poszanowania, przestrzegania i promowania przynależnych kobietom praw człowieka do życia, zdrowia i równości, a także do wolności od dyskryminacji, przemocy, tortur oraz okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania;

2. głęboko ubolewa, że przez rok nie podjęto żadnej inicjatywy ani nie zgłoszono żadnej propozycji w celu zniesienia faktycznego zakazu aborcji i licznych ograniczeń w dostępie do zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych w Polsce; przypomina, że faktyczny zakaz aborcji zagraża zdrowiu i życiu kobiet oraz doprowadził już do śmierci co najmniej jednej kobiety; przypomina, że powszechny dostęp do opieki zdrowotnej oraz do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego to podstawowe prawa człowieka;

3. solidaryzuje się z polskimi kobietami i aktywistami oraz z osobami i organizacjami, które z wielką odwagą nadal pomagają potrzebującym kobietom w dostępie do opieki aborcyjnej, ponieważ jest to ich ciało i ich decyzja; głęboko ubolewa nad wejściem w życie wyroku TK pomimo masowych demonstracji popierających legalny dostęp do aborcji; popiera wszystkie kobiety i obrońców praw człowieka, którzy nadal niestrudzenie protestują przeciw tym poważnym ograniczeniom podstawowych wolności i praw kobiet; zauważa, że protestujący domagają się nie tylko uchylenia wyroku bezprawnego Trybunału Konstytucyjnego, ale i dostępności bezpłatnej, legalnej i bezpiecznej aborcji oraz poszanowania autonomii i integralności cielesnej; zwraca uwagę, że sprawa protestujących w Polsce wzbudza zainteresowanie w wielu państwach UE i całego świata, skąd płyną liczne wyrazy poparcia;

4. podkreśla, że ograniczenie lub zakazanie aborcji nie zmniejsza w żaden sposób zapotrzebowania na nią, a powoduje, że kobiety muszą poddawać się zabiegom aborcyjnym, które nie są bezpieczne, wyjeżdżać za granicę w celu poddania się aborcji lub donosić ciążę wbrew woli, również w przypadku śmiertelnych lub poważnych wad płodu; podkreśla ponadto, że stanowi to naruszenie praw człowieka i formę przemocy uwarunkowanej płcią, która wpływa na prawa kobiet i dziewcząt do życia, nietykalności fizycznej i psychicznej, równości, niedyskryminacji i zdrowia;

5. jest głęboko zaniepokojony faktem, że tysiące kobiet muszą podróżować, aby uzyskać dostęp do tak podstawowej usługi zdrowotnej, jaką jest aborcja; podkreśla, że transgraniczne usługi aborcyjne nie są racjonalnym rozwiązaniem na stałe, zwłaszcza dla osób żyjących w ubóstwie, doświadczających dyskryminacji krzyżowej i znajdujących się w trudnej sytuacji; jest zaniepokojony faktem, że konieczność wyjazdu za granicę stanowi zagrożenie dla zdrowia, życia i samopoczucia kobiet; podkreśla znaczenie opieki poaborcyjnej, zwłaszcza dla kobiet, które mają powikłania wynikające z niepełnej lub źle przeprowadzonej aborcji;

6. zdecydowanie potępia wszelkie projekty ustaw lub ograniczenia mające na celu dalsze zakazanie, kryminalizowanie i utrudnianie dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji w Polsce; przypomina parlamentowi i władzom Polski, że środki ograniczające prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne są sprzeczne z zasadą nieretrogresji zapisaną w międzynarodowym prawie dotyczącym praw człowieka, i wzywa je do zapewnienia warunków umożliwiających korzystanie z pełni praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz cieszenie się dobrym zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym;

7. potępia coraz bardziej wrogie i agresywne nastawienie do obrońców praw człowieka przynależnych kobietom w Polsce i wzywa władze do zagwarantowania tym osobom prawa do publicznego wyrażania opinii, również kiedy sprzeciwiają się polityce rządu, bez obawy przed reperkusjami lub groźbami; apeluje do polskich władz, aby niezwłocznie zapewniły ochronę atakowanym obrońcom praw człowieka przynależnych kobietom oraz aby prowadziły dochodzenia i pociągały winnych do odpowiedzialności; wzywa polski rząd do przeciwdziałania krzywdzącym kampaniom dezinformacyjnym wymierzonym w obrońców praw człowieka przynależnych kobietom; podkreśla, że wielu obrońcom praw człowieka przynależnych kobietom w Polsce postawiono zarzuty karne za zaangażowanie w protesty przeciw ustawie w związku z obowiązującymi wówczas ograniczeniami związanymi z COVID-19; wzywa polski rząd, by powstrzymał się od stawiania motywowanych politycznie zarzutów karnych obrońcom praw człowieka przynależnych kobietom;

8. zdecydowanie potępia nadmierne i nieproporcjonalne używanie siły i przemocy wobec demonstrujących, w tym aktywistów i organizacji broniących praw kobiet, przez organy ścigania i organizacje niepaństwowe, takie jak skrajnie prawicowe grupy nacjonalistyczne; wzywa polskie władze, by pociągały do odpowiedzialności osoby atakujące protestujących;

9. potępia wrogą retorykę polskich urzędników rządowych wobec obrońców praw człowieka przynależnych kobietom i wobec innych krytyków polityki rządu; wzywa Komisję, aby zajęła się tą kwestią i wspierała aktywistów zarówno politycznie, jak i finansowo;

10. wzywa polski rząd, aby zapewnił udział kobiet i dziewcząt w tworzeniu ustaw i strategii politycznych, które mają wpływ na ich życie i dotyczą np. zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych czy aborcji, oraz aby zapewnił im dostęp do wymiaru sprawiedliwości i środków odwoławczych w przypadku naruszenia ich praw;

11. wzywa Radę i Komisję, by zapewniły odpowiednie finansowanie krajowym i lokalnym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w celu zwiększenia oddolnego wsparcia demokracji, praworządności i praw podstawowych w państwach członkowskich, w tym w Polsce; wzywa Komisję do natychmiastowego i bezpośredniego wsparcia programów i polskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających na rzecz ochrony zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by poprzez programy finansowania wspierały kampanie uświadamiające i szkolenia z zakresu zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie niektórych państw członkowskich dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego pomagających Polkom w korzystaniu z praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz cieszeniu się dobrym zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym oraz zachęca pozostałe państwa, by uczyniły to samo; wzywa do usprawnienia współpracy między państwami członkowskimi, aby ułatwić dostęp do aborcji za granicą, na przykład poprzez zapewnienie polskim kobietom dostępu do bezpłatnej i bezpiecznej aborcji w ramach krajowych systemów opieki zdrowotnej;

12. nalega, aby przeprowadzenie zabiegu aborcji nie było ujęte w kodeksie karnym w żaden sposób, w żadnej formie ani postaci, ponieważ ma to efekt mrożący dla lekarzy, którzy w konsekwencji odmawiają świadczenia usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego ze strachu przed sankcjami karnymi, a to ogranicza zakres opieki zdrowotnej dostępnej kobietom i dziewczętom; jest zaniepokojony, że w wyniku tej sytuacji lekarze zazwyczaj priorytetowo traktują ratowanie płodu, a nie życia kobiety; wzywa polski rząd do zagwarantowania, że ani jedna kobieta więcej nie umrze w Polsce z powodu restrykcji prawnych oraz do całkowitej depenalizacji aborcji i usunięcia z prawa karnego wszelkich kwestii związanych z aborcją, aby zapewnić, że lekarze będą zgadzali się na przeprowadzanie aborcji w praktyce w ramach możliwości prawnych wynikających z prawa krajowego, oraz zagwarantować bezstronne, oparte na dowodach informacji informowanie o dostępie do aborcji i innych praw seksualnych i reprodukcyjnych;

13. zauważa, że nieuzasadniony nadmiar ograniczeń w dostępie do aborcji wynikający z wspomnianego wyroku bezprawnego Trybunału Konstytucyjnego skutkuje brakiem ochrony przyrodzonych i niezbywalnych praw i godności kobiet, ponieważ narusza Kartę, EKPC, orzecznictwo ETPC, liczne konwencje międzynarodowe, których Polska jest sygnatariuszem, a także Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej; ponownie wzywa władze polskie do pełnego wdrożenia wyroków ETPC w sprawach wniesionych przeciwko Polsce, w których Trybunał orzekł, że ograniczenie dostępu do legalnej aborcji stanowi naruszenie praw człowieka przynależnych kobietom;

14. podkreśla, że nieutrudniony dostęp we właściwym czasie do usług zdrowia reprodukcyjnego oraz uszanowanie niezależności i decyzji reprodukcyjnych kobiet mają podstawowe znaczenie dla ochrony praw kobiet w kontekście praw człowieka i równouprawnienia płci; zauważa, że eksperci ONZ ([17]) podkreślili, że „prawa człowieka przysługujące kobietom są prawami podstawowymi, które nie mogą być podporządkowane względom kulturowym, religijnym lub politycznym", oraz dodali, że „wpływ ingerencji motywowanych ideologicznie i religijnie na kwestie zdrowia publicznego jest szczególnie szkodliwy dla zdrowia i dobrostanu kobiet i dziewcząt";

15. jest poważnie zaniepokojony stosowaniem klauzuli sumienia, które stanowi odmowę udzielenia opieki medycznej ze względu na osobiste przekonania; ubolewa, że w następstwie nowelizacji ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty lekarze i zakłady opieki zdrowotnej nie są zobowiązani do wskazania alternatywnej placówki lub innego lekarza w przypadku odmowy wykonania aborcji i innych usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego ze względu na osobiste przekonania; zauważa, że w następstwie wyroku bezprawnego Trybunału Konstytucyjnego z 22 października 2020 r. powoływanie się w praktyce na klauzulę sumienia jest samo w sobie ograniczone z uwagi na brak dostępu do

([17]) Grupa robocza ds. dyskryminacji kobiet i dziewcząt, 14 września 2021 r., https://www.ohchr.org/FR/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=27457&LangID=E

aborcji z powodu stanu zdrowia płodu; ubolewa, że sposób określenia klauzuli sumienia w prawie polskim nie przewiduje żadnej procedury odwoławczej w przypadkach jej nadużywania; żałuje, że ginekolodzy często powołują się na tę klauzulę nieprawidłowo, kiedy są proszeni o przepisanie środków antykoncepcyjnych, co w konsekwencji ogranicza też dostęp do antykoncepcji w Polsce; zauważa, że ten mechanizm odmawiania opieki medycznej ze względu na osobiste przekonania utrudnia również dostęp do badań prenatalnych, co jest nie tylko naruszeniem prawa do informacji o stanie zdrowia płodu, ale i uniemożliwia skuteczne leczenie w czasie ciąży lub bezpośrednio po niej; wzywa polski rząd do uregulowania kwestii odmowy świadczenia usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego przez zakłady opieki zdrowotnej, tak aby nie uniemożliwiać dostępu do zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych; ponadto wzywa polski rząd do podjęcia reform niezbędnych do wprowadzenia obowiązku kierowania pacjentki do innego lekarza i procedury odwoławczej w przypadku nadużywania klauzuli sumienia;

16. apeluje do polskich władz o uchylenie ustawy ograniczającej dostęp do antykoncepcji awaryjnej oraz o finansowanie, rozwijanie i promowanie pełnego zakresu środków antykoncepcyjnych, w tym środków antykoncepcyjnych dla mężczyzn;

17. potępia nadużywanie przez polski rząd wymiaru sprawiedliwości i swoich uprawnień ustawodawczych do instrumentalizacji i upolitycznienia życia i zdrowia kobiet i osób LGBTI+, co prowadzi do utrudniania im życia i do dyskryminacji;

18. przypomina, że w swoich rezolucjach wyrażał już głębokie zaniepokojenie próbami kryminalizowania w Polsce edukacji dotyczącej seksualności i związków międzyludzkich, wzywa Komisję i państwa członkowskie, w tym Polskę, do dopilnowania, by uczniowie w każdym wieku i każdej orientacji seksualnej otrzymywali dostosowaną do wieku i opartą na danych naukowych edukację dotyczącą seksualności i związków, która ma kluczowe znaczenie dla wytworzenia u młodych ludzi umiejętności budowania zdrowych, opartych na zasadzie równości, wzbogacających i bezpiecznych związków, wolnych od dyskryminacji, przymusu i przemocy; podkreśla, że jedyny sposób na ograniczenie nieprawdziwych informacji i liczby niechcianych ciąż to edukacja, informowanie i powszechny dostęp do antykoncepcji, wyeliminowanie przemocy seksualnej oraz wspólna odpowiedzialność za antykoncepcję kobiety i mężczyzny;

19. zdecydowanie potępia decyzję polskiego ministra sprawiedliwości o oficjalnym rozpoczęciu procesu wycofywania się Polski z konwencji stambulskiej, co samo w sobie stanowi już regres, a jeśli do tego faktycznie dojdzie, stanowiłoby jeszcze poważniejszy regres, jeśli chodzi o równouprawnienie płci, prawa kobiet i walkę z przemocą motywowaną płcią; wzywa władze polskie do cofnięcia tej decyzji oraz do zapewnienia skutecznego i praktycznego wdrożenia konwencji; apeluje do Rady o pilne zakończenie ratyfikacji konwencji stambulskiej przez UE;

20. przypomina, że prawa kobiet są prawami podstawowymi oraz że zgodnie z traktatami, Kartą oraz prawem międzynarodowym instytucje UE i państwa członkowskie mają obowiązek prawny stać na straży tych praw;

21. wzywa Radę, by zajęła się tą kwestią oraz innymi zarzutami dotyczącymi naruszania praw podstawowych w Polsce i by w tym celu zwiększyła zakres obecnych wysłuchań dotyczących sytuacji w Polsce, zgodnie z art. 7 ust. 1 TUE;

22. apeluje do polskiego rządu o zastosowanie się do orzeczenia ETPC, który uznał skład Trybunału Konstytucyjnego za niezgodny z prawem ([18]); ponownie wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej oceny składu bezprawnego Trybunału Konstytucyjnego; podkreśla, że wyrok TK w sprawie aborcji jest kolejnym przykładem politycznego zawłaszczenia władzy sądowniczej i systemowego upadku praworządności w Polsce oraz że instytucje UE są zobowiązane do podjęcia odpowiednich działań;

23. wzywa Komisję, aby wspierała państwa członkowskie w gwarantowaniu powszechnego dostępu do zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych, w tym dostępu wszystkich obywateli do bezpiecznej i legalnej aborcji;

([18]) SPRAWA XERO FLOR w POLSCE sp. z o.o. przeciwko POLSCE, https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-210065

24. wzywa Komisję i Radę, aby stały na straży prawa do zdrowia oraz dopilnowały, by nie pozostawić kobiet i dziewcząt w Polsce samym sobie, przez zdecydowane kroki i reagowanie na wszelkie projekty ustaw lub inne działania podejmowane przez Polskę, ograniczające dostęp do usług opieki zdrowotnej, w tym opieki aborcyjnej;

25. apeluje do komisarz ds. zdrowia i bezpieczeństwa żywności, komisarz ds. równości oraz komisarz ds. demokracji i demografii o ułatwianie i promowanie ochrony zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych w Polsce jako istotnego elementu korzystania z prawa do zdrowia, bezpieczeństwa i równouprawnienia płci;

26. wzywa Komisję do konkretnych działań na rzecz ochrony zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych w UE w sensie bardziej ogólnym, zaczynając od ustanowienia specjalnego wysłannika UE ds. zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych, a także od dodania do rocznego sprawozdania UE na temat praw człowieka i demokracji rozdziału dotyczącego aktualnej sytuacji w zakresie zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych;

27. wzywa Komisję do wydania wytycznych dla państw członkowskich w celu zapewnienia równego dostępu do towarów i usług w zakresie zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych, zgodnie z prawem UE i orzecznictwem ETPC;

28. przypomina, że Komisja powinna zaproponować kompleksową dyrektywę w sprawie zapobiegania wszelkim formom przemocy uwarunkowanej płcią, w tym naruszaniu zasad dotyczących zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych, oraz w sprawie zwalczania takiej przemocy;

29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Polski, jak również rządom i parlamentom państw członkowskich.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0443

Wniosek o uchylenie immunitetu Fulvia Martusciella

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Fulvia Martusciella (2021/2049(IMM))

(2022/C 205/06)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Fulvia Martusciella przekazany 31 marca 2021 r. przez Federalną Służbę Publiczną ds. Zagranicznych Królestwa Belgii, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 26 kwietnia 2021 r.,

— po wysłuchaniu wyjaśnień Fulvia Martusciella, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

— uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

— uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ([1]),

— uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0302/2021),

A. mając na uwadze, że prokurator generalny przy Sądzie Apelacyjnym w Brukseli wystąpił o uchylenie immunitetu Fulvia Martusciella, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego z Włoch, w związku z przekroczeniem prędkości, co stanowi wykroczenie na mocy art. 11 ust. 2 pkt 1 lit. a) dekretu królewskiego z 1 grudnia 1975 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące policji ruchu drogowego i korzystania z dróg publicznych oraz art. 29 ust. 3 ustawy z 16 marca 1968 r. o policji drogowej;

B. mając na uwadze, że 25 listopada 2020 r. w ramach akcji „Prędkość" policja drogowa zatrzymała na autostradzie E411 pojazd poruszający się z prędkością 179 km/h zmierzoną przy użyciu przyrządu do pomiaru prędkości, w miejscu, w którym maksymalna dozwolona prędkość wynosi 120 km/h;

([1]) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

C. mając na uwadze, że policja wylegitymowała kierowcę, którym był Fulvio Martusciello i który powołał się na mandat posła do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że Fulvio Martusciello, w odpowiedzi na kopię protokołu wysłanego 15 grudnia 2020 r. przez prokuratora królewskiego Brabancji Walońskiej z prośbą o przedstawienie uwag, nie zakwestionował przekroczenia prędkości;

D. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego" w kontekście procedury uchylenia immunitetu ([2]);

E. mając na uwadze, że zarzucane czyny nie mają bezpośredniego lub oczywistego związku z wykonywaniem przez Fulvia Martusciella obowiązków służbowych posła do Parlamentu Europejskiego ani nie wyrażają opinii lub stanowiska zajętego przez niego w głosowaniu w czasie wykonywania tych obowiązków zgodnie z art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej:

„Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

a) na terytorium swojego państwa — z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;

b) na terytorium innego Państwa Członkowskiego — z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.

Immunitet chroni także członków podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został schwytany na gorącym uczynku i nie może on stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregokolwiek ze swoich członków.";

G. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie fumus persecutionis, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła jako członka Parlamentu Europejskiego;

1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Fulvia Martusciella;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Królestwa Belgii i Fulviowi Martusciellowi.

([2]) Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

P9_TA(2021)0444

Wniosek o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego (2021/2073(IMM))

(2022/C 205/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek prokuratury w Wiedniu o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego, przekazany 7 maja 2021 r. przez szefa Stałego Przedstawicielstwa Austrii przy UE w związku z postępowaniem karnym i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 20 maja 2021 r.,

— uwzględniając wyjaśnienia Haralda Vilimsky'ego złożone zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

— uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

— uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ([1]),

— uwzględniając art. 57 ust. 2 i 3 konstytucji Austrii,

— uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0303/2021),

A. mając na uwadze, że prokuratura w Wiedniu wniosła o uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego Haralda Vilimsky'ego, aby wszcząć postępowanie karne w sprawie przywłaszczenia (czyn zabroniony na podstawie § 153 ust. 1 i 3 przypadek pierwszy), udziału w sprzeniewierzeniu środków publicznych (czyn zabroniony na podstawie § 12 możliwość druga oraz § 133 ust. 1 i 2 przypadek pierwszy) oraz niezgodnego z prawem wykorzystania subwencji (czyn zabroniony na podstawie § 153b ust. 1, 2 i 3 austriackiego kodeksu karnego);

B. mając na uwadze, że Harald Vilimsky był skarbnikiem Klubu Parlamentarnego Wolnościowej Partii Austrii (FPÖ) w okresie od 27 października 2006 r. do 23 października 2019 r.; mając na uwadze, że Harald Vilimsky został posłem do Parlamentu Europejskiego w wyniku wyborów, które odbyły się w maju 2019 r.;

C. mając na uwadze, że w okresie od 1 października 2011 r. do 13 sierpnia 2019 r. Harald Vilimsky rzekomo nadużył uprawnień do korzystania z rachunków bankowych Klubu Parlamentarnego FPÖ, ponieważ realizował płatności rachunków za prywatne usługi telefonii komórkowej osoby trzeciej regularnymi przelewami z rachunku Klubu Parlamentarnego FPÖ, przez co naraził Klub na straty finansowe;

D. mając na uwadze, że Harald Vilimsky rzekomo wykorzystał środki finansowe Klubu Parlamentarnego FPÖ do celów, które wykraczały poza zakres określony w sekcji 1 austriackiej ustawy o finansowaniu klubów parlamentarnych z 1985 r. (KlubFG), a także mając na uwadze, że rzekomo uczynił to z pełną świadomością faktu, że opłacane usługi nie miały związku z działalnością partii;

E. mając na uwadze, że zarzucany czyn nie dotyczy opinii wyrażonych lub głosów oddanych w ramach wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

([1]) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra przeciwko De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, EU:C:2019:1115.

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;

G. mając na uwadze, że art. 57 ust. 2 i 3 konstytucji Austrii stanowi, że:

„2. Posłów do Rady Narodowej można zatrzymać za popełnienie czynu karalnego tylko za zgodą Rady Narodowej, z wyjątkiem przypadku ujęcia na gorącym uczynku. Na tej samej zasadzie przeszukanie mieszkania posła do Rady Narodowej wymaga zgody Rady Narodowej.

3. Posłowie do Rady Narodowej mogą podlegać urzędowemu ściganiu za popełnienie czynu karalnego bez zgody Rady Narodowej tylko wówczas, gdy czyn ten w sposób oczywisty nie pozostaje w żadnym związku z działalnością polityczną danego posła. Jednak dany organ musi zwrócić się do Rady Narodowej o decyzję w sprawie istnienia takiego związku, jeżeli zażąda tego dany poseł lub jedna trzecia posłów wchodzących w skład stałej komisji właściwej dla spraw tego rodzaju. W przypadku złożenia takiego żądania należy natychmiast zaprzestać wszelkich działań śledczych lub takie działania przerwać.”;

H. mając na uwadze, że z jednej strony Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu ([2]);

I. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma na celu ochronę Parlamentu i jego członków przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania ich obowiązków parlamentarnych, których nie można oddzielić od tych obowiązków;

J. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym Parlamentowi Europejskiemu;

1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Haralda Vilimsky’ego;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Republiki Austrii i Haraldowi Vilimsky’emu.

([2]) Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament*, T-214/18, EU:T:2019:266.

P9_TA(2021)0445

Wniosek o uchylenie immunitetu Nilsa Ušakovsa

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Nilsa Ušakovsa (2020/2239(IMM))

(2022/C 205/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Nilsa Ušakovsa z 23 października 2020 r., przekazany przez prokuratora generalnego Republiki Łotewskiej w związku z postępowaniem karnym, które ma rozpocząć się w Republice Łotewskiej, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 13 listopada 2020 r.,

— po wysłuchaniu wyjaśnień Nilsa Ušakovsa, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

— uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

— uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ([1]),

— uwzględniając art. 29 i 30 konstytucji Łotwy,

— uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0304/2021),

A. mając na uwadze, że prokurator w wydziale dochodzeniowym zajmującym się szczególnie poważnymi sprawami w departamencie ds. wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych Prokuratury Generalnej w Rydze zwrócił się o uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego Nilsa Ušakovsa, aby wszcząć przeciwko niemu postępowanie karne w związku z naruszeniem zakazu przepływu urządzeń zmodyfikowanych do specjalnych tajnych operacji;

B. mając na uwadze, że 30 stycznia 2019 r., podczas dozwolonego przeszukania – w związku z innymi postępowaniami karnymi – biura Nilsa Ušakovsa jako przewodniczącego Rady Miasta Rygi znaleziono urządzenie przeznaczone głównie do tajnego nagrywania wideo i audio, specjalnie zaprojektowane i wykorzystywane do specjalnych tajnych operacji;

C. mając na uwadze, że zarzuca się, że N. Ušakovs, trzymając urządzenie w swoim biurze w siedzibie Rady Miasta Rygi, naruszył zakaz ustanowiony w art. 5 ust. 1 akapit pierwszy ustawy o obrocie towarami o znaczeniu strategicznym, zakazujący osobom fizycznym nabywania lub przechowywania sprzętu, urządzeń lub narzędzi lub ich części specjalnie zaprojektowanych lub zmodyfikowanych do specjalnych tajnych operacji ujętych w krajowym wykazie towarów i usług o znaczeniu strategicznym Republiki Łotewskiej; mając na uwadze, że zarzuca się, że przez swoje działania N. Ušakovs popełnił przestępstwo na mocy art. 237 ust. 2 łotewskiego kodeksu karnego;

D. mając na uwadze, że Nils Ušakovs został wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyniku wyborów do Parlamentu Europejskiego, które odbyły się w maju 2019 r.;

E. mając na uwadze, że zarzucane czyny nie dotyczą opinii wyrażonych lub głosów oddanych w ramach wykonywania przez Nilsa Ušakovsa obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

([1]) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;

G. mając na uwadze, że art. 29 i 30 konstytucji łotewskiej stanowi, że:

„Artykuł 29

Członka Sejmu nie można aresztować, przeprowadzić u niego rewizji ani też w inny sposób ograniczyć jego wolności osobistej bez zgody Sejmu. […]

Artykuł 30

Przeciwko członkowi Sejmu nie można wszcząć bez zgody Sejmu postępowania karnego.”;

H. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu ([2]);

I. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma na celu ochronę Parlamentu i jego członków przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania ich obowiązków parlamentarnych, których nie można oddzielić od tych obowiązków;

J. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym Parlamentowi Europejskiemu;

1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Nilsa Ušakovsa;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Republiki Łotewskiej i Nilsowi Ušakovsowi.

([2]) Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0446

Ujawnianie informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały (09722/1/2021 – C9-0371/2021 – 2016/0107(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2022/C 205/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (09722/1/2021 – C9-0371/2021),

— uwzględniając uzasadnienie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu,

— uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez parlament Irlandii i Riksdag, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 września 2016 r. ([1]),

— uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu ([2]) w sprawie wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2016)0198),

— uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisje przedmiotowo właściwe na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,

— uwzględniając art. 67 Regulaminu,

— uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Gospodarczą i Monetarną oraz Komisję Prawną (A9-0305/2021),

1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;

2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

([1]) Dz.U. C 487 z 28.12.2016, s. 62.
([2]) Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 623.

4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TA(2021)0447

Europejskie Partnerstwo w dziedzinie Metrologii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uczestnictwa Unii w Europejskim Partnerstwie w dziedzinie Metrologii podjętym wspólnie przez kilka państw członkowskich (COM(2021)0089 – C9-0083/2021 – 2021/0049(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 205/10)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0089),

— uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 185 oraz art. 188 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0083/2021),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 8 października 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0242/2021),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji;

3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2021)0049

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 listopada 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/…w sprawie uczestnictwa Unii w Europejskim Partnerstwie w dziedzinie Metrologii podjętym wspólnie przez kilka państw członkowskich

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji (UE) 2021/2084.)

([1]) Dz.U. C 341 z 24.8.2021, s. 34.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Oświadczenie Komisji

Aby pomóc państwom członkowskim we wzmacnianiu synergii między programem „Horyzont Europa" a polityką spójności, Komisja opracuje wytyczne koncentrujące się na możliwościach oferowanych przez finansowanie alternatywne, łączone i skumulowane oraz przesunięcia zasobów.

P9_TA(2021)0448

Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (COM(2016)0271 – C8-0174/2016 – 2016/0131(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 205/11)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2016)0271) oraz poprawki do wniosku (COM(2018)0633),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 78 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0174/2016),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 30 czerwca 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Budżetowej,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości (A8-0392/2016),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2016)0131

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 listopada 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/… ustanawiającego Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2021/2303.)

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

P9_TA(2021)0449

Poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 września i 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/UE (COM(2020)0727 – C9-0367/2020 – 2020/0322(COD)) [1]

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 205/12)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1a) Przepisy traktatowe w zakresie zdrowia wciąż w dużej mierze niewystarczająco wykorzystuje się do celów, do jakich je opracowano. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem mieć na celu optymalne wykorzystanie tych przepisów w zakresie zdrowia, tak by pokazać siłę polityki zdrowotnej Unii, a zarazem utrzymać normalne funkcjonowanie jednolitego rynku w przypadku wystąpienia poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.

[1] Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0247/2021).

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawki 2 i 244

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) W świetle doświadczeń zdobytych podczas trwającej pandemii COVID-19 oraz aby ułatwić odpowiednią ogólnounijną gotowość i reagowanie na wszystkie transgraniczne zagrożenia zdrowia, należy rozszerzyć ramy prawne nadzoru epidemiologicznego, monitorowania, wczesnego ostrzegania i zwalczania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, określone w decyzji nr 1082/2013/UE, w odniesieniu do dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości i analizy wskaźników dotyczących systemów opieki zdrowotnej, a także współpracy ***państw członkowskich z*** Europejskim Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC). Ponadto, aby zapewnić skuteczną reakcję Unii na nowe transgraniczne zagrożenia zdrowia, ramy prawne służące zwalczaniu poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia powinny umożliwić natychmiastowe przyjęcie definicji przypadku do celów nadzoru nad nowymi zagrożeniami oraz powinny przewidywać ustanowienie sieci laboratoriów referencyjnych UE oraz sieci wspierającej monitorowanie ognisk chorób istotnych dla substancji pochodzenia ludzkiego. Należy zwiększyć zdolność do ustalania kontaktów zakaźnych poprzez stworzenie zautomatyzowanego systemu wykorzystującego nowoczesne technologie.	(2) W świetle doświadczeń zdobytych podczas trwającej pandemii COVID-19 oraz aby ułatwić odpowiednią ogólnounijną gotowość i reagowanie na wszystkie transgraniczne zagrożenia zdrowia, ***w tym zagrożenia związane z czynnikami odzwierzęcymi, oraz zapobieganie im,*** należy rozszerzyć ramy prawne nadzoru epidemiologicznego, monitorowania, wczesnego ostrzegania i zwalczania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, określone w decyzji nr 1082/2013/UE, w odniesieniu do dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości i analizy wskaźników dotyczących systemów opieki zdrowotnej, a także współpracy ***między państwami członkowskimi i agencjami unijnymi, w szczególności*** Europejskim Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)***, Urzędem ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia (HERA), Europejską Agencją Leków (EMA), a także organizacjami międzynarodowymi, a zwłaszcza Światową Organizacją Zdrowia (WHO)***. Ponadto, aby zapewnić skuteczną reakcję Unii na nowe transgraniczne zagrożenia zdrowia, ramy prawne służące zwalczaniu poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia powinny umożliwić natychmiastowe przyjęcie definicji przypadku do celów nadzoru nad nowymi zagrożeniami oraz powinny przewidywać ustanowienie sieci laboratoriów referencyjnych UE oraz sieci wspierającej monitorowanie ognisk chorób istotnych dla substancji pochodzenia ludzkiego. Należy zwiększyć zdolność do ustalania kontaktów zakaźnych poprzez stworzenie zautomatyzowanego systemu wykorzystującego nowoczesne technologie***, z poszanowaniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO)*** ***([1a])***.

([1a]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 245

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2a) HERA utworzono, aby wzmocnić zdolności Unii do zapobiegania transgranicznym zagrożeniom zdrowia, wykrywania ich i szybkiego reagowania na nie dzięki zapewnieniu podaży medycznych środków przeciwdziałania mających znaczenie w sytuacji kryzysowej, w tym przez ich monitorowanie, pozyskiwanie i zakup, uruchamianie planów badań i innowacji w stanach zagrożenia, zapewnianie funduszy i finansowania w stanach zagrożenia oraz stosowanie środków dotyczących produkcji, dostępności i dostaw takich kluczowych medycznych środków przeciwdziałania.

Poprawka 246

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2b) Wszystkie takie inwestycje publiczne w badania nad medycznymi środkami przeciwdziałania, w ich rozwój, wytwarzanie, produkcję, dostarczanie, dystrybucję, w gromadzenie ich zapasów i w zamówienia publiczne na te środki powinny być przejrzyste.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Istotną rolę w koordynowaniu planowania gotowości i reagowania w przypadku poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia odgrywa Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia (KBZ), oficjalnie ustanowiony decyzją nr 1082/2013/UE. Komitet ten powinien otrzymać dodatkowe obowiązki w zakresie przyjmowania wytycznych i opinii w celu lepszego wspierania państw członkowskich w zapobieganiu poważnym transgranicznym zagrożeniom zdrowia i ich kontroli.	(3) Istotną rolę w koordynowaniu planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania w przypadku poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia odgrywa Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia (KBZ), oficjalnie ustanowiony decyzją nr 1082/2013/UE. Komitet ten powinien otrzymać dodatkowe obowiązki w zakresie przyjmowania wytycznych i opinii w celu lepszego wspierania państw członkowskich w zapobieganiu poważnym transgranicznym zagrożeniom zdrowia i ich kontroli ***oraz wspierania lepszej koordynacji państw członkowskich w celu stawiania czoła tym zagrożeniom. Przedstawiciele wyznaczeni przez Parlament Europejski powinni mieć możliwość udziału w posiedzeniach KBZ w charakterze obserwatorów.***

Poprawka 247

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(3a) Aby uniknąć powielania działań i zapewnić spójność procesu decyzyjnego na szczeblu Unii, KBZ powinien ściśle współpracować z Zarządem HERA ustanowionej na mocy decyzji Komisji z dnia 16 września 2021 r., z Radą ds. Kryzysu Zdrowia ustanowioną na mocy rozporządzenia Rady w sprawie ram środków zapewniających podaż medycznych środków przeciwdziałania mających znaczenie w sytuacji kryzysowej w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii, a także z innymi odpowiednimi agencjami i organami Unii, aby zapewnić skuteczne mechanizmy gotowości i reagowania na stany zagrożenia zdrowia.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4a) Strategie zapobiegania i promowania dotyczą wszystkich polityk sektorowych, w tym polityki fiskalnej, handlowej, gospodarczej, rolno-środowiskowej, oświatowej, mieszkaniowej, kulturalnej i związanej z pomocą społeczną. Podejście „zdrowie we wszystkich politykach" powinno być zasadą wszystkich obszarów polityki publicznej. Instrumentem już stosowanym na szczeblu krajowym jest tak zwany test zdrowia używany do oceny wpływu poszczególnych polityk sektorowych na zdrowie. W odniesieniu do wszystkich programów zarządzanych przez Unię należy przeprowadzać ocenę wpływu na zdrowie.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla innych wiążących środków dotyczących określonych działań lub norm jakości i bezpieczeństwa niektórych towarów, które to środki przewidują szczególne obowiązki i narzędzia w zakresie monitorowania konkretnych zagrożeń o charakterze transgranicznym, wczesnego ostrzegania o nich i zwalczania tych zagrożeń. Środki te obejmują w szczególności odpowiednie prawodawstwo unijne w obszarze wspólnych kwestii bezpieczeństwa w dziedzinie zdrowia publicznego, z uwzględnieniem towarów, takich jak produkty farmaceutyczne, wyroby medyczne ***i*** środki spożywcze, substancje pochodzenia ludzkiego (krew, tkanki i komórki, organy), a także narażenia na promieniowanie jonizujące.	(5) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla innych wiążących środków dotyczących określonych działań lub norm jakości i bezpieczeństwa niektórych towarów, które to środki przewidują szczególne obowiązki i narzędzia w zakresie monitorowania konkretnych zagrożeń o charakterze transgranicznym, wczesnego ostrzegania o nich i zwalczania tych zagrożeń***, w tym międzynarodowych przepisów zdrowotnych (IHR) Światowej Organizacji Zdrowia (WHO)***. Środki te obejmują w szczególności odpowiednie prawodawstwo unijne w obszarze wspólnych kwestii bezpieczeństwa w dziedzinie zdrowia publicznego ***i środowiska***, z uwzględnieniem towarów, takich jak produkty farmaceutyczne, wyroby medyczne***, wyroby medyczne do diagnostyki in vitro oraz*** środki spożywcze, substancje pochodzenia ludzkiego (krew***, osocze***, tkanki i komórki, organy), a także narażenia na promieniowanie jonizujące.

Poprawka 242

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) Nadmierna eksploatacja dzikiej fauny i flory i innych zasobów naturalnych oraz przyspieszona utrata różnorodności biologicznej stanowią zagrożenie dla zdrowia ludzkiego. Zdrowie ludzi jest nierozerwalnie związane ze zdrowiem zwierząt oraz dobrym stanem środowiska, dlatego należy przestrzegać zasad podejścia „Jedno zdrowie", aby reagować na obecne i pojawiające się kryzysy.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) ***Ochrona*** zdrowia ludzkiego jest zagadnieniem o wymiarze horyzontalnym i jest istotna dla wielu unijnych polityk i działań. Mając na celu osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego oraz aby uniknąć wszelkiego nakładania się działań, ich powielania lub sprzeczności Komisja w porozumieniu z państwami członkowskimi powinna zapewnić koordynację działań i wymianę informacji między mechanizmami i strukturami ustanowionymi na mocy niniejszego rozporządzenia a innymi mechanizmami i strukturami ustanowionymi na szczeblu Unii i na mocy Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Traktat Euratom), których działania są istotne dla planowania gotowości i reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia, monitorowania ich, wczesnego ostrzegania o nich, a także zwalczania takich zagrożeń. W szczególności Komisja powinna zagwarantować, że gromadzone są odpowiednie informacje z różnych systemów szybkiego ostrzegania i informacyjnych na szczeblu Unii i na mocy Traktatu Euratom, a następnie przekazywane państwom członkowskim za pomocą systemu wczesnego ostrzegania i reagowania („EWRS") ustanowionego decyzją nr 2119/98/WE.	(6) ***Zgodnie z podejściem „Jedno zdrowie" i zasadą „zdrowie we wszystkich politykach" ochrona*** zdrowia ludzkiego jest zagadnieniem o wymiarze horyzontalnym i jest istotna dla wielu unijnych polityk i działań. ***Unia powinna wspierać państwa członkowskie w zmniejszaniu nierówności w zakresie zdrowia zarówno w obrębie samych państw członkowskich, jak i między nimi, w zapewnianiu powszechnej opieki zdrowotnej oraz w radzeniu sobie z problemami słabszych grup społecznych. Unia powinna również wezwać państwa członkowskie, aby wdrożyły zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące zdrowia, oraz wspierać państwa członkowskie we wzmacnianiu odporności, zdolności reagowania i gotowości systemów opieki zdrowotnej z myślą o stawianiu czoła przyszłym wyzwaniom, w tym pandemiom.*** Mając na celu osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego oraz aby uniknąć wszelkiego nakładania się działań, ich powielania lub sprzeczności Komisja w porozumieniu z państwami członkowskimi ***oraz wszystkimi odnośnymi zainteresowanymi stronami, takimi jak pracownicy opieki zdrowotnej, stowarzyszenia pacjentów, podmioty branżowe i uczestnicy łańcucha dostaw,*** powinna zapewnić koordynację działań i wymianę informacji między mechanizmami i strukturami ustanowionymi na mocy niniejszego rozporządzenia a innymi mechanizmami i strukturami ustanowionymi na szczeblu Unii i na mocy Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Traktat Euratom), których działania są istotne dla planowania gotowości i reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia, monitorowania ich, wczesnego ostrzegania o nich, a także zwalczania takich zagrożeń***. Poprzez te mechanizmy należy poszukiwać synergii między środkami unijnymi a krajowymi, unikając przy tym powielania środków wprowadzanych w kontekście ram WHO.*** W szczególności Komisja powinna zagwarantować, że gromadzone są odpowiednie informacje z różnych systemów szybkiego ostrzegania i informacyjnych na szczeblu Unii i na mocy Traktatu Euratom, a następnie przekazywane państwom członkowskim za pomocą systemu wczesnego ostrzegania i reagowania („EWRS") ustanowionego decyzją nr 2119/98/WE.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Planowanie gotowości i reagowania stanowią zasadnicze elementy pozwalające na skuteczne monitorowanie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, wczesne ostrzeganie o nich i ich zwalczanie. W związku z tym Komisja musi opracować unijny plan gotowości na wypadek kryzysu zdrowotnego i pandemii, który musi zostać zatwierdzony przez KBZ. Powinno to być połączone z aktualizacją planów gotowości i reagowania państw członkowskich, aby zapewnić ich zgodność w ramach struktur na szczeblu regionalnym. Aby wesprzeć państwa członkowskie w tych staraniach, Komisja i agencje unijne powinny zapewnić pracownikom opieki zdrowotnej i pracownikom do spraw zdrowia publicznego ukierunkowane szkolenia ***i działania w zakresie wymiany*** wiedzy***, a także wiedzę i niezbędne*** umiejętności. Aby zapewnić wdrożenie i realizację tych planów, Komisja wraz z państwami członkowskimi powinna przeprowadzić testy warunków skrajnych, ćwiczenia oraz przeglądy w trakcie realizacji działania i po jego zakończeniu. Plany te powinny być skoordynowane, funkcjonalne i aktualizowane oraz powinno się przeznaczyć wystarczające zasoby do ich wdrożenia. Po przeprowadzeniu testów warunków skrajnych i przeglądów planów należy wdrożyć działania naprawcze, a Komisja powinna być informowana o wszelkich aktualizacjach.	(7) Planowanie ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania stanowią zasadnicze elementy pozwalające na skuteczne monitorowanie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, wczesne ostrzeganie o nich i ich zwalczanie. W związku z tym Komisja musi opracować unijny plan gotowości na wypadek kryzysu zdrowotnego i pandemii, który musi zostać zatwierdzony przez KBZ. Powinno to być połączone z aktualizacją planów gotowości i reagowania państw członkowskich, aby zapewnić ich zgodność w ramach struktur na szczeblu regionalnym. ***Plany te należy wdrożyć za pośrednictwem międzyregionalnego planowania związanego z przewidywaniem sytuacji kryzysowych, poświęcając szczególną uwagę regionom przygranicznym, aby zacieśnić ich współpracę w dziedzinie zdrowia. W stosownych przypadkach w opracowywaniu tych planów powinny uczestniczyć organy regionalne.*** Aby wesprzeć państwa członkowskie w tych staraniach, Komisja i agencje unijne powinny zapewnić pracownikom opieki zdrowotnej i pracownikom do spraw zdrowia publicznego ukierunkowane szkolenia ***oraz ułatwić im wymianę najlepszych praktyk z myślą o pogłębieniu ich*** wiedzy ***i umożliwieniu im zdobycia niezbędnych*** umiejętności. Aby zapewnić wdrożenie i realizację tych planów, Komisja wraz z państwami członkowskimi powinna przeprowadzić testy warunków skrajnych, ćwiczenia oraz przeglądy w trakcie realizacji działania i po jego zakończeniu. Plany te powinny ***obejmować zalecenia dotyczące interwencji politycznych związanych z łagodzeniem wpływu chorób zakaźnych na świadczenia zdrowotne i opiekę zdrowotną, w tym na główne choroby niezakaźne. Plany powinny*** być skoordynowane, funkcjonalne i aktualizowane oraz powinno się przeznaczyć wystarczające zasoby do ich wdrożenia***. Szczególnego uwzględnienia wymagają regiony przygraniczne, w których należy promować wspólne ćwiczenia transgraniczne i zachęcać pracowników opieki zdrowotnej do zapoznawania się z publicznymi systemami opieki zdrowotnej w państwach sąsiadujących***. Po przeprowadzeniu testów warunków skrajnych i przeglądów planów należy wdrożyć działania naprawcze, a Komisja powinna być informowana o wszelkich aktualizacjach.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) W tym celu państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje na temat aktualnej sytuacji w zakresie planowania oraz wdrażania gotowości i reagowania na szczeblu krajowym. Informacje przekazywane przez państwa członkowskie powinny obejmować te elementy, które państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w kontekście Międzynarodowych przepisów zdrowotnych (IHR) ([15]). Z kolei Komisja powinna co ***2 lata*** składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat aktualnej sytuacji i postępów w zakresie planowania i wdrażania gotowości i reagowania na szczeblu Unii, w tym działań naprawczych, aby zapewnić adekwatność krajowych planów gotowości i reagowania. Aby wesprzeć ocenę tych planów, UE we współpracy z ECDC i agencjami unijnymi powinna przeprowadzić audyty w państwach członkowskich. Planowanie takie powinno w szczególności obejmować właściwą gotowość krytycznych sektorów społeczeństwa, takich jak energetyka, transport, łączność czy ochrona ludności, które w sytuacji kryzysowej opierają się na dobrym przygotowaniu publicznych systemów opieki zdrowotnej uwzględniających aspekt płci, które są z kolei zależne od funkcjonowania tych sektorów i od utrzymania podstawowych usług na właściwym poziomie. W przypadku poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia wywodzących się z infekcji zoonotycznej, ważne jest zapewnienie interoperacyjności między sektorem zdrowia i sektorem weterynaryjnym w zakresie planowania gotowości i reagowania.	(8) W tym celu państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje na temat aktualnej sytuacji w zakresie planowania oraz wdrażania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania na szczeblu krajowym ***oraz, w stosownych przypadkach, na szczeblu regionalnym***. Informacje przekazywane przez państwa członkowskie powinny obejmować te elementy, które państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w kontekście międzynarodowych przepisów zdrowotnych (IHR) ([15]). ***Warunkiem umożliwiającym przeprowadzanie szybkich ocen ryzyka i łagodzenie skutków kryzysu jest dostęp do aktualnych i pełnych danych. Aby unikać powielania wysiłków i rozbieżnych zaleceń, należy stosować standardowe definicje i w miarę możliwości prowadzić płynną wymianę informacji między agencjami unijnymi, WHO i agencjami krajowymi.*** Z kolei Komisja powinna co ***rok*** składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat aktualnej sytuacji i postępów w zakresie planowania i wdrażania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania na szczeblu Unii, w tym działań naprawczych, aby zapewnić adekwatność krajowych planów gotowości i reagowania. Aby wesprzeć ocenę tych planów, UE we współpracy z ECDC i agencjami unijnymi powinna przeprowadzić audyty w państwach członkowskich. Planowanie takie powinno w szczególności obejmować właściwą gotowość ***krytycznej długoterminowej opieki zdrowotnej i*** krytycznych sektorów społeczeństwa, takich jak ***rolnictwo,*** energetyka, transport, łączność czy ochrona ludności, które w sytuacji kryzysowej opierają się na dobrym przygotowaniu publicznych systemów opieki zdrowotnej uwzględniających aspekt płci, które są z kolei zależne od funkcjonowania tych sektorów i od utrzymania podstawowych usług na właściwym poziomie. W przypadku poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia wywodzących się z infekcji zoonotycznej, ważne jest zapewnienie interoperacyjności między sektorem zdrowia i sektorem weterynaryjnym w zakresie planowania gotowości i reagowania.

([15]) Światowa Organizacja Zdrowia. Międzynarodowe przepisy zdrowotne (IHR, 2005) https://www.who.int/publications/i/item/9789241580496

([15]) Światowa Organizacja Zdrowia. Międzynarodowe przepisy zdrowotne (IHR, 2005) https://www.who.int/publications/i/item/9789241580496

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8a) Doświadczenia z trwającego kryzysu związanego z COVID-19 pokazały potrzebę podjęcia dalszych bardziej zdecydowanych działań na poziomie Unii w celu wspierania współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi, w szczególności między sąsiadującymi regionami przygranicznymi. W związku z tym plany krajowe państw członkowskich mających wspólną granicę z co najmniej jednym innym państwem członkowskim powinny obejmować plany poprawy gotowości, zapobiegania i reagowania w przypadku kryzysów zdrowotnych na obszarach przygranicznych w regionach sąsiadujących, w tym za pomocą obowiązkowych transgranicznych szkoleń pracowników opieki zdrowotnej i ćwiczeń koordynacyjnych na potrzeby przenoszenia pacjentów. Komisja powinna przedkładać regularne sprawozdania dotyczące stanu przygotowania sąsiadujących regionów na kryzysy o charakterze transgranicznym.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8b) Pandemia unaoczniła również znaczenie pracowników służby zdrowia pierwszego kontaktu, którzy odegrali kluczową rolę w dostępie do leczenia i ciągłości opieki, zapewniając wsparcie moralne i źródło wiarygodnych informacji w walce z fałszywymi informacjami. Z myślą o przyszłych stanach zagrożenia należy wesprzeć wiedzę pracowników służby zdrowia poprzez ustanowienie przepisów dotyczących zapewnienia szkoleń pracownikom opieki zdrowotnej i zdrowia publicznego. Należy również włączyć tych pracowników, za pośrednictwem odnośnych organizacji zawodowych, w opracowywanie polityki zdrowia publicznego oraz proces transformacji cyfrowej, aby poprawić jakość i skuteczność systemów opieki zdrowotnej i zapewnić ich zrównoważony charakter na potrzeby działań prowadzonych na rzecz spójności opieki zdrowotnej, spójności społecznej i terytorialnej.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8c) Kompetencje zdrowotne odgrywają zasadniczą rolę w zapobieganiu zagrożeniom transgranicznym i łagodzeniu ich skutków oraz przyczynianiu się do lepszego zrozumienia przez społeczeństwo środków przeciwdziałania i lepszej oceny ryzyka poszczególnych zagrożeń. Higiena przy kasłaniu i kichaniu, prawidłowe mycie rąk, unikanie zbędnego bliskiego kontaktu z osobami z objawami grypopodobnymi oraz unikanie niezabezpieczonego kontaktu z dzikimi zwierzętami powinny wchodzić w skład opartych na najnowszych dostępnych wynikach badań kampanii edukacyjnych dotyczących zdrowia, prowadzonych w celu poprawy zachowań społecznych.

Poprawki 12 i 248

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8d) W oparciu o wnioski wyciągnięte z pandemii COVID-19 niniejsze rozporządzenie powinno stworzyć silniejszy mandat do koordynacji działań na szczeblu Unii. Ogłoszenie stanu zagrożenia na poziomie UE uruchamiałoby zwiększoną koordynację działań i umożliwiało terminowe opracowanie medycznych środków przeciwdziałania, zgromadzenie ich zapasów i wspólne udzielenie na nie zamówień pod sztandarem HERA .

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8e) Niniejsze rozporządzenie zapewnia również skoordynowane działania na szczeblu Unii, aby zadbać o prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz swobodny obrót podstawowymi towarami, w tym lekami, produktami medycznymi i środkami ochrony indywidualnej (ŚOI).

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8f) Mechanizmy logistyczne w dziedzinie zdrowia powinny spełniać szczegółowe wymogi prawne określone w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1a]) oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ([1b]).

([1a]) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

([1b]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawki 15 i 249

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Ponieważ poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia nie zatrzymują się na granicach Unii, należy rozszerzyć wspólne udzielanie zamówień na medyczne środki przeciwdziałania, aby objąć nimi państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu ***i*** kraje kandydujące do Unii, zgodnie z obowiązującym prawodawstwem Unii. Umowę dotyczącą wspólnego udzielania zamówień, określającą praktyczne ustalenia regulujące procedurę wspólnych zamówień ustanowioną na mocy art. 5 decyzji nr 1082/2013/UE, należy również dostosować tak, aby zawierała klauzulę wyłączności dotyczącą negocjacji i udzielania zamówień dla państw uczestniczących w procedurze wspólnego udzielania zamówień, aby umożliwić lepszą koordynację w ramach UE. Komisja powinna zapewnić koordynację i wymianę informacji między podmiotami organizującymi wszelkie działania w ramach różnych mechanizmów ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia a innymi odpowiednimi strukturami unijnymi związanymi z zamawianiem i gromadzeniem zapasów medycznych środków przeciwdziałania, takich jak strategiczne zapasy rescEU na podstawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE ([16]).	(9) Ponieważ poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia nie zatrzymują się na granicach Unii, ***Unia powinna przyjąć w walce z takimi zagrożeniami skoordynowane podejście charakteryzujące się solidarnością i odpowiedzialnością.*** Należy ***dlatego*** rozszerzyć wspólne udzielanie zamówień na medyczne środki przeciwdziałania, aby objąć nimi państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, kraje kandydujące do Unii, ***Księstwo Andory, Księstwo Monako, Republikę San Marino i Państwo Watykańskie,*** zgodnie z obowiązującym prawodawstwem Unii. ***Wspólne udzielanie zamówień na medyczne środki przeciwdziałania wzmocniłoby pozycję negocjacyjną uczestniczących państw, poprawiło bezpieczeństwo dostaw i zapewniło równy dostęp do tych środków. Wspólne procedury udzielania zamówień, w tym zakupy koordynowane przez HERA i powiązane programy finansowania w sytuacjach nadzwyczajnych, takie jak rescEU powinny funkcjonować w oparciu o wysokie standardy przejrzystości, m.in. w kwestii ujawniania ilości zamówionej przez każde państwo uczestniczące i dostarczonej temu państwu oraz szczegółowych informacji na temat odpowiedzialności tych państw.*** Umowę dotyczącą wspólnego udzielania zamówień, określającą praktyczne ustalenia regulujące procedurę wspólnych zamówień ustanowioną na mocy art. 5 decyzji nr 1082/2013/UE, należy również dostosować tak, aby zawierała klauzulę wyłączności dotyczącą negocjacji i udzielania zamówień dla państw uczestniczących w procedurze wspólnego udzielania zamówień, aby umożliwić lepszą koordynację w ramach UE. ***Klauzula wyłączności powinna oznaczać, że państwa uczestniczące w procedurze wspólnego udzielania zamówień nie negocjują i nie podpisują równoległych umów z producentami, oraz określać wyraźne konsekwencje dla państw podejmujących takie działania.*** Komisja powinna zapewnić koordynację i wymianę informacji między podmiotami organizującymi wszelkie działania w ramach różnych mechanizmów ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia ***i podmiotami uczestniczącymi w tych działaniach*** a innymi odpowiednimi strukturami unijnymi związanymi z zamawianiem i gromadzeniem zapasów medycznych środków przeciwdziałania, takich jak ***środki przyjęte na mocy rozporządzenia Rady w sprawie ram środków zapewniających podaż medycznych środków przeciwdziałania mających znaczenie w sytuacji kryzysowej w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii i*** strategiczne zapasy rescEU na podstawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE ([16]).

([16]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Państwa członkowskie powinny zadbać o dostateczne zapasy krytycznych produktów medycznych, aby przeciwdziałać ryzyku niedoborów produktów o krytycznym znaczeniu .

([16]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Wspólne udzielanie zamówień powinno opierać się na wspólnych obowiązkach i sprawiedliwym podejściu zakładającym prawa i obowiązki wszystkich zaangażowanych stron. Należy określić jasne zobowiązania, tak by producenci dostarczali ilości, do których się zobowiązali, a organy zakupywały zarezerwowane ilości;

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9b) W czasach kryzysu Komisja powinna wprowadzić środki tymczasowe w celu złagodzenia niedoborów i ułatwienia przepływu leków między państwami członkowskimi, włącznie z akceptowaniem różnych formatów opakowań, procedurą ponownego wykorzystania umożliwiającą posiadaczom pozwoleń na dopuszczenie do obrotu uzyskanie zatwierdzenia produktu w innym państwie członkowskim, przedłużaniem ważności świadectw dobrej praktyki wytwarzania, dłuższymi okresami ważności oraz stosowaniem weterynaryjnych produktów leczniczych. Komisja powinna rygorystycznie monitorować stosowanie takich środków, aby nie narazić na szwank bezpieczeństwa pacjentów oraz zadbać o dostępność leków w przypadku problemów lub niedoborów.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9c) Wspólne udzielanie zamówień powinno odbywać się w sposób przejrzysty, terminowy i skuteczny. W związku z tym należy określić jasne i przejrzyste etapy procesu, zakresu, oferty, specyfikacji, terminów i formalności. Należy zagwarantować wstępną fazę konsultacji, z zastrzeżeniem odpowiednich zabezpieczeń przed konfliktem interesów i asymetrią informacji, z udziałem odpowiednich podmiotów, a także dwukierunkową komunikację w trakcie całej procedury.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9d) Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na to, aby wspólne udzielanie zamówień na medyczne środki przeciwdziałania w rozumieniu art. 12 obejmowało również zamówienia na leki sieroce.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9e) W przypadku stosowania wspólnego udzielania zamówień w procesie wyboru ofert należy uwzględnić kryteria jakościowe, takie jak zdolność producenta do zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw w czasie kryzysu zdrowotnego, a także cenę.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9f) Aby zapewnić przejrzystość, Parlament Europejski powinien kontrolować umowy zawarte w ramach procedury wspólnych zamówień. Komisja powinna przekazać Parlamentowi w odpowiednim terminie pełne i dokładne informacje na temat toczących się negocjacji oraz udostępnić dokumentację przetargową i zawarte umowy.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 g (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9g) Jeżeli nie skorzystano z procedury wspólnych zamówień do zakupu medycznych środków przeciwdziałania, Komisja powinna zachęcać państwa członkowskie do wymiany informacji na temat cen i terminów dostaw medycznych środków przeciwdziałania, aby zapewnić wyższy poziom przejrzystości, a tym samym umożliwić państwom członkowskim dostęp do medycznych środków przeciwdziałania i negocjowanie ich zakupu w bardziej sprawiedliwych warunkach.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 h (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9h) W czasach kryzysu należy stosować inne mechanizmy, aby umożliwić ogólnoświatową reakcję i łagodzenie skutków kryzysów. Mechanizmy takie mogłyby na przykład obejmować unijny mechanizm kontroli wywozu, umowy o ściślejszej współpracy w zakresie opracowywania medycznych środków przeciwdziałania, wstępny przydział części wspólnych zamówień Unii oraz zarówno oraz dobrowolne i obowiązkowe bazy technologicznej wiedzy eksperckiej i umowy licencyjne między przedsiębiorstwami, które powinny ułatwiać dostęp do środków przeciwdziałania, w tym w krajach Partnerstwa Wschodniego oraz krajach o niskim i średnim dochodzie.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) W przeciwieństwie do chorób zakaźnych, nad którymi nadzór na poziomie Unii sprawuje stale ECDC, inne poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia nie wymagają obecnie monitorowania przez agencje unijne. W przypadku tych zagrożeń bardziej odpowiednie jest zatem podejście oparte na ryzyku, polegające na tym, że monitorowanie jest prowadzone przez państwa członkowskie, a dostępne informacje są wymieniane za pośrednictwem EWRS.	(10) W przeciwieństwie do chorób zakaźnych, nad którymi nadzór na poziomie Unii sprawuje stale ECDC, inne poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia nie wymagają obecnie monitorowania przez agencje unijne. W przypadku tych zagrożeń bardziej odpowiednie jest zatem podejście oparte na ryzyku, polegające na tym, że monitorowanie jest prowadzone przez państwa członkowskie, a dostępne informacje są wymieniane za pośrednictwem EWRS. ***ECDC powinno mieć jednak możliwość monitorowania wpływu chorób zakaźnych na główne choroby niezakaźne, w tym choroby psychiczne, i oceniania ciągłości badań przesiewowych, diagnostyki, monitorowania, leczenia i opieki w systemie opieki zdrowotnej, w sposób skoordynowany z istniejącymi zbiorami danych, narzędziami i rejestrami.***

Poprawki 25 i 250

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Komisja powinna zacieśnić współpracę i zintensyfikować działania z państwami członkowskimi, ECDC, Europejską Agencją Leków („EMA"), innymi agencjami unijnymi, infrastrukturami badawczymi i WHO w celu poprawy zapobiegania chorobom zakaźnym, takim jak choroby zwalczane drogą szczepień, a także innym problemom zdrowotnym, takim jak oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe.	(11) Komisja***, w szczególności HERA,*** powinna zacieśnić współpracę i zintensyfikować działania z państwami członkowskimi, ECDC, Europejską Agencją Leków („EMA"), innymi agencjami ***lub organami*** unijnymi, infrastrukturami badawczymi i WHO w celu poprawy – ***przy zastosowaniu podejścia „Jedno zdrowie"*** – zapobiegania chorobom zakaźnym, takim jak choroby zwalczane drogą szczepień, a także innym problemom zdrowotnym, takim jak oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe***, oraz innym głównym chorobom niezakaźnym. Podczas kryzysów zdrowotnych należy również zwracać szczególną uwagę na ciągłość badań przesiewowych, diagnostyki, monitorowania, leczenia i opieki w odniesieniu do innych chorób i schorzeń oraz na skutki kryzysu dla zdrowia psychicznego i potrzeb psychospołecznych ludności.***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W przypadku transgranicznych zagrożeń zdrowia spowodowanych chorobami zakaźnymi służby krwi i placówki transplantacyjne w państwach członkowskich mogą zapewnić środki umożliwiające szybkie badanie populacji dawców oraz ocenę narażenia na tę chorobę i odporności na nią w całej populacji. Usługi te są z kolei uzależnione od szybkiej oceny ryzyka przeprowadzonej przez ECDC w celu ochrony pacjentów potrzebujących terapii z wykorzystaniem substancji pochodzenia ludzkiego przed przenoszeniem się takiej choroby zakaźnej. Taka ocena ryzyka służy następnie jako podstawa do odpowiedniego dostosowania środków ustanawiających normy jakości i bezpieczeństwa takich substancji pochodzenia ludzkiego. ECDC powinno zatem ustanowić i prowadzić w tym dwojakim celu sieć krajowych służb krwi i placówek transplantacyjnych oraz powiązanych z nimi właściwych organów.	(12) W przypadku transgranicznych zagrożeń zdrowia spowodowanych chorobami zakaźnymi służby krwi i placówki transplantacyjne***, apteki i inne licencjonowane placówki opieki zdrowotnej*** w państwach członkowskich mogą zapewnić środki umożliwiające szybkie badanie populacji dawców oraz ocenę narażenia na tę chorobę i odporności na nią w całej populacji. Usługi te są z kolei uzależnione od szybkiej oceny ryzyka przeprowadzonej przez ECDC w celu ochrony pacjentów potrzebujących terapii z wykorzystaniem substancji pochodzenia ludzkiego ***lub poddawanych leczeniu z zastosowaniem technik wspomaganego rozrodu*** przed przenoszeniem się takiej choroby zakaźnej. Taka ocena ryzyka służy następnie jako podstawa do odpowiedniego dostosowania środków ustanawiających normy jakości i bezpieczeństwa takich substancji pochodzenia ludzkiego. ECDC powinno zatem ustanowić i prowadzić w tym dwojakim celu sieć krajowych służb krwi i placówek transplantacyjnych oraz powiązanych z nimi właściwych organów***, a także służb farmaceutycznych oraz innych licencjonowanych służb i placówek opieki zdrowotnej***.

Poprawki 27 i 251

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(12a) Aby poprawić gotowość na wystąpienie transgranicznych zagrożeń zdrowia i reagowanie na nie, kluczowe znaczenie ma ciągły i szybki dostęp do danych na temat dostępności niezbędnych medycznych środków przeciwdziałania. W związku z tym HERA powinien ustanowić, prowadzić i koordynować na szczeblu unijnym sieć służb państw członkowskich odpowiedzialnych za dostarczanie aktualnych informacji na temat krajowych zapasów strategicznych oraz dostępności medycznych środków przeciwdziałania, zapasów produktów leczniczych, podstawowych produktów służących ochronie zdrowia i testów diagnostycznych. Aby usprawnić gromadzenie, modelowanie i wykorzystywanie danych prospektywnych umożliwiających wczesne powiadamianie o zagrożeniach w Unii, należy wzmocnić koordynację i wymianę informacji z państwami członkowskimi w odniesieniu do strategicznych zapasów i dostępnych medycznych środków przeciwdziałania.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Decyzją nr 2119/98/WE wprowadzono system umożliwiający powiadamianie na poziomie Unii o zagrożeniach związanych z poważnymi transgranicznymi zagrożeniami zdrowia w celu zapewnienia, by właściwe organy do spraw zdrowia publicznego w państwach członkowskich oraz Komisja były należycie i odpowiednio wcześnie informowane. Wszystkie poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia objęte niniejszym rozporządzeniem są objęte EWRS. Prowadzenie EWRS powinno jednak pozostać w zakresie kompetencji ECDC. Powiadomienie o zagrożeniu powinno być wymagane jedynie wtedy, gdy skala i nasilenie odnośnego zagrożenia są lub mogą być tak istotne, że wpływają lub mogą wpływać na więcej niż jedno państwo członkowskie i wymagają lub mogą wymagać skoordynowanego reagowania na poziomie Unii. Aby unikać powielania i zapewnić koordynację unijnych systemów ostrzegawczych, Komisja i ECDC powinny zagwarantować, że powiadomienia o zagrożeniu z EWRS i innych systemów szybkiego ostrzegania na poziomie Unii będą ze sobą powiązane w największym możliwym zakresie, tak by właściwe organy w państwach członkowskich mogły uniknąć przekazywania tego samego powiadomienia za pośrednictwem różnych systemów na poziomie Unii oraz by mogły korzystać z ostrzeżeń uwzględniających wszystkie zagrożenia, pochodzących z jednego skoordynowanego źródła.	(13) Decyzją nr 2119/98/WE wprowadzono system umożliwiający powiadamianie na poziomie Unii o zagrożeniach związanych z poważnymi transgranicznymi zagrożeniami zdrowia w celu zapewnienia, by właściwe organy do spraw zdrowia publicznego w państwach członkowskich oraz Komisja były należycie i odpowiednio wcześnie informowane. Wszystkie poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia objęte niniejszym rozporządzeniem są objęte EWRS. Prowadzenie EWRS powinno jednak pozostać w zakresie kompetencji ECDC. Powiadomienie o zagrożeniu powinno być wymagane jedynie wtedy, gdy skala i nasilenie odnośnego zagrożenia są lub mogą być tak istotne, że wpływają lub mogą wpływać na więcej niż jedno państwo członkowskie i wymagają lub mogą wymagać skoordynowanego reagowania na poziomie Unii. Aby unikać powielania i zapewnić koordynację unijnych systemów ostrzegawczych, Komisja i ECDC powinny zagwarantować, że powiadomienia o zagrożeniu z EWRS i innych systemów szybkiego ostrzegania na poziomie Unii będą ze sobą ***w pełni interoperacyjne, objęte nadzorem człowieka i automatycznie*** powiązane w największym możliwym zakresie, tak by właściwe organy w państwach członkowskich mogły uniknąć przekazywania tego samego powiadomienia za pośrednictwem różnych systemów na poziomie Unii oraz by mogły korzystać z ostrzeżeń uwzględniających wszystkie zagrożenia, pochodzących z jednego skoordynowanego źródła.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W celu zapewnienia, aby ocena ryzyka dla zdrowia publicznego na poziomie unijnym powodowanego przez poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia była spójna, a także kompleksowa z perspektywy zdrowia publicznego, należy w skoordynowany sposób zgromadzić dostępne zasoby wiedzy naukowej poprzez odpowiednie kanały lub struktury zależnie od rodzaju zagrożenia. Ta ocena ryzyka dla zdrowia publicznego powinna powstawać w ramach całkowicie przejrzystego procesu i być oparta na zasadach doskonałości, niezależności, bezstronności i przejrzystości. Zaangażowanie agencji unijnych w te oceny ryzyka należy rozszerzyć zgodnie z ich specjalizacją w celu zapewnienia podejścia uwzględniającego wszystkie zagrożenia, za pośrednictwem stałej sieci agencji i odpowiednich służb Komisji w celu wsparcia przygotowania ocen ryzyka.	(14) W celu zapewnienia, aby ocena ryzyka dla zdrowia publicznego na poziomie unijnym powodowanego przez poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia była spójna, a także kompleksowa z perspektywy zdrowia publicznego, należy w skoordynowany ***i multidyscyplinarny*** sposób zgromadzić dostępne zasoby wiedzy naukowej poprzez odpowiednie kanały lub struktury zależnie od rodzaju zagrożenia. Ta ocena ryzyka dla zdrowia publicznego powinna powstawać w ramach całkowicie przejrzystego procesu i być oparta na zasadach doskonałości, niezależności, bezstronności i przejrzystości. Zaangażowanie agencji ***i organów*** unijnych w te oceny ryzyka należy rozszerzyć zgodnie z ich specjalizacją w celu zapewnienia podejścia uwzględniającego wszystkie zagrożenia, za pośrednictwem stałej sieci agencji i odpowiednich służb Komisji w celu wsparcia przygotowania ocen ryzyka. ***Aby osiągnąć dostateczną wiedzę fachową i efektywność, należy zwiększyć zasoby finansowe i ludzkie agencji i organów unijnych.***

Poprawki 30 i 252

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14a) Stosując podejście „Jedno zdrowie", państwa członkowskie, Komisja, w szczególności HERA, i agencje unijne powinny określić uznane organizacje i ekspertów z dziedziny zdrowia publicznego, zarówno w obszarze chorób zakaźnych, jak i głównych chorób niezakaźnych, a także inne odpowiednie zainteresowane strony z różnych sektorów, które mogą wspomagać reakcję Unii na zagrożenia zdrowia. Takich ekspertów i zainteresowane strony, w tym organizacje społeczeństwa obywatelskiego, należy w sposób strukturalny zaangażować we wszystkie działania związane z reagowaniem na sytuacje kryzysowe i powinni oni zapewniać wkład w procesy decyzyjne. W stosownych przypadkach organy krajowe powinny prowadzić konsultacje z przedstawicielami organizacji pacjentów i z krajowymi partnerami społecznymi z sektora opieki zdrowotnej i usług społecznych oraz angażować ich we wdrażanie niniejszego rozporządzenia. Zasadnicze znaczenie ma pełna zgodność z zasadami dotyczącymi przejrzystości i konfliktu interesów mającymi zastosowanie do zaangażowania zainteresowanych stron.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14b) Uprzywilejowane korytarze należy traktować jedynie jako odpowiednie narzędzie w sytuacjach pandemii, w których ogłoszono stan zagrożenia zdrowia publicznego, kiedy mają one na celu zapewnienie swobodnego i bezpiecznego przepływu podstawowych towarów, medycznych środków przeciwdziałania i pracowników transgranicznych na rynku wewnętrznym. Stworzenie uprzywilejowanych korytarzy w takich sytuacjach nie powinno mieć wpływu na odpowiednie postanowienia traktatu ani prawodawstwo regulujące kontrole graniczne.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(15a) Komisja powinna zadbać o to, aby w momencie ogłoszenia stanu zagrożenia znana była liczba dostępnych łóżek w szpitalach w państwach członkowskich oraz liczba dostępnych łóżek na oddziałach intensywnej terapii w państwach członkowskich na potrzeby transgranicznego przepływu pacjentów.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(16a) Należy również zapewnić regularny dialog i wymianę informacji między organami, przemysłem, odnośnymi podmiotami z farmaceutycznego łańcucha dostaw, pracownikami opieki zdrowotnej i organizacjami pacjentów, aby umożliwić nawiązanie rozmów na wczesnym etapie na temat przewidywanych potencjalnych poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia na rynku w drodze wymiany informacji na temat spodziewanych ograniczeń dostaw lub wskazania określonych potrzeb klinicznych, a tym samym lepszą koordynację, wypracowanie synergii oraz odpowiednią reakcję stosownie do potrzeb.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Niespójna komunikacja ze społeczeństwem i zainteresowanymi stronami, takimi jak pracownicy opieki zdrowotnej, może mieć negatywny wpływ na skuteczność reagowania z perspektywy zdrowia publicznego, a także na podmioty gospodarcze. Koordynacja reagowania w ramach KBZ wspieranego przez odpowiednie podgrupy powinna zatem obejmować szybką wymianę informacji dotyczącą przesyłanych komunikatów i strategii oraz powinna zajmować się problemami związanymi z przekazywaniem informacji z myślą o koordynacji przekazywania informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej w oparciu o odporną i niezależną ocenę zagrożeń zdrowia publicznego, która powinna być dostosowywana do krajowych potrzeb i okoliczności. Taka wymiana informacji ma na celu ułatwienie monitorowania jasności i spójności komunikatów dla ludności oraz dla pracowników opieki zdrowotnej. Biorąc pod uwagę międzysektorowy charakter tego rodzaju kryzysów, należy również zapewnić koordynację z innymi odpowiednimi elementami, takimi jak Unijny Mechanizm Ochrony Ludności ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/420 ([17]).	(17) Niespójna komunikacja ze społeczeństwem i zainteresowanymi stronami, takimi jak pracownicy opieki zdrowotnej ***i osoby zajmujące się zawodowo zdrowiem publicznym***, może mieć negatywny wpływ na skuteczność reagowania z perspektywy zdrowia publicznego, a także na podmioty gospodarcze. Koordynacja reagowania w ramach KBZ wspieranego przez odpowiednie podgrupy powinna zatem obejmować szybką wymianę informacji dotyczącą przesyłanych komunikatów i strategii oraz powinna zajmować się problemami związanymi z przekazywaniem informacji z myślą o koordynacji przekazywania informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej w oparciu o ***całościową,*** odporną i niezależną ocenę zagrożeń zdrowia publicznego, która powinna być dostosowywana do krajowych ***i regionalnych*** potrzeb i okoliczności. ***W tych państwach członkowskich, w których regiony mają kompetencje w dziedzinie zdrowia, powinny przekazywać te informacje.*** Taka wymiana informacji ma na celu ułatwienie monitorowania jasności i spójności komunikatów dla ludności oraz dla pracowników opieki zdrowotnej***. Zgodnie z zaleceniami dla państw członkowskich i pracowników opieki zdrowotnej ECDC powinno kierować swoją działalność komunikacyjną do ogółu społeczeństwa i utworzyć portal internetowy służący wymianie zweryfikowanych informacji i walce z dezinformacją oraz zarządzać tym portalem***. Biorąc pod uwagę międzysektorowy charakter tego rodzaju kryzysów, należy również zapewnić koordynację z innymi odpowiednimi elementami, takimi jak Unijny Mechanizm Ochrony Ludności ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/420 ([17]).

([17]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/420 z dnia 13 marca 2019 r. zmieniająca decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 77 I z 20.3.2019, s. 1).

([17]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/420 z dnia 13 marca 2019 r. zmieniająca decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 77 I z 20.3.2019, s. 1).

Poprawki 35 i 253

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) Uznawanie sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego oraz skutki prawne takiego uznania przewidziane w decyzji nr 1082/2013/UE należy rozszerzyć. W tym celu niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać Komisji formalne uznanie stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii. W celu uznania takiej sytuacji zagrożenia Komisja powinna ustanowić niezależny komitet doradczy, który zapewni wiedzę fachową na temat tego, czy dane zagrożenie stanowi stan zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii, oraz będzie doradzać w sprawie środków reagowania w dziedzinie zdrowia publicznego oraz w sprawie zakończenia uznawania takiego stanu zagrożenia. Komitet doradczy powinien składać się z niezależnych ekspertów wybranych przez Komisję według dziedzin wiedzy fachowej i doświadczenia, które są najistotniejsze w przypadku danego zagrożenia, przedstawicieli ECDC, EMA oraz innych organów lub agencji unijnych w charakterze obserwatorów. Uznanie stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii zapewni podstawę do wprowadzenia operacyjnych środków ochrony zdrowia publicznego w odniesieniu do produktów medycznych i wyrobów medycznych, elastycznych mechanizmów opracowywania medycznych środków przeciwdziałania, nabywania tych środków, zarządzania nimi i ich wdrażania, a także uruchomienia wsparcia ze strony ECDC w zakresie mobilizacji i rozmieszczania zespołów pomocy na wypadek wybuchu epidemii, zwanych „Grupą Zadaniową UE ds. Zdrowia”.	(18) Uznawanie sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego oraz skutki prawne takiego uznania przewidziane w decyzji nr 1082/2013/UE należy rozszerzyć. W tym celu niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać Komisji formalne uznanie stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii. W celu uznania takiej sytuacji zagrożenia Komisja powinna ustanowić niezależny komitet doradczy, który zapewni wiedzę fachową na temat tego, czy dane zagrożenie stanowi stan zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii, oraz będzie doradzać w sprawie środków reagowania w dziedzinie zdrowia publicznego oraz w sprawie zakończenia uznawania takiego stanu zagrożenia. Komitet doradczy powinien składać się z niezależnych ekspertów***, przedstawicieli pracowników sektora zdrowia i opieki, w tym pielęgniarek oraz lekarzy oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego,*** wybranych przez Komisję według dziedzin wiedzy fachowej i doświadczenia, które są najistotniejsze w przypadku danego zagrożenia, przedstawicieli ECDC, EMA ***i HERA*** oraz innych organów lub agencji unijnych w charakterze obserwatorów. ***Wszyscy członkowie komitetu doradczego powinni składać oświadczenia dotyczące interesów. Komitet doradczy powinien ściśle współpracować z krajowymi organami doradczymi.*** Uznanie stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii zapewni podstawę do wprowadzenia operacyjnych środków ochrony zdrowia publicznego w odniesieniu do produktów medycznych i wyrobów medycznych, ***unijnych mechanizmów kontroli wywozu,*** elastycznych mechanizmów opracowywania medycznych środków przeciwdziałania, nabywania tych środków, zarządzania nimi i ich wdrażania ***za pośrednictwem HERA***, a także uruchomienia wsparcia ze strony ECDC w zakresie mobilizacji i rozmieszczania zespołów pomocy na wypadek wybuchu epidemii, zwanych „Grupą Zadaniową UE ds. Zdrowia”. ***Uznanie stanu zagrożenia zdrowia publicznego może spowodować uruchomienie ram określonych w rozporządzeniu Rady w sprawie ram środków służących zapewnieniu zaopatrzenia w medyczne środki przeciwdziałania mające znaczenie w sytuacjach kryzysowych w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii. Ramy te powinny pozostać operacyjne przez wstępny okres 6 miesięcy,*** z ***możliwością przedłużenia tak długo, jak długo ma miejsce stan zagrożenia zdrowia publicznego.***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) Wystąpienie wydarzenia, które odpowiada poważnym transgranicznym zagrożeniom zdrowia i może mieć wymiar ogólnounijny, powinno skutkować skoordynowanym podjęciem przez zainteresowane państwa członkowskie szczególnych działań kontrolnych lub wprowadzeniem środków ustalania kontaktów zakaźnych, w celu identyfikacji osób zakażonych i osób narażonych na ryzyko. Współpraca ta może wymagać wymiany – za pośrednictwem systemu – danych osobowych, w tym szczególnie chronionych danych związanych ze zdrowiem i informacji o potwierdzonych lub podejrzewanych zakażeniach u ludzi, której to wymiany dokonują bezpośrednio państwa członkowskie zaangażowane w środki ustalania kontaktów zakaźnych. Wymiana danych osobowych dotyczących zdrowia przez państwa członkowskie musi być zgodna z art. 9 ust. 2 lit. i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ([18]).	(20) Wystąpienie wydarzenia, które odpowiada poważnym transgranicznym zagrożeniom zdrowia i może mieć wymiar ogólnounijny, powinno skutkować skoordynowanym podjęciem przez zainteresowane ***lub potencjalnie zainteresowane*** państwa członkowskie szczególnych działań kontrolnych lub wprowadzeniem środków ustalania kontaktów zakaźnych, w celu identyfikacji osób zakażonych i osób narażonych na ryzyko. Współpraca ta może wymagać wymiany – za pośrednictwem systemu – danych osobowych, w tym szczególnie chronionych danych związanych ze zdrowiem i informacji o potwierdzonych lub podejrzewanych zakażeniach u ludzi, której to wymiany dokonują bezpośrednio państwa członkowskie zaangażowane w środki ustalania kontaktów zakaźnych. Wymiana danych osobowych dotyczących zdrowia przez państwa członkowskie musi być zgodna z art. 9 ust. 2 lit. i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ([18]).
([18]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).	([18]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) Należy wspierać współpracę z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie zdrowia publicznego. Szczególnie ważne jest zapewnienie wymiany informacji z WHO na temat środków wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia. Ta wzmocniona współpraca jest również konieczna, aby przyczynić się do zaangażowania UE w zwiększenie wsparcia dla systemów opieki zdrowotnej oraz zwiększenie gotowości i zdolności reagowania partnerów. Unia może skorzystać na zawieraniu umów o współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, w tym WHO, aby sprzyjać wymianie odpowiednich informacji z systemów monitorowania i ostrzegania o poważnych transgranicznych zagrożeniach zdrowia. W granicach kompetencji Unii takie umowy mogłyby obejmować – w odpowiednich przypadkach – udział takich państw trzecich lub organizacji międzynarodowych w odpowiednich sieciach nadzoru epidemiologicznego i monitorowania oraz w EWRS, a także wymianę dobrych praktyk w dziedzinie zdolności w zakresie gotowości i reagowania oraz ich planowania, oceny ryzyka dla zdrowia publicznego oraz współpracy w zakresie koordynacji reagowania, w tym działań badawczych w ramach reakcji.	(21) Należy wspierać współpracę z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie zdrowia publicznego. Szczególnie ważne jest zapewnienie wymiany informacji z WHO na temat środków wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia. Ta wzmocniona współpraca jest również konieczna, aby przyczynić się do zaangażowania UE w zwiększenie wsparcia dla systemów opieki zdrowotnej oraz zwiększenie gotowości i zdolności reagowania partnerów. Unia może skorzystać na zawieraniu umów o współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, w tym WHO, aby sprzyjać wymianie odpowiednich informacji z systemów monitorowania i ostrzegania o poważnych transgranicznych zagrożeniach zdrowia. W granicach kompetencji Unii takie umowy mogłyby obejmować – w odpowiednich przypadkach – udział takich państw trzecich lub organizacji międzynarodowych w odpowiednich sieciach nadzoru epidemiologicznego i monitorowania***, takich jak europejski system nadzoru (TESSy),*** oraz w EWRS, a także wymianę dobrych praktyk w dziedzinie zdolności w zakresie gotowości i reagowania oraz ich planowania, oceny ryzyka dla zdrowia publicznego oraz współpracy w zakresie koordynacji reagowania, w tym działań badawczych w ramach reakcji. ***Komisja i państwa członkowskie powinny aktywnie działać na rzecz ustanowienia ramowej konwencji WHO dotyczącej gotowości i reagowania w razie pandemii, która powinna określać zasady i priorytety w tym zakresie. Taka konwencja ramowa powinna ułatwić wdrożenie międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005) ([1a]) oraz sprzyjać udoskonaleniu międzynarodowych ram zdrowotnych i poprawie współpracy w odniesieniu do wczesnego wykrywania, zapobiegania, reagowania i odporności w przypadku przyszłych pandemii .***

([1a]) Międzynarodowe przepisy zdrowotne Światowej Organizacji Zdrowia (2005), wydanie trzecie dostępne pod adresem https://www.who.int/publications/i/item/9789241580496

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) ***Przetwarzanie*** danych osobowych do celów wykonania niniejszego rozporządzenia powinno być zgodne z ***rozporządzeniem (UE) 2016/679*** oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ([19]). W szczególności funkcjonowanie EWRS powinno przewidywać określone zabezpieczenia pozwalające na bezpieczną i zgodną z prawem wymianę danych osobowych do celów środków w zakresie ustalania kontaktów zakaźnych, wdrażanych przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym. W tym względzie EWRS obejmuje funkcję przekazywania wiadomości, w ramach której dane osobowe, w tym dane kontaktowe i dane dotyczące zdrowia, mogą być przekazywane właściwym organom zaangażowanym w środki w zakresie ustalania kontaktów zakaźnych.	(22) ***Ze względu na wrażliwy charakter danych dotyczących zdrowia państwa członkowskie Komisja i agencje unijne powinny gwarantować, że operacje przetwarzania danych są zgodne z zasadami ochrony danych przewidzianymi w art. 5 RODO. Przetwarzanie*** danych osobowych do celów wykonania niniejszego rozporządzenia powinno być zgodne z ***RODO*** oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ([19]). W szczególności funkcjonowanie EWRS powinno przewidywać określone zabezpieczenia pozwalające na bezpieczną i zgodną z prawem wymianę danych osobowych do celów środków w zakresie ustalania kontaktów zakaźnych, wdrażanych przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym. W tym względzie EWRS obejmuje funkcję przekazywania wiadomości, w ramach której dane osobowe, w tym dane kontaktowe i dane dotyczące zdrowia, mogą być przekazywane właściwym organom zaangażowanym w środki w zakresie ustalania kontaktów zakaźnych***. Należy ściśle przestrzegać rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 oraz wprowadzić odpowiednie techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa zgodnie z tym rozporządzeniem.***
([19]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).	([19]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(25) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy nadać Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do: wzorów, które mają być stosowane przy dostarczaniu informacji na temat planowania gotowości i reagowania; organizacji działań szkoleniowych dla pracowników opieki zdrowotnej i pracowników do spraw zdrowia publicznego; ustanawiania i aktualizacji wykazu chorób zakaźnych oraz powiązanych szczególnych problemów zdrowotnych podlegających ***sieci nadzoru epidemiologicznego oraz procedur*** funkcjonowania ***takiej*** sieci***; przyjmowania definicji przypadków dla tych chorób zakaźnych i szczególnych problemów zdrowotnych objętych siecią nadzoru epidemiologicznego oraz – w razie konieczności – dla innych poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia podlegających monitorowaniu doraźnemu; procedur funkcjonowania EWRS; funkcjonowania platformy nadzoru***; wyznaczania laboratoriów referencyjnych UE w celu zapewnienia wsparcia krajowym laboratoriom referencyjnym; procedur wymiany informacji na temat reagowania państw członkowskich oraz koordynacji tego reagowania; uznawania sytuacji za stan zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii oraz zakończenia takiego uznawania i procedur niezbędnych do zapewnienia, aby funkcjonowanie EWRS i przetwarzanie danych były zgodne z przepisami o ochronie danych.	(25) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy nadać Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do: wzorów, które mają być stosowane przy dostarczaniu informacji na temat planowania gotowości i reagowania; organizacji działań szkoleniowych dla pracowników opieki zdrowotnej i pracowników do spraw zdrowia publicznego; ustanawiania i aktualizacji wykazu chorób zakaźnych oraz powiązanych szczególnych problemów zdrowotnych podlegających ***procedurom*** funkcjonowania sieci nadzoru epidemiologicznego; wyznaczania laboratoriów referencyjnych UE w celu zapewnienia wsparcia krajowym ***i regionalnym*** laboratoriom referencyjnym; procedur wymiany informacji na temat reagowania państw członkowskich oraz koordynacji tego reagowania; uznawania sytuacji za stan zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii oraz zakończenia takiego uznawania i procedur niezbędnych do zapewnienia, aby funkcjonowanie EWRS i przetwarzanie danych były zgodne z przepisami o ochronie danych.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(28) W celu ustalenia stanu wdrożenia krajowych planów gotowości i ich spójności z planem unijnym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do procedur, norm i kryteriów dotyczących audytów mających na celu ocenę planowania gotowości i reagowania na szczeblu krajowym. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ([21]) W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.	(28) W celu ***uzupełnienia niektórych aspektów niniejszego rozporządzenia oraz*** ustalenia stanu wdrożenia krajowych ***i regionalnych*** planów gotowości i ich spójności z planem unijnym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do***: ustanawiania i aktualizacji wykazu chorób zakaźnych oraz powiązanych szczególnych problemów zdrowotnych podlegających sieci nadzoru epidemiologicznego; przyjmowania definicji przypadków dla tych chorób zakaźnych i szczególnych problemów zdrowotnych objętych siecią nadzoru epidemiologicznego oraz, w stosownych przypadkach, dla innych poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia podlegających monitorowaniu doraźnemu; wymogów niezbędnych do zapewnienia zgodności działania EWRS i przetwarzania danych z odpowiednimi rozporządzeniami; sporządzenia i aktualizacji wykazu odpowiednich danych dotyczących zdrowia, które mają być automatycznie gromadzone za pośrednictwem platformy cyfrowej, pod nadzorem człowieka; funkcjonowania platformy nadzoru; oraz*** procedur, norm i kryteriów dotyczących audytów mających na celu ocenę planowania gotowości i reagowania na szczeblu krajowym ***i regionalnym***. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ([21]) W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

([21]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

([21]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 28 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(28a) W odniesieniu do ustanawiania i aktualizacji wykazu chorób zakaźnych i powiązanych szczególnych problemów zdrowotnych podlegających sieci nadzoru epidemiologicznego oraz procedur funkcjonowania takiej sieci, przyjmowania definicji przypadków dla tych chorób zakaźnych i szczególnych kwestii zdrowotnych objętych siecią nadzoru epidemiologicznego oraz definicji przypadków, które mają być stosowane w monitorowaniu doraźnym, Komisja powinna przyjmować akty delegowane w trybie pilnym, jeżeli wymaga tego należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba związana z nasileniem lub nowym charakterem poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia lub z szybkością jego rozprzestrzeniania się w państwach członkowskich.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) wspólnego udzielania zamówień na medyczne środki przeciwdziałania;	c) wspólnego udzielania zamówień na medyczne środki przeciwdziałania***, zarządzania nimi i ich stosowania***;

Poprawka 254

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ca) planów badań i innowacji w stanach zagrożenia zdrowia, w tym sieci badań klinicznych i platform innowacji;

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera b a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(ba) sieci krajowych zapasów strategicznych i dostępnych medycznych środków przeciwdziałania;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. ***Wykonanie*** niniejszego rozporządzenia jest wspierane ze środków pochodzących z odpowiednich programów i instrumentów unijnych.	3. ***Zgodnie z podejściem „Jedno zdrowie" i zasadą „zdrowie we wszystkich politykach" wykonanie*** niniejszego rozporządzenia jest wspierane ze środków pochodzących z odpowiednich programów i instrumentów unijnych. ***Udoskonalone unijne ramy w zakresie zdrowia dotyczące poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia działają w synergii oraz w sposób komplementarny z innymi politykami i funduszami Unii, takimi jak działania realizowane w ramach Programu UE dla zdrowia, europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, programu „Horyzont Europa", programu „Cyfrowa Europa", rezerwy rescEU, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), instrumentu na rzecz wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych oraz Programu na rzecz jednolitego rynku.***

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie, aby w przypadku wystąpienia w przyszłości stanów zagrożenia zdrowia nie wstrzymywano wykrywania i leczenia innych poważnych chorób oraz podejmowania działań z zakresu ochrony zdrowia związanych z takimi chorobami.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3b. Wykonanie niniejszego rozporządzenia odbywa się w pełnym poszanowaniu godności oraz podstawowych praw i wolności jednostek.

Poprawka 243

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 1 – litera a – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(i) choroby zakaźne;	(i) choroby zakaźne***, w tym choroby odzwierzęce***;

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Niniejsze rozporządzenie dotyczy również nadzoru epidemiologicznego nad chorobami zakaźnymi oraz ***powiązanymi szczególnymi problemami zdrowotnymi***.	2. Niniejsze rozporządzenie dotyczy również nadzoru epidemiologicznego nad chorobami zakaźnymi***, monitorowania wpływu takich chorób na główne choroby niezakaźne*** oraz ***powiązane szczególne problemy zdrowotne, takie jak dotyczące zdrowia psychicznego, oraz skutków dla odroczonych badań przesiewowych, diagnostyki, monitorowania, leczenia i opieki w odniesieniu do innych chorób i schorzeń***.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Niniejsze rozporządzenie wspiera wdrażanie międzynarodowych przepisów zdrowotnych, ogranicza obciążenia administracyjne i powielanie zasobów oraz wspomaga eliminowanie luk ujawnionych przez pandemię COVID-19 w zakresie gotowości i reagowania na publiczne zagrożenia zdrowia oraz zapobiegania im.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. W wyjątkowych sytuacjach zagrożenia państwo członkowskie lub Komisja mogą zażądać koordynacji reagowania w ramach KBZ, o której mowa w art. 21, w odniesieniu do poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia innych niż zagrożenia, o których mowa w art. 2 ust. 1, jeżeli uznaje się, że wprowadzone uprzednio środki ochrony zdrowia publicznego okazały się niewystarczające do zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego.	4. W wyjątkowych sytuacjach zagrożenia państwo członkowskie lub Komisja mogą zażądać koordynacji reagowania w ramach KBZ, o której mowa w art. 21, w odniesieniu do poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia innych niż zagrożenia, o których mowa w art. 2 ust. 1, ***zwłaszcza w odniesieniu do głównych chorób niezakaźnych,*** jeżeli uznaje się, że wprowadzone uprzednio środki ochrony zdrowia publicznego okazały się niewystarczające do zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Komisja w porozumieniu z państwami członkowskimi zapewnia koordynację działań i wymianę informacji między mechanizmami i strukturami ustanowionymi na mocy niniejszego rozporządzenia a podobnymi mechanizmami i strukturami ustanowionymi na szczeblu Unii lub na mocy Traktatu Euratom, których działania są istotne dla planowania gotowości i reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia, ich monitorowania, wczesnego ostrzegania o nich oraz zwalczania tych zagrożeń.	5. Komisja w porozumieniu z państwami członkowskimi zapewnia koordynację działań i wymianę informacji między mechanizmami i strukturami ustanowionymi na mocy niniejszego rozporządzenia a podobnymi mechanizmami i strukturami ustanowionymi na szczeblu ***międzynarodowym, na szczeblu*** Unii lub na mocy Traktatu Euratom, których działania są istotne dla planowania gotowości i reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia, ich monitorowania, wczesnego ostrzegania o nich oraz zwalczania tych zagrożeń.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Państwa członkowskie zachowują prawo do utrzymania lub wprowadzania dodatkowych ustaleń, procedur i środków w swoich krajowych systemach w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, w tym ustaleń przewidzianych w istniejących lub przyszłych umowach lub konwencjach dwu- lub wielostronnych, pod warunkiem że takie dodatkowe ustalenia, procedury i środki nie utrudniają stosowania niniejszego rozporządzenia.	6. Państwa członkowskie zachowują prawo do utrzymania lub wprowadzania dodatkowych ustaleń, procedur i środków w swoich krajowych systemach w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, w tym ustaleń przewidzianych w istniejących lub przyszłych umowach lub konwencjach dwu- lub wielostronnych, pod warunkiem że takie dodatkowe ustalenia, procedury i środki nie utrudniają stosowania niniejszego rozporządzenia. ***Unia wzywa do opracowania ramowej konwencji WHO w sprawie gotowości i reagowania w razie pandemii. Konwencja ta powinna ułatwić wdrażanie międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005) ([1a]) i usunąć niedociągnięcia stwierdzone w nich podczas kryzysu związanego z COVID-19.***
	([1a]) Światowa Organizacja Zdrowia. Międzynarodowe przepisy zdrowotne (IHR, 2005) https://www.who.int/ihr/publications/9789241596664/en/

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6a. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie, w stosownych przypadkach, do właściwych organów, systemów i programów regionalnych w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem.

Poprawka 255

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	-1) „stan zagrożenia zdrowia publicznego" oznacza stan zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii uznany przez Komisję na podstawie opinii komitetu doradczego zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia;

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3) „ustalanie kontaktów zakaźnych" oznacza środki ***wprowadzane w*** celu ***wykrycia*** osób, które były narażone na działanie źródła poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia i u których występuje zagrożenie ***rozwinięcia się*** choroby lub u których ta choroba się rozwinęła, ręcznie lub z wykorzystaniem technologii;	3) „ustalanie kontaktów zakaźnych" oznacza środki ***mające na*** celu ***wykrycie, ocenę i zarządzanie względem*** osób, które były narażone na działanie źródła poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia i u których występuje zagrożenie ***zakażeniem lub przenoszeniem*** choroby ***zakaźnej*** lub u których ta choroba się rozwinęła, ręcznie lub z wykorzystaniem technologii***, wyłącznie w celu szybkiej identyfikacji potencjalnie nowo zakażonych osób, które mogły mieć kontakt ze stwierdzonymi przypadkami, z myślą o ograniczeniu dalszego przenoszenia choroby***;

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4) „nadzór epidemiologiczny" oznacza systematyczne gromadzenie, rejestrację, analizę, interpretację i upowszechnianie danych i analiz dotyczących chorób zakaźnych ***i powiązanych szczególnych problemów zdrowotnych***;	4) „nadzór epidemiologiczny" oznacza systematyczne gromadzenie, rejestrację, analizę, interpretację i upowszechnianie danych i analiz dotyczących chorób zakaźnych***, monitorowanie wpływu takich chorób na główne choroby niezakaźne, takie jak dotyczące zdrowia psychicznego, oraz na powiązane szczególne problemy zdrowotne***;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5a) podejście „Jedno zdrowie" oznacza podejście wielosektorowe, które uznaje, że zdrowie ludzkie jest powiązane ze zdrowiem zwierząt i ze środowiskiem, a działania mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom zdrowia muszą uwzględniać te trzy wymiary;

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5b) „zdrowie we wszystkich politykach" oznacza takie podejście do opracowywania, wdrażania i przeglądu polityk publicznych, niezależnie od sektora, które uwzględnia wpływ decyzji na zdrowie i które ma na celu osiągnięcie synergii oraz uniknięcie szkodliwego wpływu takich polityk na zdrowie w celu poprawy zdrowia ludności i równości w zakresie zdrowia;

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	7a) „główna choroba niezakaźna" oznacza chorobę określoną w art. 2 pkt 4a rozporządzenia (UE) [rozporządzenie w sprawie ECDC, proszę wstawić stosowne odniesienie];

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
8) „medyczny środek przeciwdziałania" oznacza produkty lecznicze stosowane u ludzi i wyroby medyczne zdefiniowane w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([23]) i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ([24]) lub inne towary lub usługi służące ***zapewnieniu*** gotowości i reagowania na poważne transgraniczne zagrożenie zdrowia.	8) „medyczny środek przeciwdziałania" oznacza produkty lecznicze stosowane u ludzi i wyroby medyczne zdefiniowane w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([23]) i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ([24]) lub inne towary lub usługi służące ***ułatwieniu diagnozy i leczenia w ramach zapewnienia*** gotowości i reagowania na poważne transgraniczne zagrożenie zdrowia.

([23]) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

([24]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	8a) „międzynarodowe przepisy zdrowotne" oznaczają Międzynarodowe przepisy zdrowotne przyjęte przez Światową Organizację Zdrowia w 2005 r.;

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	8b) „wyrób medyczny" oznacza zarówno wyrób medyczny zdefiniowany w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2017/745 w związku z art. 1 pkt 2 oraz art. 1 ust. 6 lit. a) tego rozporządzenia, jak i wyrób medyczny do diagnostyki in vitro zdefiniowany w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2017/746;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 8 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8c) „uprzywilejowane korytarze" oznaczają przejezdne i bezpieczne korytarze tranzytowe, które pozwalają utrzymać łańcuchy dostaw w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii w sytuacji pandemii poprzez zapewnienie swobodnego i bezpiecznego przepływu podstawowych towarów, medycznych środków przeciwdziałania i pracowników transgranicznych na rynku wewnętrznym, przy pełnym poszanowaniu art. 77 ust. 2 lit. e) TFUE.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Przedstawiciele odpowiednich agencji unijnych uczestniczą w posiedzeniach KBZ w charakterze obserwatorów.

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) koordynowanie w porozumieniu z Komisją działań państw członkowskich w zakresie planowania gotowości i reagowania zgodnie z art. 10;	b) koordynowanie w porozumieniu z Komisją ***i odpowiednimi agencjami unijnymi*** działań państw członkowskich w zakresie planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania zgodnie z art. 10;

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) koordynowanie w porozumieniu z Komisją przekazywania informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej oraz reagowania państw członkowskich na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia zgodnie art. 21;	c) koordynowanie w porozumieniu z Komisją ***i odpowiednimi agencjami unijnymi*** przekazywania informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej oraz reagowania państw członkowskich na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia zgodnie art. 21;

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 – litera d a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	da) przyjmowanie co roku programu działania w celu jasnego określenia jego priorytetów i celów na poziomie grupy roboczej wysokiego szczebla i technicznych grup roboczych.

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Przewodniczącym KBZ jest przedstawiciel Komisji. KBZ zbiera się w regularnych odstępach czasu, a w przypadku gdy sytuacja tego wymaga, na wniosek Komisji lub dowolnego państwa członkowskiego.	4. Przewodniczącym KBZ jest przedstawiciel Komisji ***bez prawa głosu***. KBZ zbiera się w regularnych odstępach czasu, a w przypadku gdy sytuacja tego wymaga, na wniosek Komisji lub dowolnego państwa członkowskiego.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5a. Członkowie KBZ i Komisja zapewniają wnikliwe konsultacje z odpowiednimi agencjami unijnymi, ekspertami w dziedzinie zdrowia publicznego, organizacjami międzynarodowymi i zainteresowanymi stronami, w tym pracownikami opieki zdrowotnej.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	7a. Parlament Europejski wyznacza przedstawicieli, którzy uczestniczą w posiedzeniach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia (KBZ) w charakterze obserwatorów.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	7b. Wykaz członków KBZ zarówno na szczeblu politycznym, jak i technicznym jest podawany do wiadomości publicznej na stronach internetowych Komisji i Rady. Członkowie Komitetu nie mogą mieć interesów finansowych ani innych interesów, które mogłyby wpłynąć na ich bezstronność. Działają oni niezależnie w interesie publicznym i składają co roku deklarację interesów finansowych. Wszelkie bezpośrednie korzyści, które mogą być związane z sektorem medycznym lub innym odpowiednim sektorem, wprowadza się do rejestru prowadzonego przez Komisję i podaje do publicznej wiadomości na żądanie.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 7 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	7c. Regulamin, wytyczne, porządki obrad i protokoły posiedzeń KBZ publikuje się na portalu internetowym Komisji.

Poprawka 256

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 7 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	7d. KBZ działa we współpracy z zarządem HERA ustanowionym na mocy decyzji Komisji z dnia 16 września 2021 r. ustanawiającej Urząd ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia oraz z Radą ds. Kryzysu Zdrowotnego, która ma zostać ustanowiona na mocy rozporządzenia Rady w sprawie ram środków służących zapewnieniu istotnych w kontekście kryzysu medycznych środków przeciwdziałania na wypadek stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii . Koordynacja między tymi organami zapewnia udział wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, w tym organizacji pracowników służby zdrowia, stowarzyszeń pacjentów oraz podmiotów z branży i podmiotami łańcucha dostaw posiadających uznane doświadczenie w dziedzinach związanych z KBZ, Radą ds. Kryzysu Zdrowotnego oraz z pracami HERA. Przepisy dotyczące konfliktu interesów i przejrzystości, przewidziane w ust. 7b i 7c, stosuje się również w odniesieniu do niniejszego ustępu. Komisja zaprasza przedstawiciela Parlamentu Europejskiego do pełnienia funkcji aktywnego członka Rady ds. Kryzysu Zdrowotnego.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Rozdział II – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
II PLANOWANIE GOTOWOŚCI I REAGOWANIA	II PLANOWANIE ***ZAPOBIEGANIA,*** GOTOWOŚCI I REAGOWANIA

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Unijny plan gotowości i reagowania	Unijny plan ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi agencjami unijnymi, opracowuje unijny plan na wypadek kryzysu zdrowotnego i pandemii („unijny plan gotowości i reagowania") w celu promowania skutecznego i skoordynowanego reagowania na transgraniczne zagrożenia zdrowia na poziomie Unii.	1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi agencjami unijnymi ***oraz z uwzględnieniem ram WHO***, opracowuje unijny plan na wypadek kryzysu zdrowotnego i pandemii („unijny plan ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania") w celu promowania skutecznego i skoordynowanego reagowania na transgraniczne zagrożenia zdrowia na poziomie Unii.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Unijny plan gotowości i reagowania uzupełnia krajowe plany gotowości i reagowania ustanowione zgodnie z art. 6.	2. Unijny plan ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania uzupełnia krajowe plany gotowości i reagowania ustanowione zgodnie z art. 6.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Unijny plan gotowości i reagowania obejmuje, w szczególności, ustalenia dotyczące zarządzania, zdolności i zasobów w odniesieniu do:	3. Unijny plan ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania obejmuje, w szczególności, ustalenia dotyczące zarządzania, zdolności i zasobów w odniesieniu do:

Poprawka 257

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 3 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) terminowej współpracy między Komisją, państwami członkowskimi ***i*** agencjami unijnymi;	a) terminowej współpracy między Komisją, państwami członkowskimi ***oraz*** agencjami ***i organami*** unijnymi;

Poprawka 258

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) bezpiecznej wymiany informacji między Komisją, agencjami unijnymi ***i*** państwami członkowskimi;	b) bezpiecznej wymiany informacji między Komisją, agencjami ***i organami*** unijnymi ***oraz*** państwami członkowskimi;

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) nadzoru epidemiologicznego i monitorowania;	c) nadzoru epidemiologicznego i monitorowania ***oraz wpływu chorób zakaźnych na główne choroby niezakaźne***;

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
e) przekazywania informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej;	e) przekazywania informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej ***skierowanych do pracowników opieki zdrowotnej oraz obywateli***;

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(fa) mapowania mocy produkcyjnych w zakresie produktów medycznych dla całej Unii;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera f b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(fb) ustanowienia unijnych zapasów produktów leczniczych, medycznych środków przeciwdziałania i środków ochrony indywidualnej w ramach mechanizmu rezerwy kryzysowej rescEU;

Poprawka 259

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera f c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fc) wdrożenia postanowień planu odnoszących się do aspektów badań i innowacji w sytuacjach nadzwyczajnych;

Poprawka 80

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera g a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ga) kryteriów uruchamiania i kończenia działań;

Poprawka 81

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera g b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	gb) zapewnienia, aby podczas kryzysów zdrowotnych zachowano ciągłość usług opieki zdrowotnej, w tym badań przesiewowych, diagnostyki, monitorowania, leczenia i opieki w odniesieniu do innych chorób i schorzeń;

Poprawka 82

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera g c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	gc) zapewnienia inkluzywnego charakteru krajowych systemów opieki zdrowotnej oraz równego dostępu do świadczeń zdrowotnych i powiązanych usług, a także umożliwienia niezwłocznego leczenia wysokiej jakości;

Poprawka 83

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera g d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	gd) odpowiedniego i stosownego do potrzeb poziomu zatrudnienia;

Poprawka 84

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera g e (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ge) monitorowania, czy przewidziano odpowiednie oceny ryzyka, plany gotowości i szkolenia dla pracowników opieki zdrowotnej i opieki społecznej.

Poprawka 85

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Unijny plan gotowości i reagowania obejmuje międzyregionalne ***elementy*** gotowości w celu ustanowienia spójnych, wielosektorowych, transgranicznych środków ochrony zdrowia publicznego – w szczególności z uwzględnieniem zdolności w zakresie badań, ustalania kontaktów zakaźnych, laboratoriów – oraz specjalistycznego leczenia lub intensywnej opieki medycznej w sąsiednich regionach. Plany te obejmują środki gotowości i reagowania na sytuację obywateli, którzy są bardziej zagrożeni.	4. Unijny plan ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania obejmuje ***transgraniczne i*** międzyregionalne ***plany*** gotowości w celu ustanowienia spójnych, wielosektorowych, transgranicznych środków ochrony zdrowia publicznego – w szczególności z uwzględnieniem zdolności w zakresie badań, ustalania kontaktów zakaźnych, laboratoriów***, szkoleń dla pracowników opieki zdrowotnej*** – oraz specjalistycznego leczenia lub intensywnej opieki medycznej w sąsiednich regionach. Plany te obejmują środki gotowości i reagowania na sytuację obywateli, którzy są bardziej zagrożeni.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	4a. Unijny plan gotowości i reagowania przewiduje również środki zapewniające normalne funkcjonowanie jednolitego rynku w przypadku wystąpienia poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.

Poprawka 87

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Aby zapewnić wdrożenie unijnego planu gotowości i reagowania, Komisja wraz z państwami członkowskimi przeprowadza testy warunków skrajnych, ćwiczenia oraz przeglądy w trakcie realizacji działania i po jego zakończeniu oraz – w razie potrzeby – aktualizuje ten plan.	5. Aby zapewnić wdrożenie unijnego planu ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania, Komisja wraz z państwami członkowskimi przeprowadza testy warunków skrajnych, ćwiczenia oraz przeglądy w trakcie realizacji działania i po jego zakończeniu oraz – w razie potrzeby – aktualizuje ten plan. ***W planie zapobiegania, gotowości i reagowania uwzględnia się dane dotyczące systemów opieki zdrowotnej oraz odpowiednie dane zebrane na szczeblu krajowym lub regionalnym.***

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5a. Aby zareagować na stany zagrożenia zdrowia publicznego, Komisja Europejska może wydać zalecenia w oparciu o dane dotyczące unijnych systemów opieki zdrowotnej, na temat minimalnych niezbędnych zasobów (m.in. w odniesieniu do ludności każdego państwa członkowskiego, aby zapewnić podstawową powszechną opiekę zdrowotną odpowiedniej jakości), w tym na temat możliwości łączenia zasobów na poziomie Unii.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5b. Przeglądy i wynikające z nich korekty planu publikuje się w celu zwiększenia przejrzystości procesu tworzenia planów zapobiegania, gotowości i reagowania.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Krajowe plany gotowości i reagowania	Krajowe plany ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania

Poprawki 91 i 260

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Przy przygotowywaniu krajowych planów gotowości i reagowania każde państwo członkowskie koordynuje swoje działania z Komisją w celu osiągnięcia spójności z unijnym planem gotowości i reagowania, ***a także*** niezwłocznie informuje Komisję i KBZ o wszelkich istotnych zmianach planu krajowego.	1. Przy przygotowywaniu krajowych planów ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania każde państwo członkowskie ***konsultuje się z organizacjami pacjentów, organizacjami pracowników opieki zdrowotnej, podmiotami z przemysłu i łańcucha dostaw oraz krajowymi partnerami społecznymi,*** koordynuje swoje działania z Komisją – ***zwłaszcza z HERA*** – w celu osiągnięcia spójności z unijnym planem ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania, ***który jest zgodny z ustaleniami dotyczącymi zarządzania, zdolności i zasobów, o których mowa w art. 5 ust. 3, w tym w odniesieniu do krajowych wymogów w zakresie gromadzenia zasobów i zarządzania unijnymi rezerwami strategicznymi, i*** niezwłocznie informuje Komisję, ***HCB*** i KBZ o wszelkich istotnych zmianach planu krajowego.

Poprawka 92

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Krajowe plany zapobiegania, gotowości i reagowania obejmują ustalenia dotyczące zarządzania oraz informacje na temat zdolności i zasobów, o których mowa w art. 5 ust. 3.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 93

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Sprawozdawczość w zakresie planowania gotowości i reagowania	Sprawozdawczość w zakresie planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania

Poprawki 94 i 261

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. ***Do końca listopada 2021 r.***, a następnie co 2 lata państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie na temat planowania i wdrażania gotowości i reagowania na szczeblu krajowym.	1. ***W ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia***, a następnie co 2 lata państwa członkowskie przekazują Komisji ***oraz odpowiednim agencjom i organom unijnym zaktualizowane*** sprawozdanie na temat planowania i wdrażania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania na szczeblu krajowym ***oraz, w stosownych przypadkach, na szczeblach regionalnym i transgranicznym***.

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Sprawozdanie to obejmuje następujące elementy:	Sprawozdanie to ***jest zwięzłe, oparte na wspólnych wskaźnikach i zawiera przegląd działań wdrożonych w państwach członkowskich oraz*** obejmuje następujące elementy:

Poprawka 96

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) wskazanie i aktualizację stanu wdrożenia norm dotyczących zdolności w zakresie planowania gotowości i reagowania określonych na szczeblu krajowym dla sektora zdrowia, w brzmieniu przedłożonym WHO zgodnie z IHR;	a) wskazanie i aktualizację stanu wdrożenia norm dotyczących zdolności w zakresie planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania określonych na szczeblu krajowym ***i, w stosownych przypadkach, regionalnym*** dla sektora zdrowia, w brzmieniu przedłożonym WHO zgodnie z IHR;

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(aa) opis środków lub ustaleń mających zapewnić interoperacyjność między sektorem zdrowia i innymi sektorami, które są krytyczne w czasie stanu zagrożenia;

Poprawka 98

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera a b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(ab) opis planów ciągłości działania, środków lub ustaleń mających zapewnić ciągłość świadczenia usług i dostarczania produktów o krytycznym znaczeniu;

Poprawka 99

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) ***elementy*** gotowości na wypadek ***stanu zagrożenia***, w szczególności:	b) ***aktualizację, w razie potrzeby, elementów zapobiegania stanowi zagrożenia oraz*** gotowości ***i reagowania*** na wypadek ***jego wystąpienia***, w szczególności:

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera b – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(i) zarządzanie: w tym krajowe polityki i przepisy, które uwzględniają gotowość na wypadek stanu zagrożenia; plany gotowości na wypadek stanu zagrożenia, reagowania na niego i odbudowy; mechanizmy koordynacji;	(i) zarządzanie: w tym krajowe***, i, w stosownych przypadkach, regionalne*** polityki i przepisy, które uwzględniają ***zapobieganie i*** gotowość na wypadek stanu zagrożenia; plany ***zapobiegania,*** gotowości na wypadek stanu zagrożenia, reagowania na niego i odbudowy; mechanizmy koordynacji ***na szczeblu krajowym oraz, w stosownych przypadkach, regionalnym i transgranicznym; ciągłość krytycznej długoterminowej opieki zdrowotnej;***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 101

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera b – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(ii) zdolności: w tym oceny ryzyka i zdolności do określenia priorytetów w zakresie gotowości na wypadek stanu zagrożenia; nadzór i wczesne ostrzeganie, zarządzanie informacjami; dostęp do usług diagnostycznych w czasie stanu zagrożenia; ***podstawowa*** i ***bezpieczna*** służba zdrowia i służby ratunkowe ***uwzględniające*** aspekt płci; przekazywanie informacji o ryzyku; rozwój badań i oceny w celu informowania o gotowości na wypadek stanu zagrożenia i przyspieszenia tej gotowości;	(ii) zdolności: w tym oceny ryzyka i zdolności do określenia priorytetów w zakresie gotowości na wypadek stanu zagrożenia; nadzór i wczesne ostrzeganie, zarządzanie informacjami; ***zdolności do wytwarzania produktów leczniczych; zapasy medycznych środków przeciwdziałania, w tym środków ochrony indywidualnej najwyższej jakości; równy*** dostęp do usług ***i narzędzi*** diagnostycznych ***oraz produktów medycznych*** w czasie stanu zagrożenia; ***informacje istotne dla rynku wewnętrznego i unijnych rezerw strategicznych produktów medycznych;*** służba zdrowia i służby ratunkowe***, które są równe, wysokiej jakości, podstawowe i bezpieczne oraz uwzględniają*** aspekt płci ***i potrzeby bardziej zagrożonej ludności; ciągłość badań przesiewowych, diagnostyki, monitorowania oraz leczenia i opieki w odniesieniu do innych chorób i schorzeń, w szczególności krytycznej długoterminowej opieki zdrowotnej***; przekazywanie informacji o ryzyku; rozwój badań i oceny w celu informowania o gotowości na wypadek stanu zagrożenia i przyspieszenia tej gotowości;

Poprawka 102

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera b – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(iii) zasoby: w tym środki finansowe na gotowość na wypadek stanu zagrożenia i finansowanie awaryjne na potrzeby reagowania; mechanizmy logistyczne i podstawowe dostawy na potrzeby zdrowia; a także ***specjalne***, ***przeszkolone*** i ***wyposażone zasoby ludzkie*** na wypadek stanu zagrożenia; oraz	(iii) zasoby: w tym środki finansowe na gotowość na wypadek stanu zagrożenia i finansowanie awaryjne na potrzeby reagowania; mechanizmy logistyczne i podstawowe dostawy na potrzeby zdrowia; ***środki mające zapewnić ciągłość krytycznej długoterminowej opieki zdrowotnej;*** a także ***usługi opieki zdrowotnej i opieki społecznej dysponujące odpowiednią liczbą specjalnych***, ***przeszkolonych*** i ***wyposażonych zasobów ludzkich*** na wypadek stanu zagrożenia;

Poprawka 103

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera b – podpunkt iii a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(iiia) zapasy strategiczne: każde państwo członkowskie przekazuje informacje o liczbie i dostępności medycznych środków przeciwdziałania i innych niezbędnych produktów leczniczych i wyrobów medycznych o krytycznym znaczeniu służących zwalczaniu zagrożeń określonych w art. 2 ust. 1, a także informacje o możliwościach w zakresie ich przechowywania i magazynowania. Aby zwiększyć zdolność reagowania, magazynowanie odbywa się w obiektach i ośrodkach położonych najbliżej skupisk ludności i najłatwiej dla nich dostępnych, które spełniają niezbędne wymogi, aby świadczyć taką usługę zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do produktów leczniczych, wyrobów medycznych ([1b]) i innych medycznych środków przeciwdziałania; jednocześnie zapewnia się dostępność tych produktów dla osób w regionach oddalonych, wiejskich i najbardziej oddalonych; oraz

([1b]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

Poprawka 104

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(ca) konsultacje z odnośnymi partnerami, które przeprowadzono w celu zapewnienia, aby oceny ryzyka, plany zapobiegania, gotowości i reagowania oraz ich wdrażanie były przedmiotem szerokiego konsensusu i poparcia oraz były zgodne z obowiązującymi przepisami prawa pracy i układami zbiorowymi;

Poprawka 105

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 2 – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(cb) braki stwierdzone podczas wdrażania oraz niezbędne działania, które państwa członkowskie podejmą w celu poprawy gotowości i zdolności reagowania.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 106

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Sprawozdanie zawiera, ***w stosownych przypadkach, międzyregionalne elementy*** gotowości i ***reagowania zgodnie*** z ***planami unijnymi i krajowymi***, ***obejmujące*** w ***szczególności istniejące zdolności***, ***zasoby*** i mechanizmy koordynacji w ***sąsiednich regionach***.	***W przypadku państw członkowskich mających wspólną granicę lądową*** z ***co najmniej jednym innym państwem członkowskim*** sprawozdanie zawiera ***transgraniczne***, ***międzyregionalne i międzysektorowe plany zapobiegania,*** gotowości i ***reagowania*** z ***sąsiednimi regionami***, ***w tym mechanizmy koordynacji wszystkich elementów wymienionych*** w ***lit. a), b) i c)***, ***transgraniczne szkolenia i wymianę najlepszych praktyk dla pracowników opieki zdrowotnej*** i ***pracowników do spraw zdrowia publicznego oraz*** mechanizmy koordynacji ***przenoszenia pacjentów. Podmioty unijne lub krajowe, które zajmują się gromadzeniem zapasów produktów medycznych, współpracują z Komisją i państwami członkowskimi w obszarze sprawozdawczości dotyczącej dostępnych zapasów i zapasów uwzględnionych zarówno w unijnym, jak i krajowym planowaniu gotowości i reagowania.***

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Sprawozdanie zawiera również, w miarę możliwości, informacje na temat wpływu chorób zakaźnych na główne choroby niezakaźne.

Poprawka 108

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 1 – akapit 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Do sprawozdania dołącza się najnowszą dostępną wersję planów zapobiegania, gotowości i reagowania.

Poprawka 262

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 2 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Komisja udostępnia KBZ informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 w sprawozdaniu przygotowywanym co 2 lata we współpracy z ECDC i innymi właściwymi agencjami i organami unijnymi.	2. Komisja udostępnia KBZ informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 w sprawozdaniu przygotowywanym co 2 lata we współpracy z ECDC i innymi właściwymi agencjami i organami unijnymi. ***Do celów sporządzenia sprawozdania HERA ocenia dostępność medycznych środków przeciwdziałania na wypadek stanu zagrożenia zdrowia publicznego, zdolności produkcyjne i istniejące zapasy takich środków przeciwdziałania, a także ryzyko zakłóceń w łańcuchach dostaw w ramach krajowego planowania gotowości i reagowania, z uwzględnieniem informacji uzyskanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) …/… [Dz. U.: proszę wstawić numer rozporządzenia w sprawie EMA [ISC/2020/12532]], w szczególności jego art. XX [numery artykułów do potwierdzenia po przyjęciu], dotyczących monitorowania i ograniczania niedoborów produktów leczniczych i wyrobów medycznych o krytycznym znaczeniu oraz wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro.***

Poprawka 109

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7 – ustęp 2 – akapit 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Zalecenia zawarte w sprawozdaniu są publikowane na ***stronie internetowej*** Komisji.	Zalecenia zawarte w sprawozdaniu są publikowane na ***stronach internetowych*** Komisji ***i ECDC***.

Poprawka 110

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Audyty w zakresie planowania gotowości i reagowania	Audyty w zakresie planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 111

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Co ***3*** lata ECDC przeprowadza w państwach członkowskich audyty mające na celu ustalenie stanu wdrożenia planów krajowych i ich spójności z planem unijnym. Takie audyty realizowane są ***wraz*** z odpowiednimi agencjami unijnymi w celu oceny planowania gotowości i reagowania na szczeblu krajowym w odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1.	1. Co ***2*** lata ECDC przeprowadza w państwach członkowskich audyty mające na celu ustalenie stanu wdrożenia planów krajowych i ich spójności z planem unijnym. Takie audyty ***opierają się na zestawie uzgodnionych wskaźników i*** realizowane są ***we współpracy*** z odpowiednimi agencjami unijnymi w celu oceny planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania na szczeblu krajowym w odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1.

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 2 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. ***Państwa*** członkowskie ***przedstawiają*** plan działania uwzględniający proponowane zalecenia z audytu oraz odpowiednie działania naprawcze i cele pośrednie.	2. ***W przypadku gdy podczas audytu stwierdzone zostaną braki, państwo*** członkowskie***, w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wyników audytu, przedstawia*** plan działania uwzględniający proponowane zalecenia z audytu oraz ***opisujący*** odpowiednie działania naprawcze i cele pośrednie.

Poprawka 113

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 8 – ustęp 2 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Jeżeli dane państwo członkowskie podejmuje decyzję, aby nie zastosować się do zalecenia, podaje powody takiej decyzji.

Poprawka 114

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Sprawozdanie Komisji na temat planowania gotowości	Sprawozdanie Komisji na temat planowania ***zapobiegania i*** gotowości

Poprawka 115

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 oraz wyników audytów, o których mowa w art. 8, Komisja do lipca 2022 r., a następnie co 2 lata, przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat aktualnej sytuacji i postępów w planowaniu gotowości i reagowania na szczeblu Unii.	1. Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 oraz wyników audytów, o których mowa w art. 8, Komisja do lipca 2022 r., a następnie co 2 lata, przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat aktualnej sytuacji i postępów w planowaniu ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania na szczeblu Unii.

Poprawka 116

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Sprawozdanie Komisji obejmuje stan planowania transgranicznej gotowości i reagowania w sąsiadujących regionach.

Poprawka 117

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja może przyjmować zalecenia dotyczące planowania gotowości i reagowania skierowane do państw członkowskich.	2. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja może przyjmować zalecenia dotyczące planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania skierowane do państw członkowskich. ***Zalecenia te mogą obejmować między innymi minimalne zasoby potrzebne do reagowania na stany zagrożenia zdrowia publicznego, w tym w odniesieniu do wielkości populacji, i są opracowywane na podstawie dobrych praktyk i ocen polityki.***

Poprawka 118

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – tytuł

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Koordynacja planowania gotowości i reagowania w ramach KBZ	Koordynacja planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania w ramach KBZ

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawki 119 i 263

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Komisja i państwa członkowskie współpracują w ramach KBZ w celu koordynacji wysiłków na rzecz rozwijania, wzmacniania i utrzymania swoich zdolności monitorowania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, wczesnego ostrzegania o nich oraz oceny poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia i reagowania na nie.	1. Komisja***, odpowiednie agencje*** i ***organy unijne, w tym HERA, a także*** państwa członkowskie współpracują w ramach KBZ w celu koordynacji wysiłków na rzecz rozwijania, wzmacniania i utrzymania swoich zdolności monitorowania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia***, zapobiegania im***, wczesnego ostrzegania o nich oraz oceny poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia i reagowania na nie.

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) dzielenie się najlepszymi praktykami i doświadczeniami w dziedzinie planowania gotowości i reagowania;	a) dzielenie się najlepszymi praktykami i doświadczeniami w dziedzinie planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania;

Poprawka 121

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) wspieranie interoperacyjności krajowego planowania gotowości oraz międzysektorowego wymiaru planowania gotowości i reagowania na szczeblu Unii;	b) wspieranie interoperacyjności krajowego planowania ***zapobiegania i*** gotowości oraz międzysektorowego wymiaru planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania na szczeblu Unii;

Poprawka 122

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
e) monitorowanie postępów, określanie luk i działań mających na celu wzmocnienie planowania gotowości i reagowania, w tym w dziedzinie badań naukowych, na szczeblu krajowym i unijnym.	e) monitorowanie postępów, określanie luk i działań mających na celu wzmocnienie planowania ***zapobiegania,*** gotowości i reagowania, w tym w dziedzinie badań naukowych, na szczeblu ***regionalnym,*** krajowym i unijnym.

Poprawka 123

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Komisja i państwa członkowskie prowadzą w stosownych przypadkach dialog z zainteresowanymi stronami, w tym z organizacjami pracowników sektora zdrowia i opieki, zainteresowanymi stronami z przemysłu i łańcucha dostaw oraz organizacjami pacjentów. Dialog ten obejmuje regularną wymianę informacji między organami administracji, przemysłem i odpowiednimi podmiotami w łańcuchu dostaw produktów farmaceutycznych, by móc wskazywać spodziewane ograniczenia podaży i dzięki temu umożliwić lepszą koordynację, rozwój synergii i odpowiednie reakcje;

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Komisja może organizować działania szkoleniowe dla pracowników opieki zdrowotnej i pracowników do spraw zdrowia publicznego w państwach członkowskich, w tym w odniesieniu do zdolności w zakresie gotowości na podstawie Międzynarodowych przepisów zdrowotnych.	1. Komisja może organizować działania szkoleniowe ***przy wsparciu odpowiednich agencji unijnych, w ścisłej współpracy ze stowarzyszeniami medycznymi i organizacjami pacjentów, przeznaczone*** dla pracowników opieki zdrowotnej i ***pomocy społecznej oraz*** pracowników do spraw zdrowia publicznego w państwach członkowskich***, zwłaszcza szkolenia interdyscyplinarne „Jedno zdrowie”,*** w tym w odniesieniu do zdolności w zakresie gotowości na podstawie Międzynarodowych przepisów zdrowotnych.

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Komisja organizuje te działania we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.	Komisja organizuje te działania we współpracy z zainteresowanymi ***lub potencjalnie zainteresowanymi*** państwami członkowskimi***, w miarę możliwości w porozumieniu z WHO, by uniknąć powielania działań, w tym zdolności do gotowości w ramach Międzynarodowych przepisów zdrowotnych***.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	W regionach transgranicznych wspiera się wspólne szkolenia transgraniczne i wymianę najlepszych praktyk dla pracowników opieki zdrowotnej i pracowników do spraw zdrowia publicznego oraz wprowadza się obowiązek dobrej znajomości systemów zdrowia publicznego.

Poprawka 127

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Komisja wykorzystuje pełen potencjał uczenia się na odległość, by zwiększyć liczbę uczestników szkoleń.

Poprawka 128

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Działania szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, mają na celu zapewnienie pracownikom, o których mowa w tym ustępie, wiedzy i umiejętności niezbędnych w szczególności do opracowywania i wdrażania krajowych planów gotowości, o których mowa w art. 6, oraz do realizacji działań mających na celu zwiększenie gotowości na sytuacje kryzysowe i zdolności w zakresie nadzoru, w tym wykorzystanie narzędzi cyfrowych.	2. Działania szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, mają na celu zapewnienie pracownikom, o których mowa w tym ustępie, wiedzy i umiejętności niezbędnych w szczególności do opracowywania i wdrażania krajowych planów gotowości, o których mowa w art. 6, oraz do realizacji działań mających na celu zwiększenie gotowości na sytuacje kryzysowe i zdolności w zakresie nadzoru, w tym wykorzystanie narzędzi cyfrowych***, a także zapewnienie ciągłości krytycznych usług długoterminowej opieki zdrowotnej i spójności z podejściem „Jedno zdrowie”***.

Poprawka 129

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Działania szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, mogą być dostępne dla pracowników właściwych organów państw trzecich i można je organizować poza terytorium Unii.	3. Działania szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, mogą być dostępne dla pracowników właściwych organów państw trzecich i można je organizować poza terytorium Unii***, w miarę możliwości w koordynacji z działaniami ECDC w tej dziedzinie***.

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 11 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, może wspierać organizowanie programów wymiany pracowników opieki zdrowotnej i pracowników do spraw zdrowia publicznego między dwoma państwami członkowskimi lub większą ich liczbą oraz czasowego oddelegowania personelu z jednego państwa członkowskiego do drugiego.	5. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, może wspierać organizowanie programów wymiany pracowników opieki zdrowotnej i pracowników do spraw zdrowia publicznego między dwoma państwami członkowskimi lub większą ich liczbą oraz czasowego oddelegowania personelu z jednego państwa członkowskiego do drugiego. ***Organizując te programy, uwzględnia się wkład branżowych organizacji ochrony zdrowia w każdym z państw członkowskich.***

Poprawki 131 i 264

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Komisja i każde państwo członkowskie***, które sobie tego życzy, mogą brać udział*** w procedurze wspólnego udzielania zamówień prowadzonej na podstawie art. 165 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([29]) w celu zakupu z wyprzedzeniem medycznych środków przeciwdziałania w odniesieniu do poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.	1. Komisja***, a w szczególności HERA,*** i każde państwo członkowskie ***mogą brać udział jako strony zamawiające*** w procedurze wspólnego udzielania zamówień prowadzonej na podstawie art. 165 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([29]) w celu zakupu z wyprzedzeniem***, w rozsądnym terminie,*** medycznych środków przeciwdziałania w odniesieniu do poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.
([29]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).	([29]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Poprawka 132

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) uczestnictwo w procedurze wspólnego udzielania zamówień jest otwarte dla wszystkich państw członkowskich, państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) i krajów kandydujących do Unii zgodnie z art. 165 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046;	a) uczestnictwo w procedurze wspólnego udzielania zamówień jest otwarte dla wszystkich państw członkowskich, państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), krajów kandydujących do Unii zgodnie z art. 165 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 ***oraz Księstwa Andory, Księstwa Monako, Republiki San Marino i Państwa Watykańskiego***;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 133

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) państwa ***członkowskie, państwa EFTA i kraje kandydujące do Unii*** uczestniczące we wspólnym udzielaniu zamówień zamawiają dane medyczne środki przeciwdziałania za pośrednictwem tej procedury, a nie za pośrednictwem innych kanałów, i nie prowadzą równoległych procesów negocjacyjnych dotyczących danego produktu;	c) państwa uczestniczące we wspólnym udzielaniu zamówień zamawiają dane medyczne środki przeciwdziałania za pośrednictwem tej procedury, a nie za pośrednictwem innych kanałów, i nie prowadzą ***od tego momentu*** równoległych procesów negocjacyjnych dotyczących danego produktu; ***państwa prowadzące od tego momentu równoległe procesy negocjacyjne wyklucza się z grupy krajów uczestniczących, niezależnie od tego, czy proces taki doprowadzono do etapu podpisania;***

Poprawka 134

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ca) we wspólnym udzielaniu zamówień określa się jednoznacznie etapy procedury, zakres, specyfikację istotnych warunków zamówienia i terminy oraz wymaga się od wszystkich stron wywiązywania się z jasnych zobowiązań, w tym od producentów – dostarczenia uzgodnionych ilości produkcji, a od organów administracji – nabycia uzgodnionych zarezerwowane ilości; ujawnia się dokładne ilości zamówione przez każde państwo uczestniczące i dostarczone do niego oraz szczegółowe informacje o zobowiązaniach;

Poprawka 135

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	cb) do wszystkich działań dotyczących wspólnego udzielania zamówień i związanych z nimi umów zakupu zastosowanie ma wysoki stopień przejrzystości; Europejski Trybunał Obrachunkowy ma pełen dostęp do wszystkich istotnych dokumentów, by móc prowadzić dokładne coroczne kontrole podpisanych umów i inwestycji publicznych;

Poprawka 136

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera c c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	cc) we wspólnym udzielaniu zamówień w procesie oceny ofert oprócz kosztów analizuje się również kryteria jakościowe; kryteria takie obejmują na przykład zdolność producenta do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw podczas kryzysu zdrowotnego;

Poprawka 137

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera c d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	cd) wspólne udzielanie zamówień odbywa się tak, by zwiększyć siłę nabywczą państw uczestniczących, poprawić bezpieczeństwo dostaw medycznych środków przeciwdziałania poważnym transgranicznym zagrożeniom zdrowia i zapewnić równy dostęp do tych środków;

Poprawka 265

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ea) w przypadku wspólnego udzielania zamówień na podstawie art. 7 rozporządzenia Rady w sprawie ram środków służących zapewnieniu istotnych w kontekście kryzysu medycznych środków przeciwdziałania na wypadek stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii [ISC/2020/12524] Komisja ma prawo wymagać uzyskania licencji, na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach, obejmującej prawa własności intelektualnej i wiedzy eksperckiej odnoszące się do takich środków przeciwdziałania, jeżeli podmiot gospodarczy zaniecha działań rozwojowych lub nie jest w stanie zapewnić wystarczającej i terminowej realizacji takich środków przeciwdziałania na uzgodnionych warunkach. Dalsze warunki i procedury związane z korzystaniem z tego prawa mogą zostać określone w szczegółowych umowach z podmiotami gospodarczymi;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 266

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 2 – litera e b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	eb) w celu zapewnienia przejrzystości w odniesieniu do wydatkowania środków publicznych, w przypadku wspólnego udzielania zamówień na podstawie art. 7 rozporządzenia Rady w sprawie ram środków służących zapewnieniu istotnych w kontekście kryzysu medycznych środków przeciwdziałania na wypadek stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii [ISC/2020/12524] Komisja w odpowiednim czasie udostępnia publicznie zamówienia i umowy zawarte z podmiotami gospodarczymi, określające co najmniej:
	(i) terminarz dostaw towaru lub usługi;
	(ii) warunki zobowiązań i odszkodowań;
	(iii) w stosownych przypadkach liczbę miejsc produkcji.

Poprawka 138

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Komisja, w porozumieniu z państwami członkowskimi, zapewnia koordynację i wymianę informacji między podmiotami organizującymi wszelkie działania, w tym między innymi procedury wspólnego udzielania zamówień, gromadzenie zapasów i darowizny medycznych środków przeciwdziałania w ramach różnych mechanizmów ustanowionych na poziomie Unii, w szczególności w ramach:	3. Komisja, w porozumieniu z państwami członkowskimi, zapewnia koordynację i wymianę informacji między podmiotami organizującymi wszelkie działania ***i uczestniczącymi w nich***, w tym między innymi procedury wspólnego udzielania zamówień, ***rozwój,*** gromadzenie zapasów ***w obiektach spełniających wymogi prawne dotyczące medycznych środków przeciwdziałania oraz położonych jak najbliżej jak największej liczby obszarów gęsto zamieszkanych i jak najbardziej dostępnych z tych obszarów, bez szkody dla dostarczania tych produktów mieszkańcom regionów oddalonych, wiejskich i peryferyjnych, a także*** darowizny medycznych środków przeciwdziałania ***dla państw o niskich i średnich dochodach,*** w ramach różnych mechanizmów ustanowionych na poziomie Unii, w szczególności w ramach:

Poprawka 139

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) gromadzenia zapasów na podstawie rescEU, o którym mowa w art. ***12*** decyzji nr 1313/2013/UE;	a) gromadzenia zapasów na podstawie rescEU, o którym mowa w art. ***23*** decyzji nr 1313/2013/UE;

Poprawki 140 i 267

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) innych instrumentów wspierających badania biomedyczne i rozwój biomedyczny na poziomie Unii w celu zwiększenia zdolności i gotowości do reagowania na transgraniczne zagrożenia i stany zagrożenia.	f) innych ***programów i*** instrumentów wspierających badania biomedyczne i rozwój biomedyczny na poziomie Unii w celu zwiększenia zdolności i gotowości do reagowania na transgraniczne zagrożenia i stany zagrożenia***, takich jak rozporządzenie Rady w sprawie ram środków służących zapewnieniu istotnych w kontekście kryzysu medycznych środków przeciwdziałania na wypadek stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii [ISC/2020/12524]***.

Poprawka 141

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Państwa uczestniczące zapewniają odpowiednie gromadzenie zapasów i dystrybucję zamawianych medycznych środków przeciwdziałania. Najważniejsze informacje i charakterystykę tego gromadzenia zapasów i dystrybucji określa się w planach krajowych.

Poprawka 142

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3b. Zgodnie z zasadą przejrzystości Komisja regularnie informuje Parlament Europejski o negocjacjach dotyczących wspólnych zamówień na medyczne środki przeciwdziałania.

Poprawka 143

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3c. Parlament Europejski zastrzega sobie prawo do kontroli w dowolnym czasie, zgodnie z obowiązującymi zasadami poufności, pełnej treści wszelkich umów zawartych w wyniku procedur toczących się na podstawie niniejszego artykułu.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 144

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3d. Komisja i państwa członkowskie udostępniają konsumentom aktualne, dostępne i jasne informacje o prawach i obowiązkach związanych ze wspólnie zamawianymi medycznymi środkami przeciwdziałania, w tym o odpowiedzialności za szkody oraz o dostępie do ochrony prawnej i reprezentacji konsumentów.

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12 – ustęp 3 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3e. Jeżeli nie stosuje się procedury wspólnego udzielania zamówień na medyczne środki przeciwdziałania transgranicznym zagrożeniom zdrowia, Komisja zachęca państwa członkowskie do wymiany informacji o cenach i terminach dostaw medycznych środków przeciwdziałania.

Poprawki 146 i 268

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Sieć nadzoru epidemiologicznego nad chorobami zakaźnymi i powiązanymi szczególnymi problemami zdrowotnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii), zapewnia stałą komunikację między Komisją, ECDC i właściwymi organami odpowiedzialnymi na szczeblu krajowym za nadzór epidemiologiczny.	1. Sieć nadzoru epidemiologicznego nad chorobami zakaźnymi***, w tym nad chorobami zakaźnymi pochodzenia odzwierzęcego,*** i powiązanymi szczególnymi problemami zdrowotnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii), zapewnia stałą komunikację między Komisją***, w szczególności HERA***, ECDC i właściwymi organami odpowiedzialnymi na szczeblu krajowym za nadzór epidemiologiczny.

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) monitoruje wpływ chorób zakaźnych na ciągłość badań przesiewowych, diagnozowania, monitorowania, leczenia i opieki nad osobami cierpiącymi na inne choroby i mającymi inne problemy zdrowotne;

Poprawka 148

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2 – litera b b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	bb) monitoruje wpływ chorób zakaźnych na zdrowie psychiczne;

Poprawka 149

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
d) identyfikuje czynniki ryzyka przenoszenia chorób oraz grupy ludności obciążone ryzykiem i wymagające ukierunkowanych środków zapobiegania;	d) identyfikuje ***i monitoruje*** czynniki ryzyka przenoszenia chorób oraz grupy ludności obciążone ryzykiem i wymagające ukierunkowanych środków zapobiegania;

Poprawka 150

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
e) przyczynia się do oceny obciążenia populacji chorobami zakaźnymi, wykorzystując dane takie jak częstość występowania choroby, powikłania, hospitalizacja ***i*** śmiertelność;	e) przyczynia się do oceny obciążenia ***systemów opieki zdrowotnej i świadczenia opieki oraz obciążenia*** populacji chorobami zakaźnymi, wykorzystując dane takie jak częstość występowania choroby, powikłania, hospitalizacja, śmiertelność***, wpływ na zdrowie psychiczne, odraczanie badań przesiewowych, diagnozowanie, monitorowanie, leczenie i opieka nad osobami cierpiącymi na inne choroby i mającymi inne problemy zdrowotne oraz skutki społeczno-gospodarcze***;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 151

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 2 – litera h a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ha) wskazuje wszelkie słabości światowego łańcucha dostaw związanego z produkcją i wytwarzaniem medycznych środków przeciwdziałania niezbędnych do zapobiegania chorobom zakaźnym, ich diagnozowania, leczenia i katamnezy oraz opracowuje plany przeciwdziałania tym słabościom; inne mechanizmy, takie jak unijny mechanizm kontroli wywozu, elastyczność regulacyjna, umowy o współpracy, obowiązkowe lub dobrowolne umowy licencyjne między przedsiębiorstwami, mogą pozwolić Unii na ułatwienie dostępu do środków przeciwdziałania dla obywateli i mieszkańców państw członkowskich oraz krajów Partnerstwa Wschodniego oraz krajów o niskim i średnim dochodzie;

Poprawka 152

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 3 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fa) informacje o dostępności medycznych środków przeciwdziałania niezbędnych do zapobiegania danej chorobie, jej diagnozowania, leczenia i katamnezy.

Poprawka 153

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Podawane przez państwa członkowskie informacje, o których mowa w ust. 3 lit. a), przekazuje się co najmniej dla poziomu NUTS II do Europejskiego Systemu Nadzoru (TESSy) lub innej platformy, w terminach określonych zgodnie z art. 7.

Poprawka 154

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 6 – akapit 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ECDC wspiera państwa członkowskie w gromadzeniu i udostępnianiu danych w czasie kryzysu zdrowotnego oraz w zintegrowanym działaniu sieci nadzoru epidemiologicznego nad chorobami zakaźnymi i powiązanymi szczególnymi problemami zdrowotnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii). ECDC w stosownych przypadkach udostępnia również swoją wiedzę fachową w tej dziedzinie państwom trzecim.

Poprawka 155

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 9 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
9. Komisja***, w drodze aktów wykonawczych, tworzy i aktualizuje***:	9. ***Zgodnie z art. 28*** Komisja ***przyjmuje akty delegowane dotyczące utworzenia i aktualizacji***:

Poprawka 156

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 9 – akapit 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) procedury funkcjonowania sieci nadzoru epidemiologicznego opracowane zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) …/… [Dz.U.: Proszę wstawić numer rozporządzenia ECDC [ISC/2020/ 12527]].	***skreśla się***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 157

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9a. Jeżeli wymaga tego należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba związana z nasileniem lub nowym charakterem poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia lub z szybkością jego rozprzestrzeniania się w państwach członkowskich, do aktów delegowanych przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 28a.

Poprawka 158

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9b. Komisja w drodze aktów wykonawczych tworzy i aktualizuje procedury funkcjonowania sieci nadzoru epidemiologicznego opracowane zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) …/… [Dz.U.: Proszę wstawić numer rozporządzenia ECDC [ISC/2020/12527]].

Poprawka 159

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – ustęp 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
10. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z nasileniem lub nowym charakterem poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia lub z szybkością jego rozprzestrzeniania się w państwach członkowskich Komisja może przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 3, w celu przyjęcia ***definicji przypadków,*** procedur ***i wskaźników*** nadzoru w państwach członkowskich w sytuacji zagrożenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz (ii). ***Wskaźniki, o których mowa powyżej, powinny również wspierać ocenę zdolności w zakresie diagnozowania, profilaktyki i leczenia.***	10. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z nasileniem lub nowym charakterem poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia lub z szybkością jego rozprzestrzeniania się w państwach członkowskich Komisja może przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 3, w celu przyjęcia procedur nadzoru w państwach członkowskich w sytuacji zagrożenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz (ii).

Poprawka 160

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. ECDC zapewnia ***dalszy*** rozwój platformy cyfrowej, za pośrednictwem której zarządza się danymi i dzięki której są one automatycznie wymieniane, w celu ustanowienia zintegrowanych i interoperacyjnych systemów nadzoru umożliwiających, w stosownych przypadkach, nadzór w czasie rzeczywistym z myślą o wspieraniu profilaktyki i kontroli chorób zakaźnych.	1. ***Po przeprowadzeniu oceny skutków dla ochrony danych oraz po ograniczeniu wszelkiego ryzyka dla praw i swobód osób, których dane dotyczą,*** ECDC zapewnia ***ciągły*** rozwój platformy cyfrowej, za pośrednictwem której zarządza się danymi i dzięki której są one automatycznie wymieniane, w celu ustanowienia zintegrowanych i interoperacyjnych systemów nadzoru umożliwiających, w stosownych przypadkach, nadzór w czasie rzeczywistym z myślą o wspieraniu profilaktyki i kontroli chorób zakaźnych. ***Zapewnia nadzór człowieka nad platformą cyfrową, wprowadza specjalne środki minimalizacji ryzyka, które może wynikać z przenoszenia uprzedzeń lub niekompletnych danych z wielu źródeł, oraz ustala procedury kontroli jakości danych. Cyfrowe platformy i aplikacje wspierające nadzór epidemiologiczny na szczeblu Unii i państw członkowskich są wdrażane z zachowaniem zasady uwzględnienia ochrony danych w fazie projektowania zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725.***

Poprawka 161

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) umożliwia automatyczne gromadzenie danych z nadzoru i danych laboratoryjnych, wykorzystywanie informacji pochodzących z elektronicznych kart zdrowia, monitorowanie mediów oraz stosowanie sztucznej inteligencji do walidacji i analizy danych oraz ***zautomatyzowanej*** sprawozdawczości;	a) umożliwia automatyczne gromadzenie danych z nadzoru i danych laboratoryjnych, wykorzystywanie ***odpowiednich*** danych ***dotyczących zdrowia*** pochodzących z ***uprzednio określonej i autoryzowanej listy*** elektronicznych kart zdrowia ***i baz danych dotyczących zdrowia***, monitorowanie mediów oraz stosowanie sztucznej inteligencji do walidacji i analizy danych oraz sprawozdawczości ***statystycznej zgodnie z art. 22 RODO***;

Poprawka 162

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) umożliwia komputerowe przetwarzanie i wymianę informacji, danych i dokumentów.	b) umożliwia komputerowe przetwarzanie i wymianę informacji, danych i dokumentów***, uwzględniając unijne przepisy o ochronie danych osobowych;***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 163

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) umożliwia automatyczne powiadamianie w EWRS o przekroczeniu przez choroby zakaźne progów ostrzegawczych, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. a); powiadomienie zatwierdza właściwy organ ds. zdrowia;

Poprawka 164

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie regularnego zasilania zintegrowanego systemu nadzoru terminowymi ***i*** kompletnymi informacjami, danymi i dokumentami przekazywanymi i wymienianymi za pośrednictwem platformy cyfrowej.	3. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie regularnego zasilania zintegrowanego systemu nadzoru terminowymi, kompletnymi ***i dokładnymi*** informacjami, danymi i dokumentami przekazywanymi i wymienianymi za pośrednictwem platformy cyfrowej. ***Państwa członkowskie wspierają automatyzację tego procesu między krajowym i unijnym systemem nadzoru.***

Poprawka 165

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Do celów ***epidemiologicznych*** ECDC ma również dostęp do odpowiednich danych dotyczących zdrowia, z którymi można się zapoznać lub do których wgląd zapewniono za pośrednictwem infrastruktury cyfrowej umożliwiającej wykorzystanie danych dotyczących zdrowia do celów badań, kształtowania polityki i do celów regulacyjnych.	5. Do celów ***nadzoru epidemiologicznego*** ECDC ma również dostęp do odpowiednich danych dotyczących zdrowia, z którymi można się zapoznać lub do których wgląd zapewniono za pośrednictwem infrastruktury cyfrowej umożliwiającej wykorzystanie danych dotyczących zdrowia do celów badań, kształtowania polityki i do celów regulacyjnych. ***Dostęp do danych o zdrowiu jest proporcjonalny do szczególnych i konkretnych celów, określonych uprzednio przez ECDC.***

Poprawka 166

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 6 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Komisja przyjmuje akty ***wykonawcze*** dotyczące funkcjonowania platformy nadzoru określające:	6. ***Po przeprowadzeniu procedury konsultacji określonej w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725*** Komisja przyjmuje ***zgodnie z art. 28*** akty ***delegowane*** dotyczące funkcjonowania platformy nadzoru określające:

Poprawka 167

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 6 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) specyfikacje techniczne platformy, w tym mechanizm elektronicznej wymiany danych do celów wymiany z istniejącymi systemami krajowymi, określanie mających zastosowanie norm, definiowanie struktur wiadomości, słowniki danych, wymiana protokołów i procedur;	a) specyfikacje techniczne platformy, w tym mechanizm elektronicznej wymiany danych do celów wymiany z istniejącymi systemami ***międzynarodowymi i*** krajowymi, określanie mających zastosowanie norm, definiowanie struktur wiadomości, słowniki danych, wymiana protokołów i procedur;

Poprawka 168

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 6 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) rozwiązania awaryjne, które mają być stosowane w przypadku niedostępności funkcji platformy;	c) rozwiązania awaryjne ***i bezpieczne kopie zapasowe***, które mają być stosowane w przypadku niedostępności funkcji platformy;

Poprawka 169

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 6 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
d) w jakich przypadkach i na jakich warunkach zainteresowanym ***państwom trzecim i*** organizacjom międzynarodowym można udzielić częściowego dostępu do funkcji platformy, a także praktyczne rozwiązania dotyczące takiego dostępu;	d) w jakich przypadkach i na jakich warunkach zainteresowanym organizacjom międzynarodowym można udzielić częściowego dostępu do funkcji platformy, a także praktyczne rozwiązania dotyczące takiego dostępu***, w pełnej zgodności z rozporządzeniami (UE) 2018/1725 i (UE) 2016/679 oraz z dyrektywą (UE) 2016/680***;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 170

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 6 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fa) zapewnienie standaryzacji infrastruktury lub przechowywania, przetwarzania i analizy danych;

Poprawka 171

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 14 – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6a. Cyfrowe platformy i aplikacje wspierające nadzór epidemiologiczny na szczeblu Unii i państw członkowskich są wdrażane zgodnie z zasadą uwzględnienia ochrony danych w fazie projektowania zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Poprawka 172

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. W dziedzinie zdrowia publicznego lub w szczegółowych dziedzinach zdrowia publicznego istotnych dla wykonania niniejszego rozporządzenia lub planów krajowych, o których mowa w art. 6, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, wyznaczyć laboratoria referencyjne UE dla zapewnienia wsparcia krajowym laboratoriom referencyjnym z myślą o rozpowszechnianiu – ***na zasadzie dobrowolności*** – dobrych i jednolitych praktyk w zakresie diagnostyki, metod badań i stosowania określonych badań wśród państw członkowskich w celu zapewnienia jednolitego nadzoru, powiadamiania o chorobach i zgłaszania ich przez państwa członkowskie.	1. W dziedzinie zdrowia publicznego lub w szczegółowych dziedzinach zdrowia publicznego istotnych dla wykonania niniejszego rozporządzenia lub planów krajowych, o których mowa w art. 6, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, wyznaczyć laboratoria referencyjne UE dla zapewnienia wsparcia krajowym laboratoriom referencyjnym z myślą o rozpowszechnianiu dobrych i jednolitych praktyk w zakresie diagnostyki, metod badań i stosowania określonych badań wśród państw członkowskich w celu zapewnienia jednolitego nadzoru, powiadamiania o chorobach i zgłaszania ich przez państwa członkowskie.

Poprawka 173

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 2 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) monitorowanie, ostrzeganie i wspieranie reagowania na ogniska choroby; oraz	f) monitorowanie, ostrzeganie i wspieranie reagowania na ogniska choroby***, zwłaszcza na nowo pojawiające się czynniki chorobotwórcze***; oraz

Poprawka 174

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Sieć laboratoriów referencyjnych UE jest zarządzana i koordynowana przez ECDC.	3. Sieć laboratoriów referencyjnych UE jest zarządzana i koordynowana przez ECDC ***we współpracy z laboratoriami sieci WHO, by nie powielać działań. Struktura zarządzania siecią obejmuje współpracę i koordynację z istniejącymi krajowymi i regionalnymi laboratoriami i sieciami referencyjnymi.***

Poprawka 175

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Laboratoria, o których mowa w ust. 1, przyczyniają się do wymiany dobrych praktyk i poprawy nadzoru epidemiologicznego, o którym mowa w art. 13.

Poprawka 176

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Wyznaczenie laboratoriów, o którym mowa w ust. 1, następuje w wyniku publicznej procedury wyboru, jest ograniczone w czasie i obejmuje co najmniej okres 5 lat oraz jest poddawane regularnym przeglądom. Wyznaczając laboratoria referencyjne UE, określa się obowiązki i zadania wyznaczonych laboratoriów.	4. Wyznaczenie laboratoriów, o którym mowa w ust. 1, następuje w wyniku publicznej procedury wyboru, jest ograniczone w czasie i obejmuje co najmniej okres 5 lat oraz jest poddawane regularnym przeglądom. ***Komisja zasięga opinii państw członkowskich i ECDC, by opracować specyfikacje istotnych warunków zamówienia i kryteria procesu wyznaczania.*** Wyznaczając laboratoria referencyjne UE, określa się obowiązki i zadania wyznaczonych laboratoriów. ***Konsorcja laboratoriów kwalifikują się do wyznaczenia.***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 177

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 15 – ustęp 5 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) są bezstronne i wolne od konfliktu interesów, a w szczególności nie znajdują się w sytuacji, która bezpośrednio lub pośrednio mogłaby wpłynąć na ich zdolność bezstronnego wykonywania obowiązków służbowych w zakresie realizacji ich zadań jako laboratoriów referencyjnych UE;	a) są bezstronne i wolne od konfliktu interesów, a w szczególności nie znajdują się w sytuacji, która bezpośrednio lub pośrednio mogłaby wpłynąć na ich zdolność bezstronnego wykonywania obowiązków służbowych w zakresie realizacji ich zadań jako laboratoriów referencyjnych UE; ***szczególną uwagę zwraca się na badania i metody zastrzeżone, które mogą być własnością laboratoriów;***

Poprawka 178

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Europejski System Nadzoru (TESSy) wykorzystuje się do doraźnego monitorowania poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) oraz w art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d).

Poprawka 179

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Komisja ***w drodze aktów wykonawczych*** przyjmuje***, w razie potrzeby,*** definicje przypadków, które mają być stosowane w systemie monitorowania doraźnego, w celu zapewnienia porównywalności i zgodności zebranych danych na szczeblu Unii.	***W razie potrzeby*** Komisja przyjmuje ***zgodnie z art. 28 akty delegowane dotyczące definicji*** przypadków, które mają być stosowane w systemie monitorowania doraźnego, w celu zapewnienia porównywalności i zgodności zebranych danych na szczeblu Unii.

Poprawka 180

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ust. 2.	***skreśla się***

Poprawka 181

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 17 – ustęp 3 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
W przypadku należycie ***uzasadnionej*** szczególnie ***pilnej potrzeby związanej*** z nasileniem poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia lub z szybkością jego rozprzestrzeniania się między państwami członkowskimi ***Komisja może przyjąć lub zaktualizować definicje przypadków, o których mowa w akapicie pierwszym, w drodze aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 3***.	***Jeżeli wymaga tego*** należycie ***uzasadniona*** szczególnie ***pilna potrzeba związana*** z nasileniem ***lub nowym charakterem*** poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia lub z szybkością jego rozprzestrzeniania się w państwach członkowskich***, do aktów delegowanych przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 28a***.

Poprawka 182

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. EWRS umożliwia stałą łączność między Komisją a właściwymi organami odpowiedzialnymi na szczeblu krajowym za gotowość, wczesne ostrzeganie i reagowanie, powiadamianie o zagrożeniu, dokonywanie ocen ryzyka dla zdrowia publicznego oraz określanie środków, które mogą być konieczne do ochrony zdrowia publicznego.	1. EWRS umożliwia stałą łączność między Komisją***, ECDC*** a właściwymi organami odpowiedzialnymi na szczeblu krajowym za gotowość, wczesne ostrzeganie i reagowanie, powiadamianie o zagrożeniu, dokonywanie ocen ryzyka dla zdrowia publicznego oraz określanie środków, które mogą być konieczne do ochrony zdrowia publicznego.

Poprawka 183

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 2 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Zarządzanie EWRS i korzystanie z niego wiąże się z wymianą danych osobowych w szczególnych przypadkach, o ile przewidują to odpowiednie instrumenty prawne. Obejmuje to:	Zarządzanie EWRS i ***operacyjne*** korzystanie z niego wiąże się z wymianą danych osobowych w szczególnych przypadkach, o ile przewidują to odpowiednie instrumenty prawne. Obejmuje to:

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 184

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 2 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
ECDC stale aktualizuje EWRS, umożliwiając korzystanie z nowoczesnych technologii, takich jak cyfrowe aplikacje mobilne, modele sztucznej inteligencji, technologie kosmiczne lub inne technologie automatycznego ustalania kontaktów zakaźnych, opierając się na technologiach ustalania kontaktów zakaźnych opracowanych przez państwa członkowskie.	ECDC stale aktualizuje EWRS, umożliwiając korzystanie z nowoczesnych technologii, takich jak cyfrowe aplikacje mobilne, modele sztucznej inteligencji, technologie kosmiczne lub inne technologie automatycznego ustalania kontaktów zakaźnych, opierając się na technologiach ustalania kontaktów zakaźnych opracowanych przez państwa członkowskie ***lub przez Unię, wykorzystywanych wyłącznie do walki z pandemią, co do których wykazano, że są odpowiednie, niezbędne i proporcjonalne, w pełnej zgodności z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE***.

Poprawka 185

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 2 – akapit 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Aby zapewnić jakość i spójność danych, EWRS wdraża solidne, dokładne i interoperacyjne procesy przetwarzania danych z państwami członkowskimi. ECDC koordynuje z państwami członkowskimi cały proces wymiany danych, począwszy od oceny wymogów dotyczących danych, ich przekazywania i gromadzenia, aż po aktualizację i interpretację danych, zapewniając ścisłą współpracę między Komisją, ECDC oraz właściwymi organami krajowymi i regionalnymi.

Poprawka 186

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. ECDC rozwija i usprawnia EWRS, by zwiększyć automatyzację zbierania i analizowania informacji, ulepszyć kategoryzację powiadomień, ograniczyć komunikację otwartym tekstem, zmniejszyć obciążenia administracyjne i poprawić standaryzację powiadomień.

Poprawka 187

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2b. Należy usprawnić EWRS, by zmniejszyć obciążenie biurokratyczne i ograniczyć powielanie zgłoszeń. EWRS umożliwia właściwym organom krajowym powiadamianie WHO o zdarzeniach, które mogą stanowić stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym zgodnie z art. 6 Międzynarodowych przepisów zdrowotnych, a informacje te umieszcza się w systemie EWRS, by automatycznie powiadamiać w EWRS o zagrożeniu.

Poprawka 188

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje procedury dotyczące wymiany informacji z innymi systemami szybkiego ostrzegania na szczeblu Unii, w tym wymiany danych osobowych, w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania EWRS oraz unikania nakładania się lub konfliktu działań z istniejącymi strukturami i mechanizmami w zakresie gotowości, monitorowania, wczesnego ostrzegania i zwalczania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.	4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje procedury dotyczące wymiany informacji z innymi systemami szybkiego ostrzegania na szczeblu Unii ***i na szczeblu międzynarodowym***, w tym wymiany danych osobowych, w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania EWRS oraz unikania nakładania się lub konfliktu działań z istniejącymi strukturami i mechanizmami w zakresie gotowości, monitorowania, wczesnego ostrzegania i zwalczania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.

Poprawka 189

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 18 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	4a. EWRS jest zdolny do automatycznego gromadzenia informacji z innych ważnych baz danych, zawierających na przykład dane o środowisku, klimacie i nawadnianiu oraz inne dane istotne dla poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, mogące ułatwić zrozumienie i złagodzenie ryzyka potencjalnych zagrożeń zdrowia.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 190

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. W przypadku gdy zgodnie z art. 6 Międzynarodowych przepisów zdrowotnych właściwe organy krajowe powiadomią WHO o wydarzeniach, które mogą stanowić stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym, ***najpóźniej*** równocześnie organy te przekazują powiadomienie w EWRS, pod warunkiem że dane zagrożenie należy do zagrożeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.	2. W przypadku gdy zgodnie z art. 6 Międzynarodowych przepisów zdrowotnych właściwe organy krajowe powiadomią WHO o wydarzeniach, które mogą stanowić stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym***, o czym jest mowa w art. 18 ust. 2b,*** równocześnie przekazuje się powiadomienie w EWRS, pod warunkiem że dane zagrożenie należy do zagrożeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 191

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 3 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) ryzyko dla zdrowia publicznego;	f) zagrożenia dla zdrowia publicznego***, zwłaszcza dla grup szczególnie wrażliwych, w tym, w miarę możliwości, wpływ na główne choroby niezakaźne***;

Poprawka 192

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 3 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
h) środki inne niż środki ochrony zdrowia publicznego;	h) środki ***wielosektorowe*** inne niż środki ochrony zdrowia publicznego;

Poprawka 193

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 3 – litera i a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ia) istniejące i potencjalne miejsca produkcji wyłącznie w celu umożliwienia Unii sporządzenia mapy strategicznych zdolności produkcyjnych dla Unii jako całości;

Poprawka 194

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 3 – litera j

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
j) wnioski i oferty dotyczące transgranicznej pomocy w przypadku stanu zagrożenia;	j) wnioski i oferty dotyczące transgranicznej pomocy w przypadku stanu zagrożenia***, na przykład przenoszenia pacjentów lub udostępniania personelu medycznego między państwami członkowskimi, zwłaszcza na obszarach transgranicznych w sąsiadujących regionach***;

Poprawka 195

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 19 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	4a. Państwo członkowskie aktualizuje informacje, o których mowa w ust. 3, w miarę jak zyskuje dostęp do nowych danych.

Poprawka 196

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. W przypadku gdy powiadomienie o zagrożeniu następuje na podstawie art. 19, Komisja – tam gdzie jest to niezbędne do celów koordynowania reagowania na szczeblu Unii lub na wniosek KBZ, o którym mowa w art. 21, lub z własnej inicjatywy – bezzwłocznie udostępnia właściwym organom krajowym i KBZ, za pośrednictwem EWRS ocenę ryzyka dotyczącą potencjalnego nasilenia zagrożenia zdrowia publicznego, w tym możliwe środki ochrony zdrowia publicznego. Ta ocena ryzyka przeprowadzana jest przez:	1. W przypadku gdy powiadomienie o zagrożeniu następuje na podstawie art. 19, Komisja – tam gdzie jest to niezbędne do celów koordynowania reagowania na szczeblu Unii lub na wniosek KBZ, o którym mowa w art. 21, lub z własnej inicjatywy – bezzwłocznie udostępnia właściwym organom krajowym i KBZ, za pośrednictwem EWRS ocenę ryzyka dotyczącą potencjalnego nasilenia zagrożenia zdrowia publicznego, w tym możliwe środki ochrony zdrowia publicznego***, co obejmuje ocenę ryzyka dla zdrowia psychicznego ludności narażonej na zagrożenie***. Ta ocena ryzyka przeprowadzana jest przez:

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 269

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 1 – litera -a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	-a) HERA zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. a) decyzji Komisji z dnia 16 września 2021 r. HERA przeprowadza swoją ocenę w taki sposób, aby umożliwić podjęcie decyzji w sprawie uruchomienia ram na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, jak określono w art. 3 rozporządzenia Rady w sprawie ram zapewniających podaż medycznych środków przeciwdziałania mających znaczenie w sytuacji kryzysowej w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii, a także decyzji, które ze środków określonych w art. 5-11 i art. 13 tego rozporządzenia należy uruchomić;

Poprawka 197

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) ECDC zgodnie z art. 8a rozporządzenia (UE) …/… [Dz.U.: Proszę wstawić numer rozporządzenia ECDC [ISC/2020/12527]] w przypadku zagrożenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ***ppkt (i) oraz (ii)***, w tym w odniesieniu do substancji pochodzenia ludzkiego: krwi, organów, tkanek i komórek, na które potencjalnie może mieć wpływ choroba zakaźna; lub w art. 2 ust. 1 lit. d); lub	a) ECDC zgodnie z art. 8a rozporządzenia (UE) …/… [Dz.U.: Proszę wstawić numer rozporządzenia ECDC [ISC/2020/12527]] w przypadku zagrożenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), w tym w odniesieniu do substancji pochodzenia ludzkiego***, na przykład*** krwi, organów, tkanek i komórek, na które potencjalnie może mieć wpływ choroba zakaźna; lub w art. 2 ust. 1 lit. d); lub

Poprawka 198

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 1 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	aa) Europejską Agencję Leków (EMA), zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) 2021/… [proszę wstawić numer zmienionego rozporządzenia o EMA 2020/0321(COD)], w przypadku zagrożenia związanego z wadliwym produktem medycznym lub jeżeli zagrożenie staje się poważniejsze na skutek niedoboru produktów leczniczych stosowanych u ludzi lub wyrobów medycznych; lub

Poprawka 199

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 1 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fa) podmioty unijne lub krajowe zajmujące się gromadzeniem zapasów produktów medycznych.

Poprawka 200

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Na wniosek agencji lub organu przeprowadzającego ocenę ryzyka w ramach swojego mandatu agencje i organy, o których mowa w ust. 1, bez zbędnej zwłoki przekazują wszelkie istotne informacje ***i*** dane, którymi dysponują.	2. Na wniosek agencji lub organu przeprowadzającego ocenę ryzyka w ramach swojego mandatu agencje i organy, o których mowa w ust. 1, bez zbędnej zwłoki przekazują wszelkie istotne informacje, dane ***i wiedzę fachową***, którymi dysponują. ***Przedstawiając ich ocenę ryzyka, wskazuje się daną agencję lub organ jako „główne" zgodnie z ust. 3. Ta agencja lub ten organ uwzględnia wszelkie informacje lub wiedzę fachową otrzymane od innych agencji lub organów zgodnie z ust. 1.***

Poprawka 201

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
W przypadku gdy potrzebna ocena ryzyka leży całkowicie lub częściowo poza mandatem agencji, o których mowa w ust. 1, a zostanie uznana za niezbędną do celów koordynowania reagowania na szczeblu Unii, Komisja na wniosek KBZ lub z własnej inicjatywy przeprowadza doraźną ocenę ryzyka.	W przypadku gdy potrzebna ocena ryzyka leży całkowicie lub częściowo poza mandatem agencji, o których mowa w ust. 1, a zostanie uznana za niezbędną do celów koordynowania reagowania na szczeblu Unii, Komisja na wniosek KBZ lub z własnej inicjatywy przeprowadza doraźną ocenę ryzyka. ***Jeżeli niezbędna ocena ryzyka wchodzi w zakres mandatu kilku agencji, o których mowa w ust. 1, Komisja wyznacza agencję główną odpowiedzialną za przeprowadzenie oceny ryzyka we współpracy z pozostałymi zainteresowanymi agencjami i wyznacza termin przedłożenia oceny przez tę agencję.***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 202

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Komisja niezwłocznie udostępnia ocenę ryzyka właściwym organom krajowym za pośrednictwem EWRS, oraz – w stosownych przypadkach – za pośrednictwem powiązanych systemów powiadamiania o zagrożeniu. Jeżeli ocena ryzyka ma zostać udostępniona publicznie, właściwe organy krajowe otrzymują ją przed publikacją.	Komisja niezwłocznie udostępnia ocenę ryzyka właściwym organom krajowym za pośrednictwem EWRS, oraz – w stosownych przypadkach – za pośrednictwem powiązanych systemów powiadamiania o zagrożeniu. Jeżeli ocena ryzyka ma zostać udostępniona publicznie, właściwe organy krajowe otrzymują ją przed publikacją ***przez EWRS i KBZ***.

Poprawka 203

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 20 – ustęp 3 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
W ocenie ryzyka uwzględnia się – o ile są dostępne – istotne informacje przedstawione przez inne podmioty, w szczególności przez WHO w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym.	W ocenie ryzyka uwzględnia się – o ile są dostępne – istotne informacje przedstawione przez ***ekspertów w dziedzinie zdrowia publicznego i*** inne podmioty, w szczególności przez WHO w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym.

Poprawka 270

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Po otrzymaniu powiadomienia o zagrożeniu zgodnie z art. 19, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich oraz na podstawie dostępnych informacji, w tym informacji, o których mowa w art. 19, oraz na podstawie ocen ryzyka, o których mowa w art. 20, państwa członkowskie koordynują na forum KBZ oraz w porozumieniu z Komisją:	1. Po otrzymaniu powiadomienia o zagrożeniu zgodnie z art. 19, na wniosek Komisji lub jednego z państw członkowskich oraz na podstawie dostępnych informacji, w tym informacji, o których mowa w art. 19, oraz na podstawie ocen ryzyka, o których mowa w art. 20, państwa członkowskie koordynują na forum KBZ oraz w porozumieniu z Komisją***, zwłaszcza z HERA***:

Poprawka 204

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) przekazywanie informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej, dostosowane do potrzeb i okoliczności zachodzących w państwach członkowskich, mające na celu dostarczanie spójnych i skoordynowanych informacji ludności ***i*** pracownikom opieki zdrowotnej w Unii;	b) przekazywanie informacji o ryzyku i sytuacji kryzysowej, dostosowane do potrzeb i okoliczności zachodzących w państwach członkowskich, mające na celu dostarczanie spójnych i skoordynowanych informacji ludności, pracownikom opieki zdrowotnej ***i pracownikom do spraw zdrowia publicznego*** w Unii;

Poprawka 205

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) przyjmowanie opinii i wytycznych dla państw członkowskich, w tym w sprawie szczególnych środków reagowania, w celu zapobiegania poważnym transgranicznym zagrożeniom zdrowia i ich kontroli.	c) przyjmowanie opinii i wytycznych dla państw członkowskich, w tym w sprawie szczególnych środków reagowania, w celu zapobiegania poważnym transgranicznym zagrożeniom zdrowia i ich kontroli***, w tym koordynacji środków reagowania***.

Poprawka 206

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 1 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ca) krajowe ograniczenia podróżowania i inne transgraniczne ograniczenia przemieszczania się i zgromadzeń oraz wymogi dotyczące kwarantanny i nadzór nad osobami objętymi kwarantanną po podróży transgranicznej.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawki 207 i 271

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyjąć środki ochrony zdrowia publicznego w celu zwalczania poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia, przed przyjęciem tych środków informuje inne państwa członkowskie ***i*** Komisję ***oraz*** przeprowadza z nimi konsultacje w sprawie charakteru, celu i zakresu stosowania danych środków, chyba że konieczność ochrony zdrowia publicznego jest tak pilna, iż niezbędne jest natychmiastowe przyjęcie danych środków.	2. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyjąć środki ochrony zdrowia publicznego w celu zwalczania poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia, przed przyjęciem ***lub zaprzestaniem stosowania*** tych środków informuje inne***, zwłaszcza sąsiadujące z nim*** państwa członkowskie, Komisję***, zwłaszcza HERA, HCB i Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia,*** przeprowadza z nimi konsultacje w sprawie charakteru, celu i zakresu stosowania danych środków ***oraz koordynuje z nimi dane działania***, chyba że konieczność ochrony zdrowia publicznego jest tak pilna, iż niezbędne jest natychmiastowe przyjęcie danych środków.

Poprawki 208 i 272

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. W przypadku gdy państwo członkowskie musi przyjąć w trybie pilnym środki ochrony zdrowia publicznego w związku z wystąpieniem lub ponownym wystąpieniem poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia, informuje ono pozostałe państwa członkowskie i ***Komisję*** o charakterze, celu i zakresie danych środków ***bezzwłocznie po przyjęciu tych środków***.	3. W przypadku gdy państwo członkowskie musi przyjąć w trybie pilnym środki ochrony zdrowia publicznego w związku z wystąpieniem lub ponownym wystąpieniem poważnego transgranicznego zagrożenia zdrowia, informuje ono ***bezzwłocznie po przyjęciu tych środków*** pozostałe państwa członkowskie***, odpowiednie organy regionalne, Komisję, a zwłaszcza HERA, HCB*** i ***Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia,*** o charakterze, celu i zakresie danych środków***, zwłaszcza w regionach transgranicznych***.

Poprawka 209

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 21 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. W przypadku poważnego transgranicznego zagrożenia dla zdrowia wykraczającego poza krajowe zdolności reagowania w danym państwie członkowskim to państwo może również zwrócić się o pomoc do innych państw członkowskich za pośrednictwem ERCC utworzonego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE ([1a]).

([1a]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności.

Poprawka 273

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) opierają się w szczególności na zaleceniach ECDC, innych właściwych agencji lub organów lub komitetu doradczego, o którym mowa w art. 24;	a) opierają się w szczególności na zaleceniach ECDC ***i zwłaszcza HERA***, innych właściwych agencji lub organów lub komitetu doradczego, o którym mowa w art. 24;

Poprawka 210

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) są proporcjonalne do ryzyka dla zdrowia publicznego, jakie wynika z danego zagrożenia, przy czym w szczególności unika się w nich wszelkiego zbędnego ograniczania swobodnego przepływu osób, towarów i usług.	c) są ***niezbędne, odpowiednie i*** proporcjonalne do ryzyka dla zdrowia publicznego, jakie wynika z danego zagrożenia, przy czym w szczególności unika się w nich wszelkiego zbędnego ograniczania swobodnego przepływu osób, towarów i usług ***oraz praw, wolności i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a także wspierają koordynację środków przyjmowanych przez państwa członkowskie;***

Poprawka 211

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 2 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ca) są ograniczone w czasie i przestają obowiązywać, gdy tylko ustaje jeden z warunków określonych w lit. a), b) i c);

Poprawka 212

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 22 – ustęp 2 – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	cb) uwzględniają potrzebę normalnego funkcjonowania jednolitego rynku, zwłaszcza istnienia uprzywilejowanych korytarzy zapewniających swobodny przepływ żywności i medycznych środków przeciwdziałania.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 213

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Przed uznaniem sytuacji za stan zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii Komisja ***powinna skontaktować*** się z WHO, aby podzielić się analizą Komisji dotyczącą sytuacji wystąpienia epidemii i poinformować WHO o zamiarze przyjęcia takiej decyzji.	3. Przed uznaniem sytuacji za stan zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii Komisja ***kontaktuje*** się z WHO, aby podzielić się analizą Komisji dotyczącą sytuacji wystąpienia epidemii i poinformować WHO o zamiarze przyjęcia takiej decyzji.

Poprawka 214

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23 – ustęp 4 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ***ust. 2***.	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ***ust. 3***.

Poprawka 274

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 23 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	4a. Po stwierdzeniu stanu zagrożenia zdrowia publicznego Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć rozporządzenie uruchamiające ramy na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, jeżeli jest to adekwatne do sytuacji gospodarczej, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady w sprawie ram zapewniających podaż medycznych środków przeciwdziałania mających znaczenie w sytuacji kryzysowej w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii. W przypadku uruchomienia ram na wypadek sytuacji nadzwyczajnej ustanawia się HCB w celu koordynowania działań Rady, Komisji, odpowiednich agencji i organów Unii oraz państw członkowskich w celu zapewnienia podaży medycznych środków przeciwdziałania i dostępu do nich. W takich sytuacjach, zgodnie ze wspólną deklaracją w sprawie kontroli budżetowej nowych wniosków na podstawie art. 122 TFUE, ustanawia się wspólny komitet składający się z przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i Rady.

Poprawka 215

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Do celów formalnego uznania stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii Komisja ustanawia Komitet Doradczy ds. Stanów Zagrożenia Zdrowia Publicznego (zwany dalej „komitetem doradczym"), który na wniosek Komisji doradza Komisji, przedstawiając swoje opinie na temat:	1. Do celów formalnego uznania stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii Komisja ***po konsultacji z Komitetem ds. Bezpieczeństwa Zdrowia*** ustanawia Komitet Doradczy ds. Stanów Zagrożenia Zdrowia Publicznego (zwany dalej „komitetem doradczym"), który na wniosek Komisji ***lub Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia*** doradza Komisji ***i Komitetowi ds. Bezpieczeństwa Zdrowia***, przedstawiając swoje opinie na temat:

Poprawka 216

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 1 – litera c – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(ii) identyfikacja i łagodzenie istotnych luk, niespójności lub niedociągnięć w środkach, które zostały lub mają zostać wprowadzone w celu ograniczenia konkretnego zagrożenia i zarządzania nim oraz przezwyciężania jego skutków, w tym w zakresie zarządzania i leczenia klinicznego***, pozafarmaceutycznych środków przeciwdziałania*** i potrzeb badawczych w dziedzinie zdrowia publicznego;	(ii) identyfikacja i łagodzenie istotnych luk, niespójności lub niedociągnięć w środkach, które zostały lub mają zostać wprowadzone w celu ograniczenia konkretnego zagrożenia i zarządzania nim oraz przezwyciężania jego skutków, w tym w zakresie zarządzania i leczenia klinicznego i potrzeb badawczych w dziedzinie zdrowia publicznego;

Poprawka 217

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 1 – litera c – podpunkt ii a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(iia) w porozumieniu z EMA zgodnie z rozporządzeniem (UE) …/… [Dz.U.: proszę wstawić numer zmienionego rozporządzenia o EMA] stabilność łańcuchów dostaw i zdolności produkcyjnych medycznych łańcuchów dostaw uczestniczących w produkcji i wytwarzaniu medycznych środków przeciwdziałania potrzebnych do diagnozowania, leczenia i katamnezy w danej chorobie.;

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 218

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Komitet doradczy składa się z niezależnych ekspertów wybranych przez Komisję według dziedzin wiedzy specjalistycznej i doświadczenia, które są najistotniejsze w przypadku danego zagrożenia. Komitet powinien mieć multidyscyplinarny skład, aby mógł doradzać w kwestiach biomedycznych, behawioralnych, społecznych, gospodarczych, kulturalnych i międzynarodowych. Przedstawiciele ECDC i EMA uczestniczą ***w komitecie doradczym w charakterze obserwatorów***. Przedstawiciele innych organów lub agencji unijnych istotnych w odniesieniu do danego zagrożenia w razie potrzeby uczestniczą w pracach tego komitetu w charakterze obserwatorów. Komisja ***może*** zapraszać ekspertów posiadających szczególne kompetencje w dziedzinie uwzględnionej w porządku obrad do wzięcia doraźnego udziału w pracach komitetu doradczego.	2. Komitet doradczy składa się z niezależnych ekspertów***, przedstawicieli pracowników sektora zdrowia i opieki oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego*** wybranych przez Komisję według dziedzin wiedzy specjalistycznej i doświadczenia, które są najistotniejsze w przypadku danego zagrożenia. Komitet powinien mieć multidyscyplinarny skład, aby mógł doradzać w kwestiach ***sanitarnych,*** biomedycznych, behawioralnych, społecznych, gospodarczych, ***w sprawach działań badawczo-rozwojowych, produkcji, w kwestiach*** kulturalnych***, w sprawach transportu*** i ***w kwestiach*** międzynarodowych. Przedstawiciele ECDC i EMA ***czynnie*** uczestniczą ***w pracach komitetu doradczego***. Przedstawiciele innych organów lub agencji unijnych istotnych w odniesieniu do danego zagrożenia w razie potrzeby uczestniczą w pracach tego komitetu w charakterze obserwatorów. Komisja ***lub Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia mogą*** zapraszać ekspertów posiadających szczególne kompetencje w dziedzinie uwzględnionej w porządku obrad do wzięcia doraźnego udziału w pracach komitetu doradczego. ***Komisja publikuje nazwiska ekspertów wybranych do komitetu doradczego oraz szczegółowe informacje o kwalifikacjach zawodowych lub naukowych, które uzasadniają ich powołanie.***

Poprawka 219

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej listę członków komitetu doradczego oraz kwalifikacje uzasadniające ich powołanie. W miarę możliwości zapewnia się równowagę geograficzną wśród członków komitetu. Działają oni niezależnie, w interesie publicznym. Składają deklaracje interesów i zobowiązań. Deklaracje te obejmują wszelką działalność, stanowiska, okoliczności lub inne fakty potencjalnie powodujące powstanie bezpośredniego lub pośredniego interesu, aby umożliwić wskazanie interesów, które można uznać za szkodzące niezależności ekspertów.

Poprawka 275

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2b. Komitet doradczy działa we współpracy z HCB i forum doradczym HERA ustanowionym na mocy decyzji Komisji z dnia 16 września 2021 r. Przedstawiciele forum doradczego HERA uczestniczą w komitecie doradczym w charakterze obserwatorów. Koordynacja między tymi organami zapewnia udział wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, w tym organizacji pracowników służby zdrowia, stowarzyszeń pacjentów oraz podmiotów z branży i łańcucha dostaw, posiadających uznane doświadczenie w dziedzinach związanych z udzielaniem porad dotyczących reagowania na stan zagrożenia zdrowia oraz z pracami HERA.

Poprawka 220

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Komitet doradczy zbiera się w każdym przypadku, gdy wymaga tego sytuacja, na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego.	3. Komitet doradczy zbiera się w każdym przypadku, gdy wymaga tego sytuacja, na wniosek Komisji***, Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia*** lub państwa członkowskiego.

Poprawka 221

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Komitet doradczy ustanawia swój regulamin wewnętrzny, w tym zasady dotyczące ogłaszania i zakańczania uznawania sytuacji za stan zagrożenia oraz przyjmowania zaleceń i głosowania. Regulamin wewnętrzny wchodzi w życie po pozytywnym zaopiniowaniu przez Komisję.	6. Komitet doradczy ustanawia swój regulamin wewnętrzny, w tym zasady dotyczące ogłaszania i zakańczania uznawania sytuacji za stan zagrożenia oraz przyjmowania zaleceń i głosowania. Regulamin wewnętrzny wchodzi w życie po pozytywnym zaopiniowaniu przez Komisję ***i Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia***.

Poprawka 222

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6a. Protokoły posiedzeń komitetu doradczego są jawne.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 223

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 24 – ustęp 6 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6b. Komitet doradczy ściśle współpracuje z krajowymi organami doradczymi.

Poprawki 224 i 276

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) ***mechanizmów*** monitorowania niedoborów medycznych środków przeciwdziałania, ich opracowywania, ***nabywania***, zarządzania nimi i ***ich wdrażania***;	b) ***środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady w sprawie ram zapewniających podaż środków przeciwdziałania mających znaczenie w sytuacji kryzysowej w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii, w celu*** monitorowania niedoborów medycznych środków przeciwdziałania, ich opracowywania, ***wytwarzania, zamawiania, działań podjętych w celu zapewnienia bezpieczeństwa ich dostaw***, zarządzania nimi***, ich przechowywania, dystrybucji*** i ***rozmieszczenia***;

Poprawka 225

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) uruchomienia wsparcia z ECDC, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) …/… [Dz.U.: Proszę wstawić numer rozporządzenia ECDC [ISC/2020/12527]] w celu mobilizacji i rozmieszczenia Grupy Zadaniowej UE ds. Zdrowia.	c) uruchomienia wsparcia z ECDC, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) …/… [Dz.U.: Proszę wstawić numer rozporządzenia ECDC [ISC/2020/12527]] w celu mobilizacji i rozmieszczenia Grupy Zadaniowej UE ds. Zdrowia***, a zwłaszcza stworzenia wykazu dostępnych łóżek na oddziałach intensywnej terapii w państwach członkowskich na potrzeby ewentualnej transgranicznej relokacji pacjentów***;

Poprawka 226

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 1 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ca) unijnego mechanizmu kontroli wywozu umożliwiającego Unii zagwarantowanie terminowego i skutecznego dostępu do środków przeciwdziałania;

Poprawka 227

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 – ustęp 1 – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	cb) uprzywilejowanych korytarzy, o których mowa w art. 25a niniejszego rozporządzenia, w wyjątkowych przypadkach.

Poprawka 228

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 25 a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 25a
	Uprzywilejowane korytarze
	1. Po uznaniu stanu zagrożenia zdrowia publicznego w związku z pandemią na mocy art. 23 ust. 1 i w przypadku ograniczeń w ruchu granicznym Komisja wyznacza uprzywilejowane korytarze zapewniające swobodny przepływ podstawowych towarów, medycznych środków przeciwdziałania i pracowników transgranicznych na rynku wewnętrznym.
	2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie o przepisy w sprawie utworzenia uprzywilejowanych korytarzy, o których mowa w ust. 1.
	3. Podczas obowiązywania stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii państwo członkowskie może zakazać lub ograniczyć wywóz medycznych środków przeciwdziałania tylko w przypadkach określonych w art. 36 TFUE, pod warunkiem że uzyska uprzednio zgodę Komisji.
	4. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosku o uprzednią zgodę w terminie pięciu dni od jego złożenia. Jeżeli Komisja nie podejmie decyzji w tym terminie, wniosek uznaje się za przyjęty.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 229

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. EWRS zawiera moduł selektywnego przekazywania wiadomości umożliwiający przekazywanie danych osobowych, w tym danych kontaktowych i danych dotyczących zdrowia, wyłącznie do właściwych organów krajowych, które zajmują się odpowiednimi środkami ustalania kontaktów zakaźnych. Ten moduł selektywnego przekazywania wiadomości musi być zaprojektowany ***i*** stosowany w sposób zapewniający bezpieczną i zgodną z prawem wymianę danych osobowych oraz powiązanie z systemami ustalania kontaktów zakaźnych na poziomie Unii.	1. EWRS zawiera moduł selektywnego przekazywania wiadomości umożliwiający przekazywanie danych osobowych, w tym danych kontaktowych i danych dotyczących zdrowia, wyłącznie do właściwych organów krajowych, które zajmują się odpowiednimi środkami ustalania kontaktów zakaźnych. Ten moduł selektywnego przekazywania wiadomości musi być zaprojektowany ***zgodnie z zasadą minimalizacji danych w fazie projektowania i domyślnej ochrony danych oraz*** stosowany w sposób zapewniający bezpieczną i zgodną z prawem wymianę danych osobowych oraz powiązanie z systemami ustalania kontaktów zakaźnych na poziomie Unii.

Poprawka 230

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Dane osobowe mogą być również wymieniane w kontekście automatycznego ustalania kontaktów zakaźnych za pomocą aplikacji służących do ustalania kontaktów zakaźnych.	5. Dane osobowe mogą być również wymieniane w kontekście automatycznego ustalania kontaktów zakaźnych za pomocą aplikacji służących do ustalania kontaktów zakaźnych***, z zachowaniem pełnej zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 („RODO”) ([1a])***.

([1a]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016).

Poprawka 231

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 6 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Komisja – ***w drodze aktów wykonawczych*** – przyjmuje:	6. ***Po przeprowadzeniu procedury konsultacji określonej w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725*** Komisja przyjmuje ***zgodnie z art. 28 akty delegowane dotyczące***:

Poprawka 232

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 6 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) procedury łączenia EWRS z systemami ustalania kontaktów zakaźnych na poziomie ***Unii***;	b) procedury łączenia EWRS z systemami ustalania kontaktów zakaźnych na poziomie ***unijnym i międzynarodowym***;

Poprawka 233

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 6 – akapit 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
d) warunki przetwarzania aplikacji służących automatycznemu ustalaniu kontaktów zakaźnych oraz interoperacyjności tych aplikacji, a także przypadki i warunki, na jakich państwa trzecie mogą uzyskać dostęp do interoperacyjności ustalania kontaktów zakaźnych, a także praktyczne ustalenia dotyczące takiego dostępu.	d) warunki przetwarzania aplikacji służących automatycznemu ustalaniu kontaktów zakaźnych oraz interoperacyjności tych aplikacji, a także przypadki i warunki, na jakich państwa trzecie mogą uzyskać dostęp do interoperacyjności ustalania kontaktów zakaźnych, a także praktyczne ustalenia dotyczące takiego dostępu***, w pełnej zgodności z RODO i ze stosownym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości;***

Poprawka 234

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 6 – akapit 1 – litera d a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	da) szczegółowy opis ról podmiotów zaangażowanych w przetwarzanie danych osobowych z pomocą proponowanych narzędzi i systemów informatycznych;

Poprawka 235

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 26 – ustęp 6 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ust. 2.	***skreśla się***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 236

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 3, powierza się Komisji na ***czas nieokreślony*** od dnia … [data wejścia w życie podstawowego aktu ustawodawczego lub inna data określona przez współprawodawców] r.	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 3***, art. 13 ust. 9, art. 14 ust. 6, art. 17 ust. 3, art. 25a ust. 2 i art. 26 ust. 6***, powierza się Komisji na ***okres pięciu lat*** od dnia … [data wejścia w życie podstawowego aktu ustawodawczego lub inna data określona przez współprawodawców] r. ***Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.***

Poprawka 237

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art.8 ust. 3***, art. 13 ust. 9, art. 14 ust. 6, art. 17 ust. 3, art. 25a ust. 2 i art. 26 ust. 6***, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka 238

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art.8 ust. 3***, art. 13 ust. 9, art. 14 ust. 6, art. 17 ust. 3, art. 25a ust. 2 i art. 26 ust. 6*** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka 239

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 28 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 28a
	Tryb pilny
	1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzą w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
	2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 28 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o sprzeciwie.

Poprawki 240 i 277

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 29 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Do 2025 r., a następnie co 5 lat, Komisja dokonuje oceny niniejszego rozporządzenia i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące głównych ustaleń. Ocenę przeprowadza się zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa. Ocena obejmuje, w szczególności, ocenę funkcjonowania EWRS i sieci nadzoru epidemiologicznego, a także koordynację reakcji z KBZ.	Do 2025 r., a następnie co 5 lat, Komisja dokonuje oceny niniejszego rozporządzenia i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące głównych ustaleń. Ocenę przeprowadza się zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa. Ocena obejmuje, w szczególności, ocenę funkcjonowania EWRS i sieci nadzoru epidemiologicznego, a także koordynację reakcji z KBZ***, HERA i wpływ rozporządzenia na właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku w czasie występowania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia. Do 2023 r., a następnie co dwa lata, Komisja przeprowadza szczegółowy przegląd realizacji działań HERA, w tym jego struktury, zarządzania, finansowania i zasobów ludzkich. Przeglądy te dotyczą w szczególności wszelkich potrzeb w zakresie zmiany struktury HERA, w tym m.in. możliwości przekształcenia HERA w odrębną agencję, mandatu HERA oraz skutków finansowych wszelkich takich zmian. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania z ustaleń przeglądów. Ustalenia te podawane są do wiadomości publicznej. Przeglądom tym towarzyszy w stosownych przypadkach wniosek ustawodawczy dotyczący kwestii, o których mowa w niniejszym ustępie, przy pełnym poszanowaniu roli Parlamentu Europejskiego jako współustawodawcy.***

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

Poprawka 241

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 29 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Na podstawie oceny, o której mowa w poprzednim ustępie, Komisja w stosownych przypadkach przedkłada wniosek ustawodawczy w celu zmiany niniejszego rozporządzenia.

P9_TA(2021)0450

Porozumienie UE-Australia: zmiana koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Związkiem Australijskim na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (GATT) w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06102/2021 – C9-0376/2021 – 2021/0029(NLE))

(Zgoda)

(2022/C 205/13)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt decyzji Rady (06102/2021),

— uwzględniając projekt Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Związkiem Australijskim na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (GATT) w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (06103/2021),

— uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0376/2021),

— uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,

— uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

— uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0306/2021),

1. wyraża zgodę na zawarcie porozumienia;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządom i parlamentom państw członkowskich oraz Związku Australijskiego.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL